

**Tamej Tamara
Mate Sarva Shreth
Cho: The Best
Thing About You is**

Kher, Anupam

VISIT...

LANZAROTE
Caliente.COM

જીજ્ઞ

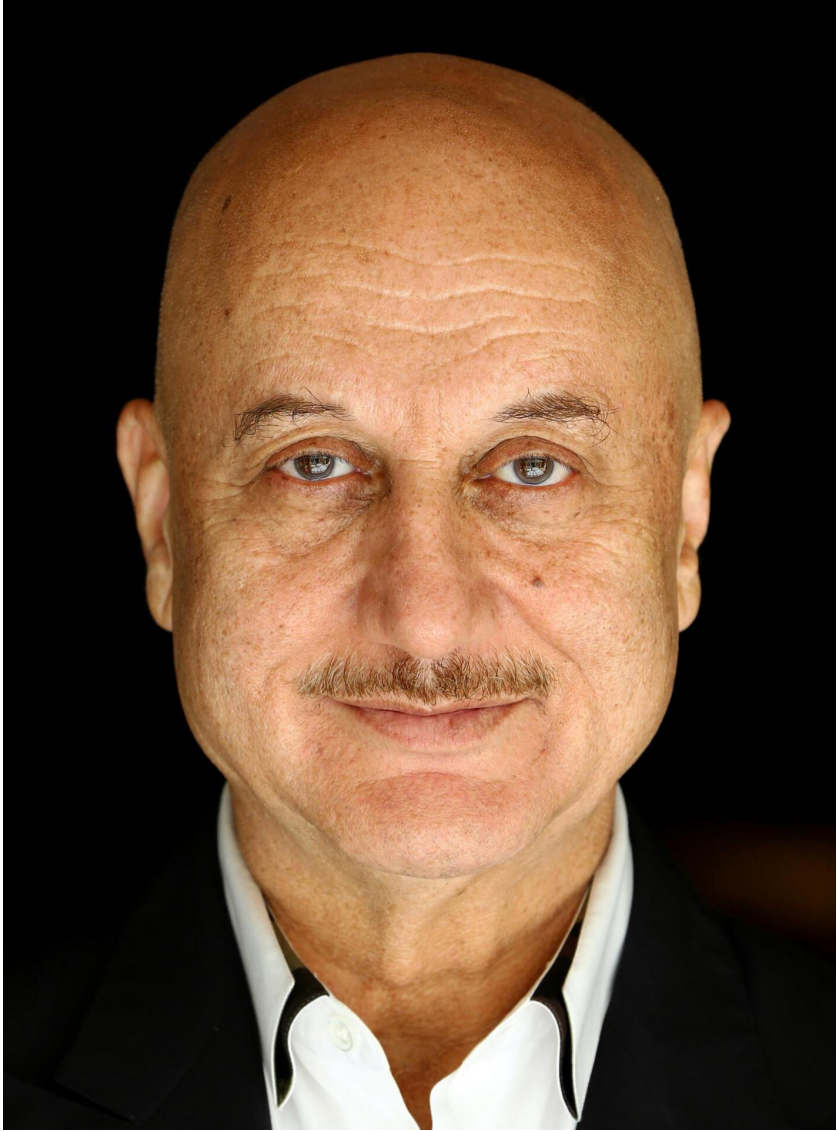
BEST SELLER

‘તમે જ તમારા મા
સર્વ શ્રેષ્ઠ છો’

‘તમે જ તમારા માટે સર્વશ્રેષ્ઠ
છો’

Amfam thes

**THE BEST THING ABOUT YOU
IS YOU!**

THE BEST THING ABOUT YOU - GUJARATI VERSION

Anupam Kher

ISBN: 978-81-944665-7-4

Translated By - Virali Thakkar

શ્રી બુક સ્ક્વેર
ધીરજ સન્સ (ચોપાટી)ની સામે,
ગજાનન ગલી, મનસુખલાલ ટાવરની બાજુમાં,
અઠવાગેટ, સુરત-૩૯૫ ૦૦૧.
મો. - +91 9227183776

E-mail: info@gajananbooks.in
Website: www.gajananbooks.in

પ્રતિ,
મારા દાદા

પંડિત અમરનાથ

જેમણે મને શીખવ્યું
'પલળેલો માનવી વરસાદથી ડરતો નથી.'

Contents

‘તમે જ તમારા માટે સર્વશ્રેષ્ઠ છો’
અનુક્રમણિકા
પ્રસ્તાવના
અાપણો બધા દુઃખી છીએ
તમે તમને જાણો, છો તેવા બની રહો
ગુસ્સાનું લક્ષણ
અસંતોષ એ એક રોગ છે
તમારી જાતનું પૃથક્કરણ કરો
સરખામણી જન્માવે છે પસ્તાવો
વિચાર અંકુશ
પરિવર્તનની ઘટના
અપૂર્ણ સંબંધો
સુખનો પીછો કરવો
અનાસક્ત બનો
ફરીથી જીવો અને ફરીથી શીખો
વર્તમાનમાં જીવો અને ભૂતકાળ ભૂલો
અાપણી જાતને સમજવામાં મનન મદદરૂપ થાય છે
પ્રેરણા એક ચાવી છે
અહંનો નાશ કરો
તમારી જાત પર પણ હસવાનું શીખો
અાંતરિક શક્તિને જાગૃત કરો
તમારું પોતાનું મૂલ્ય સમજો
તમારાં જીવનમાં સુધારો કરો
બોધકથાઓનું શાણપણ
પરિચિત મોટા દુઃખોને હાથ ધરવા
માફી કડવાશ નાબૂદ કરે છે

પ્રેમ અને અનાસક્તિ એક સાથે રહી શકે?
નવા જમાનાના ગુરૂઓ પાસેથી જૂનું શાણપણ
વધારાનો સામાન ત્યજો
િમત્રો જીવનને બહેતર બનાવે છે
ડરનો સામનો કરો અને તેનો નાશ કરો
દબાવેલી ઈચ્છાઓને તમારા પર મર્યાદા મૂકવા દેશો નહીં
પરિવર્તનથી ડરશો નહીં
બાળકોને જરૂરી છે દાદા-દાદી
અાશા અમર છે, તેને જકડી રાખો
એક સારી વાર્તા અાપણું જીવન બદલી શકે છે
એક હાસ્ય તંગદિલીને જીતી લે છે
ક્ષુલ્લક બાબતો સુખની અાડે અાવે છે
તમારી સાચી તાકાત શોધી કાઢો
પરિવર્તન સ્વીકારો પરંતુ શાણપણ અને સદ્ભાવ સાથે
ભયમાં અાપણી લાગણીઓને કુંઠિત કરી દેવાની શક્તિ છે
ભયને કાઢો
અાનંદ ઉત્તરિકારક છે
તમારી જાતને શોધો, અોળખો અને અનુસરો
તમારા સંબંધોનું મૂલ્ય સમજો
જુદા જુદા લોકો માટે પ્રેરણા અાપવા ઉત્તેજકો હોવાં જોઈએ
બધાં વળગણો ત્યજી દો
નિષ્ફળતામાં સફળતા રહેલી છે
મૈત્રીને સમય અને અવકાશ અાપો
પરિવર્તન અપનાવો
કલ કરે સો અાજ...
જીવનમાં વહેલા મળેલા બોધપાઠો કાયમી છાપ મૂકી જાય છે
ખોટ અને મોતને પહોંચી વળવું
તાજા કલમ
અાભારદર્શન

અનુક્રમણિકા

પ્રસ્તાવના

૧. આપણે બધા દુઃખી છીએ
૨. તમારી જાતને જાણો, જેવા છો તેવા બની રહો
૩. ગુસ્સાનું લક્ષણ સંકુલ
૪. અસંતોષ એ એક રોગ છે
૫. તમારી જાતનું પૃથક્કરણ કરો
૬. સરખામણી જન્માવે છે પસ્તાવો
૭. વિચાર અંકુશ
૮. પરિવર્તનની ઘટના
૯. અપૂર્ણ સંબંધો
૧૦. સુખનો પીછો કરવો
૧૧. અનાસક્ત બનો
૧૨. ફરીથી જીવો અને ફરીથી શીખો
૧૩. વર્તમાનમાં જીવો અને ભૂતકાળ ભૂલો
૧૪. આપણી જાતને સમજવામાં મનન મદદરૂપ થાય છે
૧૫. અભિપ્રેરણ એક યાવી છે
૧૬. અહંનો નાશ કરો
૧૭. તમારી જાત પર પણ હસવાનું શીખો
૧૮. આંતરિક શક્તિને જાગૃત કરો
૧૯. તમારા પોતાનું મૂલ્ય સમજો
૨૦. તમારાં જીવનમાં સુધારો કરો
૨૧. બોધકથાઓનું શાણપણ
૨૨. પરિચિત મોટા દુઃખોને હાથ ધરવા
૨૩. માફી કડવાશ નાબૂદ કરે છે
૨૪. પ્રેમ અને અનાસક્તિ એક સાથે રહી શકે?
૨૫. નવા યુગગુરુઓ પાસેથી જૂની શાણપણ
૨૬. વધારાનો સામાન ત્યજો
૨૭. મિત્રો જીવનને ઉત્તમ બનાવે છે
૨૮. ડરનો સામનો કરો અને તેનો નાશ કરો
૨૯. તમને મર્યાદિત કરવાની મંજૂરી અવરોધોને આપશો નહીં
૩૦. પરિવર્તનથી ડરશો નહીં
૩૧. બાળકોને દાદા-દાદીની જરૂર હોય છે
૩૨. પાંખો નીચે આશા
૩૩. એક સારી વાર્તા આપણું જીવન બદલી શકે છે

૩૪. એક હાસ્ય તંગદિલીને જીતી લે છે
૩૫. ક્ષુલ્લક બાબતો સુખની આડે આવે છે
૩૬. તમારી સાચી તાકાત શોધી કાઢો
૩૭. પરિવર્તન સ્વીકારો, પરંતુ શાણપણ અને સદ્ભાવ સાથે
૩૮. ભયમાં આપણી લાગણીઓને કુંઠિત કરી દેવાની શક્તિ છે
૩૯. ભયને કાઢો
૪૦. આનંદ ઉત્તરિકારક છે
૪૧. તમારી જાતને શોધો
૪૨. તમારા સંબંધોનું મૂલ્ય સમજો
૪૩. જુદા જુદા લોકો માટે જુદા જુદા ઉત્તેજકો હોવાં જોઈએ
૪૪. બધાં વળણગો ત્યજી દો
૪૫. નિષ્ફળતામાં સફળતા રહેલી છે
૪૬. મૈત્રીને સમય અને અવકાશ આપો
૪૭. પરિવર્તન પ્રત્યે અનુકૂળન
૪૮. કલ કરે સો આજ...
૪૯. જીવનમાં વહેલા મળેલા બોધપાઠો કાયમી છાપ મૂકી જાય છે
૫૦. ખોટ અને મોતને પહોંચી વળવું
તાજા કલમ
આભારદર્શન

પ્રસ્તાવના

મેં બધુ મળીને ૪૫૦ કરતાં વધારે િફ્લોમાં એક્ટર તરીકે કામ કર્યું છે તેથી ફિન્યાભરમાં મુસાફરી કરવાનો અને િવસ્તૃત ફલકમાં કામ કરતા મોટા અબજપતિથી માંડી સામાન્ય માણસ, દેશના પ્રમુખ તથા અન્ય મોટા સમુદાયને મળવાનો મોકો પ્રાપ્ત થયો છે. મારા માટે અંનંદની વાત છે કે, તેમની પાસેથી મને ઘણું જાણવા અને શીખવાનું મળે છે, મારે માટે અંા હળવાશથી લેવાનો િવશેષાધિકાર નથી, કારણ કે હું લોકોને મળવાનો અંનંદ લઉં છું. મને તેમનું િવશ્લેષણ કરવાનો પ્રેરણાદાયક અધિકાર લાગે છે.

ખરેખર મને લાગે છે કે મારી પાસે લોકોનું િવશ્લેષણ કરવાની બક્ષિસ છે. તેમની સાથે વાત કરતાં હું કેટલીક વાર િવચારું છું કે કેવા પ્રકારનું જીવન તેઓ જીવતા હશે, કેવા પ્રકારના સંજોગોમાંથી તેઓ અાવે છે. તેમણે ઉછેરેલા કુટુંબો અને તેમને શું કાર્યાન્વિત રાખે છે? એક એક્ટર તરીકેની તાલીમે મને તેમના ચરિત્રને ઊંડાણથી સમજવાની અને તેમનામાં રહેલી શક્તિને પિછાણવાની મારી દૃષ્ટિ વધુ તીક્ષ્ણ બનાવી છે. તેઓ જે વાતાવરણમાં ઉછેરેલાં છે, સંસ્કાર પામેલા છે અંા બધાનો તેમની ઉપર શું પ્રભાવ છે. અંા પ્રભાવ અંા પદ માટે કેટલો ભાગ ભજવે છે તે અંગે હું િવશ્લેષણ કરી િવચાર કરું છું.

પરંતુ હું બીજાનાં િવશ્લેષણથી જ અટક્યો નથી. મેં સતત મારી જાતનું િવશ્લેષણ કરવાની કોશિશ કરી છે. દા.ત. પચાસ િફ્લોમાં તમે િપતાના રોલમાં અંક જ સરખા તમારા ભાવો વ્યક્ત કરી શકો નહીં. તમારે અલગ કઈ રીતે વર્તવું અને તે માટે તમારે સતત તે રોલમાં ઊંડા ઉતરી કેવી રીતે તે રોલને અનુરૂપ એક્ટીંગ કરવી તે માટે સતત સંશોધન કરવું જ પડે અને તે પ્રક્રિયા ત્યારે જ શરૂ થાય જ્યારે તમે તમારી જાતનું અવલોકન કરો.

થોડા વર્ષો પહેલાં મારા એકાંકી નાટક `કુછ ભી હો સકતા હૈંનું હું િચિંતન કરતો હતો ત્યારે મારે માટે ફેરઅોળખની પ્રક્રિયા શરૂ થઈ. મેં કરેલી િફ્લોની સંખ્યા ગણી તો હું એક ઘણો સફળ કલાકાર હતો. મારી પ્રશંસા અને જે પુરસ્કારો મેં જીત્યા છે તેના અાધારે તો કહી શકાય કે અંા કામ પણ હું ઠીકઠીક સારી રીતે કરું છું.

િશમલામાં, નીચલા વર્ગના કલાર્કના કુટુંબમાં, બીજાનો સાથ મેળવવાનાં સ્વપ્ન સાથે, હું એક છોકરા તરીકે ઉછર્યો હતો. મારી કલ્પનાથી પણ વધારે, પ્રસિદ્ધિ અને સંપત્તિ મેં હાંસલ કરી અને પછી અાપણા બધા સાથે જે બને છે તેમ મારા સ્વપ્ન મારા પર હાવી થઈ ગયા. મેં િવચાર્યું કે મારી પાસે સુવર્ણ સ્પર્શ છે અને કશું ખોટું થઈ શકવાનું નથી. એક દાયકા પહેલાં જે માંગ હતી તે પ્રમાણે મેં પણ ઉધોગો માટે `સોફ્ટવેર'ની જરૂરી સામગ્રી બનાવવાનું િવશાળ ઉત્પાદન એક ઊભું કર્યું.

શરૂઆતમાં મારે હસ્તક સૌથી વધારે સફળ ટેલિવિઝન કાર્યક્રમો હતા. તેનાથી સંતોષ નહીં માનતા મેં મારી પ્રવૃત્તિમાં વૈવિધ્યકરણ કર્યું. અે દિવસોમાં જે નવો ધંધો હતો તે (ઇવેન્ટ મેનેજમેન્ટ)માં હું પડ્યો અને મેં ઘણાં મોટા પ્રસંગો પાર પાડ્યા.

અાથી જે થવું હતું તે થયું. બીજે ધ્યાન અાપવાથી (મારા ધંધાઓનું) અાખું માળખું તૂટી પડ્યું. ઘણું ઉત્પાદન િનષ્ફળ સાબિત થયું. તેને લીધે ધંધામાં જે અભિશાપ છે તે નાણાકીય ભીડ ઊભી થઈ. પરિણામે અાવક-જાવકના સરવૈયાનો તાલમેળ તૂટી જતા થોડા સમયમાં લેણદારોએ માંડેલા અદાલતોના અનેક મુકદ્દમા હું લડતો થઈ ગયો. તે વખતે જ મેં મારું પોતાનું મૂલ્યાંકન કરી અંા બધામાંથી કેવી રીતે પાર ઉતરવું તે અંગે પગલાં ભરવા માંડ્યાં.

અને મેં મારી જાતને પૂછ્યું:

* ક્ષમતા કરતાં વધારે શા માટે કરવું?

* હું શેની પાછળ પડ્યો છું? સંપત્તિ કે સુખ? અથવા

* ઉત્પાદન કરતી મારી હરીફ કંપનીઓ કરતાં માત્ર વધારે મોટી પ્રસિદ્ધિ મેળવવા?

આ પ્રક્રિયા દરમિયાન મેં ઘણી હકીકતો શોધી અને મેં ઘણા પ્રયત્નો અને િરસર્ય કરી. મારા અનુભવો જે મેં મારી ‘એક્ટર પ્રીપેર્સ’ નામે ઓળખાતી શાળામાં કામે લગાડ્યા. (મેં ૨૦૦૫માં અે શાળા મુંબઈમાં શરૂ કરી હતી.) અાજે ‘એક્ટર પ્રીપેર્સ’ શાળા ચંદીગઢ, અમદાવાદ અને લંડનમાં પણ ચાલે છે. તે લોકોને પોતાની જાતને શોધી કાઢવાનું શીખવે છે.

અે રીતે મેં ‘ધી યેન્જ વિધિન યુ’ - ‘અંદરનો ફેરફાર’નું સ્પષ્ટ િચત્ર તૈયાર કર્યું. મારા જીવનના અનુભવોના તથ્યોને અા પુસ્તકમાં િનરૂપી અાપણા જીવનમાંથી જ શીખીને િજંદગીને નવો અોપ અાપી કંઈ રીતે સુધારી અાગળ વધી શકાય તે દર્શાવવાના હેતુથી અા પુસ્તકનું સર્જન કરી બધાને અર્પણ કર્યું છે.

- અનુપમ ખેર

અાપણે બધા દુઃખી છીએ

તમારો મૂડ બદલવા માટે પુષ્કળ છૂટક ખરીદી કર્યા કરવી એવી ઘણી વાતો થાય છે; એક નવો કીમિયો એ છે કે તમને જાદૂઈ રીતે સુંદર દેખાવ અાપવા માટેના નવા અસંખ્ય સૌંદર્ય પ્રસાધનો છે. દુઃખ એ છે કે અા ઉપચારોનો અાનંદ થોડા વખતમાં જ ઊડી જાય છે અને તમને શરૂઆતમાં હતા તેટલા જ ઉદાસ છોડી જાય છે. અાનો અર્થ એ છે કે, બાહ્ય ઉપચાર કરતાં તમારા હૃદયથી પરિવર્તન લાવો જે તમને સુધારવા માટે કાયમી મદદ કરશે.

મે હાન રશિયન રહસ્યવાદી અને નવલકથાકાર લીઅો ટોલ્સ્ટોય તેમની ‘અાત્રા કેરેનીના’ના નામની પ્રશિષ્ટ નવલકથામાં લખે છે: ‘દરેક દુઃખી કુટુંબ તેની પોતાની રીતે દુઃખી હોય છે’. હા, કોઈ પણ સુખી નથી એ સાચી વાત છે. અાપણે બધા જ દુઃખી છીએ પરંતુ જુદા જુદા પ્રમાણમાં. અાપણા દુઃખના દેખીતા મૂળિયાં (અમુક રીતે, સમજી લીધેલી ઘણી િનષ્ફળતાઓમાંથી ઉદ્ભવે છે. અા માટે િનષ્ફળ ગયેલા સંબંધો, બાળકો થવામાં િનષ્ફળતા, પૂરતા સંસાધનો મેળવવાની િનષ્ફળતા અને સારા દેખાવનો અભાવ વગેરે અસંખ્ય કારણો હોઈ શકે.

તમે નોંધ્યું હશે કે મેં સમજી શબ્દનો ઉપયોગ કર્યો છે. અાનું કારણ એ છે કે અા લક્ષણો ખરેખર અાપણી િનષ્ફળતાઓ નથી. બીજાઓના દૃષ્ટિબિંદુના અાધારે તેમને અાપણે િનષ્ફળતાઓ તરીકે જોઈએ છીએ. અાવી સમજણની અસરો અંગે હું પછીથી ચર્ચા કરીશ. પૂરતાં નાણાં અાપણી બધી િનષ્ફળતાઓને નાબૂદ કરી દેશે એવી પ્રછન્ન અને વ્યાપક રીતે રખાતી માન્યતાને ચર્ચવાની અહીં હું ઈચ્છા રાખું છું, પરંતુ કમનસીબે એવું નથી.

અા ગ્રહ ઉપર બીલ ગેટ્સ અને વૉરન બફેટ સૌથી વધુ સુખી વ્યક્તિઓ હોય એવું નથી. હવે પછીનું ખાવાનું ક્યાંથી અાવશે તેની િચંતાને કારણે ગેટ્સ અને બફેટની ઊંઘ બગડે તેમ ન હોવા છતાં, બીજાની જેમ તેમના બાળકો, અંગત સંબંધો અને બીજી અસંખ્ય બાબતો તેઓને પણ પજવતી હોય છે. તેમની પ્રચંડ પ્રતિષ્ઠાની જાળવણી બાબતમાં તેઓ પણ અતિ િચંતિત હોય છે, કારણ કે જ્યારે તમે તમારા ક્ષેત્રમાં પહેલા નંબરે હો, ત્યારે તમારે માટે બીજે કોઈ સ્થાને જવાનું હોતું નથી. માત્ર તમે જે સ્થાને હો તે સ્થાને ટકી રહેવા માટે તમારે ઘણા બધા હરીફો કે જે તમારી અાગળ નીકળી જવા વધારાનું કામ કરતા હોય છે, તેમની સામે વધારે સમય સંઘર્ષ કરતા રહેવું પડે છે. ઘરઅાંગણે જોઈએ તો, મને ખાતરી છે કે, રતન ટાટા અથવા મૂકેશ અંબાણી અને તેના નાના ભાઈ અનિલની બાબતમાં એવું જ છે.

હું ૧૯૮૦ના દાયકાને યાદ કરું છું ત્યારે મને યાદ અાવે છે તે મુજબ જ્યારે અા ગ્રહ પરના સૌથી વધુ ધનવાન લોકોની યાદી બનતી ત્યારે તેમાં હંમેશની જેમ બ્રુનીના સુલતાન હાસ્સાનલ બોલ્કીયાહ ટોચ પર રહેતા. અરે! અાજે પણ વેબસાઈટ પર તેમના સુવર્ણજડિત બોઈંગ-૭૪૭, તેમના ૧૧૭૮ અોરડાનો સોનાનો ઢોળ ચઢાવેલ ભવ્ય રાજમહેલના અને મોજશોખની પસંદગી તેમજ લેટેસ્ટ સિવધા ધરાવતી મોટરગાડીઓના સૌથી મોટા કાફલાના

િયત્રોની ભરમાર હોય છે.

પરંતુ મુખ્ય પ્રશ્ન એ છે કે તેઓ સુખી છે ખરા? ના. તેમના ભાઈ જેફ્રી બોલ્કીયાહે તેમની સાથે ૧૫ અબજ ડોલરની છેતરપિંડી કરી હતી અને સુલતાને તેમને પાછળથી સંબંધી તરીકે નાકબૂલ કર્યા ત્યાં સુધીમાં તો તેમના ભાઈએ ખોટા ધંધાકીય સોદાઓમાં તેમના ઘણા અબજો ગુમાવ્યા હતા.

તમે કહેશો કે બ્રુનીના સુલતાનનો િકસ્સો અપવાદરૂપ છે. તો મને એક અંગત દાખલો અપવા દો. એક િનર્ધન એક્ટર, ખર્ચને તો બાજુ પર રહેવા દો, પરંતુ હું કલ્પના કરી શકું તેના કરતાં વધારે નાણાં કમાતો સનસનાટી જગવતો એક્ટર બની ગયો. પછી ફરીથી મારો કારકિર્દીની ટોચે હું લગભગ દેવાળિયો બની ગયો અને જેથી તમને કહી શકું કે નાણાં સુખ લાવી અપાતું નથી.

અાથી જ આધ્યાત્મિક ગુરુઓના દર્શન માટે પ્રયત્ન કરતા અસંખ્ય લોકોમાં સંપત્તિવાન અને પ્રખ્યાત લોકો પણ હંમેશાં હોય છે. અાથી જહોન સ્ટાઈનબેકની ઉચ્ચકોટીની ‘ધી પર્લ’-મોતી-અમેરિકન સ્વપ્ન’નું િવવેચન વાર્ણવતી લઘુનવલકથા છે, જેના વાચકોએ લાંબા અરસાથી શોધી કાઢ્યું છે કે નાણાં અથવા પુષ્કળ સંપત્તિ, ચોક્કસ જ, સુખનો માર્ગ નથી.

જો પર્યાય નાણાં જવાબ નથી તો તેનાથી ખરીદાતી વસ્તુઓ પણ તમને ‘સારું લાગવાની’ બનાવટી લાગણી જ અાપે છે. તમારો િમજાજ સુધારવા માટે અંતહીન ખરીદીની ઘણી વાતો થાય છે; નવું વાક્યાંશ છે તે ‘છૂટક ખરીદી’નો ઉપચાર અથવા તમને જાદૂઈ રીતે સુંદર દેખાવ અાપવા માટે નવાં અસંખ્ય સૌંદર્ય પ્રસાધનોની મોહિની. દુઃખ એ વાતનું છે કે અા ઉપચારોના અાનંદ થોડા વખતમાં જ ઊડી જાય છે અને તમને શરૂઆતમાં હતા તેટલા જ ઉદાસ છોડી જાય છે.

એકલાં બાહ્ય સાધનોમાંથી સુખ પ્રાપ્ત થતું નથી એવી સમજણ અાવવાની અાપણમાં શરૂઆત થઈ છે. પહેલાં તો અાપણે અાપણી જાતને જાણવાના અને અાપણે પોતે જેવા હોઈએ તેવા બની રહેવાના ખ્યાલોને શોધી કાઢવા છે.

તમે તમને જાણો, છો તેવા બની રહો

જરાક અમથું અાત્મનિરીક્ષણ તમારા સ્વશોધના માર્ગે ખૂબ દૂર સુધી લઈ જશે. એક વખત પ્રક્રિયા શરૂ થશે એટલે તમારી મૂંઝવણના બદલે તમે તમારા મોટાભાગના પ્રશ્નોના જવાબો મેળવવાની શરૂઆત કરશો.

અા પણે સક્રિય રીતે સુખની પાછળ પડવાનો હેતુ ન રાખીએ પણ અાપણાં જીવનમાંથી દુઃખ અોછું કરવા તો ઈચ્છીએ જ છીએ અને અાપણે અા કરીએ એટલે જાણીશું કે કુદરતી રીતે જ અાપણા સુખની માત્રા વધે છે.

અાપણે દુઃખને દૂર ન કરી શકીએ તો કેવી રીતે ઘટાડી શકીએ? ‘બધા માર્ગો ઈશ્વર તરફ જાય છે.’ એ જૂની કહેવત એવું દર્શાવે છે કે અા ધ્યેય હાંસલ કરવાના ઘણા બધા માર્ગો છે. અાપણા જીવનમાંથી દુઃખ ઘટાડવાની બાબતમાં પણ એવું જ છે. અા સુખનું ધ્યેય હાંસલ કરવા માટે અાપણને સૌથી વધુ શું કનડે છે તે જાણી દૂર કરવા પર રહેલો છે.

પરંતુ નુસખો ગમે તે હોય મૂળભૂત બાબત સોક્રેટિસના તત્ત્વજ્ઞાન જેટલી જૂની છે. પહેલાં ‘જાતને જાણો’. અા ગ્રીક લોકોનું જૂનું સૂત્ર હોય તો પણ તે કાયમી છે. એક અર્થમાં, અાપણે કોણ છીએ તે જાણતા નથી તેથી જ અાપણે જેવા છીએ તેવા છીએ.

અાજના યુવાનો તેમની કારકિર્દીની પસંદગીમાં ગૂંચવાયેલા હોય છે અથવા તો તેમના વિજાતીય િમત્રોમાંથી કોની સાથે તેમણે સ્થાયી થઈ જવું તે બાબતમાં મંથન કરતા હોય છે. અામ શા માટે બને છે? કારણ કે તેઓ ખૂબ અચોક્કસ હોય છે. તેઓ પોતાની જાતને ખરેખર જાણતા હોતા નથી.

વિવિધ સ્થળોએ ફરવાનું અને પોતાની જાતને જાણવાનું જાણે પરદેશના લોકો માટે ઘણી વધારે અાધુનિક રીત છે. ઘણાં ભારત આંવે છે, ગૂંચવાણભર્યા નવા સત્યોની શોધમાં, પરંતુ સત્યો તો જેટલા સનાતન છે તેટલાજ સરળ પણ છે. જેવાં કે ‘તમારી જાતને જાણો.’

અાપણા સમાજના ખોખલાપણા, અાંતર માળખાકીય સુવિધાઓની િબનકાર્યક્ષમતા, જીવનના દરેક ક્ષેત્રમાં બધે જ વ્યાપેલો પ્રચંડ ભ્રષ્ટાચાર, અાપણી િનરાશાજનક રાજકીય પદ્ધતિ, જે કાર્ય કરવા કાર્યક્ષમ છે, પરંતુ કરી ન શકતા લોકોને અાખી િજંદગી ગુસ્સાથી ફાટી પડતા મેં જોયા છે. તેઓના ઉપર તેમના મા-બાપ અથવા તેમના સાથીઓની અસર હતી. બીજાઓ કોઈ કારકિર્દી ઝડપી લે છે અથવા એની ખરાબ બાબત-લગ્ન કરી લે છે, કારણ કે તેઓ તેમની પોતાની જાતને અોળખતા નથી અથવા તો તેઓ વધારે પડતા અાત્મવિશ્વાસી છે તેથી તેઓ બહેતર શું છે તે જાણતા નથી. અાનું અંતિમ પરિણામ જીવનભરનું દુઃખ હોય છે.

અાથી જો તમારી િજંદગીમાં તમને દુઃખી કરતા કોઈ કારણો હોય તો તમારી જાતનું િનરીક્ષણ કરવાનું હમાણાં જ શરૂ કરો. કોઈ એકાંતમાં શાંત ખૂણે બેસી જાવ અને તમને શું દુઃખી કરે છે તે શોધી કાઢો. તમારી જાત સામે માનસિક રીતે એક અરીસો ગોઠવી દો અને તમને દુઃખી કરતા બધા જ પરિબળો અને તેની અસરો અંગે એક પ્રામાણિક યાદી બનાવો.

શું તમારા િકશોરવયના દીકરાના પરીક્ષાના ખરાબ પરિણામને કારણે તમને ગુસ્સો

અંવાં છે? કદાચ તમે થોડા મહિના અંેની પાછળ લાગો અને તે તમારી દમનકારી રીતોનો ઉચ્ચ િવરોધ પણ કરે. અંથી તેને કોફી પીવા માટે બહાર લઈ જાવ અને તેની સાથે શાંતિથી વાતચીત કરવાની કોશિશ કરો અને પછી જુઓ કંઈ ફેર પડે છે?

તમારા બોસ તમારાથી કદી ખુશ થતા નથી? શા કારણે તેમ થાય છે? શું હોઈ શકે? તમારું અવ્યવસ્થિત કામ કે તમારી સમયસર કામ કરવાની િનષ્ફળતા? િવચારો!

જરાક અમથું અંત્મનિરીક્ષણ તમને સ્વની શોધમાં ઘણું મદદરૂપ થશે. અંેકવાર પ્રક્રિયા શરૂ થાય અંેટલે તમે પરેશાનીને બદલે તમારા મોટાભાગના પ્રશ્નોના જવાબ મેળવવાની શરૂઆત કરવા લાગશો અને ત્યારબાદ તમારી જાતને જાણ્યા પછી, અંાગળના પગલા માટે તૈયાર થાવ: તમારી જાત જેવી છે તેવા બનો.

અંેક જૂની કહેવત છે: ‘જો અંાપણા જીવનમાં વેદના ન હોય તો અંાપણે તે ઊભી કરીઅંે છીઅંે.’ હા, મેં વારંવાર નોંધ લીધી છે કે અંાપણામાંના ઘણા, બીજા કોઈ જેવા બનવાના અથવા તો તેમની જેમ વર્તવાના પ્રયત્ન કરીઅંે છીઅંે અથવા તો સફળ માણસો કેવી રીતે વર્તે છે તેનો િવચાર કરીને તે પ્રમાણે વર્તીઅંે છીઅંે. અંાવું સુધારેલું વર્તન અનિવાર્યપણે િનમ્નકક્ષાની સ્વ-પ્રતિષ્ઠામાંથી ઉદ્ભવે છે; અને તે પણ અંેવી માન્યતામાંથી કે અંાપણે ઉતરતી કક્ષાની વ્યક્તિઅંો છીઅંે જ્યારે કેટલાક બીજા અંાપણા કરતાં ચઢિયાતા છે.

બીજાઅંોની સારી અને રચનાત્મક બાબતોને અનુસરવાના પ્રયત્ન કરવા, તેમાં કંઈ ખોટું નથી. ખરેખર તો અંેક ઘણું રચનાત્મક લક્ષણ છે, કારણ કે અંે દર્શાવે છે કે અંાપણે સંપૂર્ણ નથી તે અંાપણે કબૂલીઅંે છીઅંે. જેઅંો પોતે સંપૂર્ણ છે ને બધી જ ભૂલો બીજાઅંોની છે તેવું મનોવલણ ઘણા ધરાવે છે. તેના કરતાં તો ઉપરની અવસ્થા ચોક્કસ જ વધારે અંાવકાર્ય છે. અલબત્ત બીજાઅંોના મનોવલણની અસર થવી અથવા અંાપણે સમજીઅંે તે જ અંાદર્શ વર્તનનો નમૂનો છે તેને પણ અંેક મર્યાદા છે.

હું જ્યારે કહું છું કે અંાપણે બીજી વ્યક્તિ બનવા પ્રયત્નો કરીઅંે છીઅંે ત્યારે બનાવટી સ્વભાવથી અથવા તો દંભી ભાષામાં બોલીઅંે છીઅંે અથવા અસ્વસ્થતાનો િનર્દેશ કરતી સ્વસ્થ જીવનશૈલીથી જીવતા હોઈઅંે છીઅંે, અંેટલું જ હોતું નથી. તેમાં ઘણું ઊંડું રહસ્ય હોય છે અને તેને કારણે મૂળભૂત રીતે અંાપણે કેવા હોવા જોઈઅંે તે બાબતના અંાપણા ખ્યાલોને અનુસરવા માટે અંેક તદ્દન નવા જ વ્યક્તિત્વને અપનાવવાનો પ્રયત્ન અંાવશ્યક બને છે.

અંથી અંાપણે અંેક મહોરું પહેરીઅંે છીઅંે. દા.ત. શરૂઆતમાં અંાપણે કાર્યાલયમાં ઉપરી જેવા બનવા માટેનું અંેક મહોરું ચડાવીઅંે છીઅંે. પછી અંાપણી વિવિધ ભિમકાઅંો ભજવવા માટે ઘણા મહોરાં પહેરીઅંે છીઅંે. પત્ની માટે અંેક, બાળકો માટે બીજું અને પાડોશીઅંો માટે વળી ત્રીજું. અંથી અંાવા અનેક મહોરાં ઝડપથી અંાપણાં પર હાવી થઈ જાય છે અને અંાપણે ખરેખર કોણ છીઅંે તે જ અંાપણે જાણતા નથી.

ફ્રેંચ નાટ્યકાર ‘જુન અંેનાઉલના’ ઉત્કૃષ્ટ નાટક ‘બેકેટ’ જેમાં થોમસ બેકેટ ચંચળવૃત્તિના માણસ જેવા િસ્થર દરબારીને કહે છે: ‘હું અંાશા રાખું છું કે જ્યારે તારું માથું

ફરતું અટકશે ત્યારે તારું મોઢું અંગળની બાજુ તરફ હશે!’ અમાં જ દુઃખનું બીજ રહેલું છે, કારણ કે અપાણે ગમે તેટલા ફાંફા મારીએ તો પણ અપાણે અપાણા બદલાતા રહેતા વલણથી એક દિવસ કંટાળવાના જ છીએ.

દાખલા અપીને મને સમજાવવા દો. કંપની જગતમાં જેમ જેમ અપાણે ઊંચા સ્થાનોએ જતા જઈએ છીએ તેમ તેમ એ માન્યતા દૃઢ થતી જાય છે કે અપાણે સંયમી થવું જોઈએ અને કદી પણ હસવું જોઈએ નહીં. હસવાનું એ છીછરાપણાનો િનદેશ કરે છે એવું મનાય છે. અદર્શ તો એ છે કે અપાણે સોગીયું મોઢું રાખીને અભિવ્યક્તિ કરવી જોઈએ. જાણે કે કંપનીની અપત્તિઓ અપાણા પર જ અધારિત હોય. દા.ત. મેં મુસાફરી કરી છે તે ધંધાકીય વર્ગના બધા જ િવમાની ઉડ્ડયનમાં, મેં માત્ર એ જ જોયું છે કે મારા સહપ્રવાસીઓ દેખાવ અને વર્તનમાં અતિ ઔપચારિક હતા, બધાએ જ લાઈનીંગવાળા ખમીસ પહેર્યા હતા. બધા જ નાણાકીય વર્તમાનપત્રો વાંચતા હતા. કદી હસતા નહીં ને તેમના સહપ્રવાસીઓ બાબતે ભાગ્યે જ સભાન હતા અને જ્યાં િવમાન ઉતરે, દા.ત. િદલ્હી. ત્યાં તેમાંનો એકાદ તેના છાપાવાળી સ્ટાઈલથી તમારી તરફ એક ફિક્કું હાસ્ય ફેંકીને તમને પૂછશે, ‘તમે િદલ્હી જાવ છો?’

જો તે માત્ર પોતાના ‘સ્વ’ જેવો બની રહે, હસે અને ખુશ થાય તો? અને જો બધાં જ એમ કરે તો? તો િવમાનના બધા મુસાફરો ઘણાં સુખી બની જશે.

ગુસ્સાનું લક્ષણ

પચાસથી ઉલટી બાજુ ગણવા માંડો, તે તમારા મગજના તાર્કિક ભાગને અતાર્કિક ભાગ પર હાવી કરે છે, કારણ કે તેનાથી તમારા પર, ગુસ્સાનો પ્રવાહ તોડીને અંકડાઓ પર એકાગ્ર થવાનું દબાણ આવે છે.

પ્રે સ્તાવનમાં મેં દર્શાવ્યા મુજબ અં નાનકડું પુસ્તક લખવાનો મારો ઇરાદો અંપણાં જીવનને સુધારવા માટે પરિવર્તનની શરૂઆત કરવાનો છે અને પ્રગતિનો એક માત્ર માર્ગ અંપણી મર્યાદાઓને અંબાવવાનો તેમજ ઉકેલ શોધવાનો છે. અંબાવ્યાં પ્રકરણમાં મેં પાસાંનો અછડતો ઉલ્લેખ કર્યો જે અંપણાંમાંના કેટલાંકને કનડે છે. કદાચ નીચા સ્વ-અંદરની લાગણીને કારણે બીજા કોઈ બની રહેવાની તીવ્ર ઇચ્છાને કારણે. અં પ્રકરણમાં બીજો મહત્વનો પ્રશ્ન જે ઘણી બધી વિવશાળ સંખ્યાના લોકોને અંજે કનડે છે તે ‘ગુસ્સા’ની ચર્ચા કરવાનું હું પસંદ કરું છું.

અંપણે બધા જ જાણીએ છીએ કે, ‘ગુસ્સો’ અંપણા શરીરના તંત્રોને કેટલી ભારે નુકસાની કરે છે. લોહીનાં ઊંચા દબાણથી મગજની નસ ફાટી જવાથી માંડીને, ધમનીના રોગો સુધીની, તેથી હું તેને અહીં દોહરાવીશ નહીં. અંબા છતાં અંજે અતિશય મોટી સંખ્યામાં લોકો ગુસ્સાના ઘણાં હુમલા આવે તેવું વલણ ધરાવે છે.

ગુસ્સાના લક્ષણોના હુમલા અંપણે કેવી રીતે ખાળી શકીએ? ઘણાં માર્ગો છે. જે બીજી જગ્યાએ નોંધ્યા છે. ઊંડા શ્વાસ લેવાથી, દસ સુધી ગણવાથી માંડીને ધ્યાન સુધીના. તેમાંના દરેકના તેમની વિવશેષતા અને ફાયદા છે, પરંતુ અંબા કરવાથી પણ પ્રશ્નો ચાલુ રહે છે. તો અંપણે કરીએ શું?

ચાલો અં પ્રશ્નને અંપણે વૈજ્ઞાનિક રીતે હલ કરીએ. તમે સામાન્ય િસ્થિતિમાં હો ત્યારના તમારા શ્વાસોચ્છવાસને ચકાસો. તમારાં ધ્યાન પર અંવશે કે તમારો શ્વાસ એકધારો અને લયબદ્ધ હશે. હવે જ્યારે તમે તમારી સ્વસ્થતા ગુમાવવાની શરૂઆત કરો ત્યારથી તમારી જાતનું અવલોકન કરો. તમારા ધ્યાનમાં અંવશે કે તમારા શ્વાસ છીછરા હશે અને તમે હાંફતા હો તે રીતે ઝડપથી અંવતા હશે. અંથી ગુસ્સાના અંવતા અંક્રમણને ખાળવાની એક દેખીતી રીત ઊંડા શ્વાસ લેવાની અને છીછરા શ્વાસને અટકાવવાની છે.

તમે કહેશો કે અં ઉપાયમાં નવું કંઈ નથી, પરંતુ ચાવી એ છે કે અંપણે બધા કરીએ છીએ તે અંપણી છાતી ભરાય તેવો શ્વાસ લેવાનો નથી. હજારો વર્ષો પૂર્વે અંપણા યોગીઓએ િસદ્ધ કરેલી અને અંજે પણ યોગની શાળાઓમાં જે શીખવવામાં આવે છે તે સાચી તકનીક એ છે કે અંપણું પેટ ભરાઈ જાય તેવા ઊંડા શ્વાસ લેવાના હોય છે.

અંપણા પશ્ચિમાભિમુખ સમાજમાં અંપણે છીછરા શ્વાસ લેનારની સભ્યતા બની ગયા છીએ. અંપણી શાળાઓના પી.ટી. (શારીરિક તાલીમ)ના વર્ગમાં જે અંપણને શીખવાડ્યું હતું તે મુજબ અંપણે અંગવિન્યાસ છાતી બહાર ને પેટ અંદરનો હોવો જોઈએ. પરિણામે જ્યારે અંપણે શ્વાસ લઈએ છીએ ત્યારે અંપણે અંપણા ફેફસાંના મધ્ય

અને ઉપરના ભાગનો જ ઉપયોગ કરીએ છીએ. હવે સાંભળો, િનષ્ણાંતો શું કહે છે તે. વોશિંગ્ટન ડી.સી.ના સેન્ટર ફોર માઈન્ડ/બોડી મેડિસીનના જેમ્સ ગોર્ડન કહે છે,

“જ્યારે તમે ફેફસાંના નીચલા ભાગમાં હવા ભરો છો ત્યાં પ્રાણવાયુનો સૌથી વધુ કાર્યક્ષમ િવનિમય હોય છે અને બધું જ બદલાય છે. હૃદયની ગતિ ધીમી પડે છે, લોહીનું દબાણ નીચું જાય છે, સ્નાયુઓ અંારામ મેળવે છે, િચંતા અટકી જાય છે અને મન શાંત થાય છે.”

અા િવચારણા બાબતમાં ગોર્ડન એકલા નથી, તેમના અભિપ્રાયોનું સમર્થન કરનારા પશ્ચિમનાં ઘણા બધા સંશોધકો છે. જેમને ઊંડા શ્વાસ લેવાથી સાચી તકનીકના નોંધપાત્ર પરિણામો મળ્યા છે.

અને જો તમને હજુ પણ શંકા હોય તો, કોઈ બાળકને શ્વાસોચ્છવાસ લેતું જુઓ અને તેનું પેટ જે રીતે અાપણા પેટ ઊંચા નીચા થવા જોઈએ તે રીતે ઊંચું નીચું થતું તમે જોશો.

એક બીજો પુરાતન ઉકેલ છે. જે મુજબ ગુસ્સાનો સામનો કરવા માટે જરા અાંચકો અાપવાનું જરૂરી છે. દસ સુધી જ ગણતરી ન કરશો. પચાસથી ઉલટી ગણતરી કરજો. તે તમારા મગજના તાર્કિક િવભાગને અતાર્કિક િવભાગ પર હાવી કરે છે, કારણ કે તેનાથી તમારા પર ગુસ્સાનો પ્રવાહ તોડીને અાંકડાઓ પર તમારું ધ્યાન એકાગ્ર કરવાનું દબાણ અાવે છે.

ફરીવાર જ્યારે તમને તમારો ગુસ્સો કાબૂ બહાર જતો લાગે ત્યારે ઉલટી બાજુ ગણવાનું ચાલુ રાખજો અને સાચી રીતે ઊંડા શ્વાસો લેજો.

અસંતોષ અે અેક રોગ છે

બીજાઓ પાસે પુષ્કળ (ધન) હોય ત્યારે અાપણે તેમના િવશે ગમે તેમ બોલી શકીએ, અાપણી િસ્થિતિ માટે વસવસો કરી શકીએ, િનઃસાસો નાંખી અને દોષારોપણ કરી શકીએ છીએ, કમનસીબે અાવા િવચારો, પશ્ચિમના લોકોએ જે શોધી કાઢ્યું છે તે મુજબ, ભૌતિકવાદ અને ભારે અનર્થના માર્ગે લઈ જાય છે.

૫ હેલાં પ્રકરણમાં દર્શાવ્યું હતું તેમ, વિવિધ પ્રમાણમાં દુઃખને કારણે અાપણે બધા જ અસંતોષી છીએ. અસંતોષ અેક રોગ જેવો છે. જો તેનો ઉપાય ન કરીએ તો તે વકરતો જાય છે.

અલબત્ત દરેક જણને અસંતોષી હોવાના અનેકાનેક કારણો હોય છે, પરંતુ તે બાબતના ઘણાં વધારે કારણો છે. તેઓ અેવા ન હોવાં જોઈએ. જેને હું રચનાત્મક ધોરણીકરણ કહું છું તેમાં તેની સમજણ રહેલી છે.

રચનાત્મક ધોરણીકરણનો અર્થ હું શું કહું છું તે મને સમજાવવા દો. કોઈક સવારે તમે જાગો અને વ્યાજબી કારણોસર ખૂબ દુઃખી થઈ શકો છો. તમારી કામવાળી કહે છે કે તેને અેક રજા જોઈએ છે, તમારા ડ્રાઈવરનો ફોન અાવે છે કે તે મોડો અાવશે જેથી તમારા િમત્રોને િકટી પાર્ટીમાં મળતાં પહેલાંની સૌથી અગત્યની તમારી હેરડેસર સાથેની નક્કી કરેલી મુલાકાત માટે તમને મોડું થશે. તમારી દીકરીએ નાની વાતમાં ક્રોધમાં ધમપછાડા કર્યા અને જે હંમેશાં બને છે તેમ તમારા પતિ શહેરમાં નથી.

અથવા જો તમે પુરુષ હો તો અાજે સવારની તમારી રજૂઆત બાબતમાં તાણ અનુભવતા હોઈ શકો, કારણ તમારા િવભાગનું વેચાણ લક્ષ્ય કરતાં ઘણું અાછું હોય, તમારા ડ્રાઈવરનો દીકરો માંદો છે તેથી તમારે તમારી જાતે જ ગાડી ચલાવીને કામે જવું પડે તેમ છે. તમારી સાંજની, અસીલ સાથેની મિટિંગ માટેની સ્લાઈડો તૈયાર કરવાનું તે ભૂલી ગયો છે. તમારો કાર્યવાહક મદદનીશ અા કારણે કામમાં ઊણો ઉતર્યો છે અને તમને અેવી લાગણી થાય છે કે તમારો પરચેઝ મેનેજર ખાનગીમાં લાંચ માંગે છે. અા યાદી લાંબી થતી જાય છે... હા અા બંને જણાને અસંતોષી થવા માટે પૂરતા કારણો છે અથવા તેઓ અેવું માને છે.

પરંતુ અેક ક્ષણ માટે અાપણે િચંતન કરીએ. કેટલા ભારતીયોને ત્યાં કામવાળીઓ અને ડ્રાઈવરો હોય છે? અાપણામાંના કેટલાને મોટરગાડીના માલિક થવાનો િવશેષાધિકાર હોય છે? અાપણામાંના કેટલાને દબાણયુક્ત પણ સારા પગારનું કામ હોય છે? અાપણામાંના કેટલાને િકટી પાર્ટીમાં અામંત્રણ મળે છે? જે ક્ષણે તમે તમારી જાતને અા પ્રકારનાં પ્રશ્નો પૂછશો તે ક્ષણે જવાબ તમારા મનમાં ધૂમરાયા કરશે અને અમુક પ્રમાણમાં મનની શાંતિ લાવશે. ટાળી ન શકાય તેવું સત્ય અે છે કે તમે અેક નાની અને ઘણા િવશેષાધિકારવાળી લઘુમતીમાં છો તમારે અસંતોષી થવાનું બહું જૂજ કારણ છે.

અા પ્રક્રિયામાં અાપણે કર્યું શું? િવપુલ પ્રમાણમાં રહેલા અાપણા કરોડો દેશવાસી સ્ત્રીપુરુષો, જેમની પાસે નથી વીજળી, નથી ઘરો, જેઓ વારંવાર ભૂખ્યા સૂવે છે અને જેમની

પાસે અનિશ્ચિત અંતિમકાલ માટે નથી કોઈ બચત; તેમની સાથે અંતિમ ધોરણોની સરખામણી કરો.

અંતિમ કેટલા બધા વિશેષાધિકાર ધરાવનાર છીએ એવું જ્યારે અંતિમ વિચારોએ ત્યારે તે રચનાત્મક ધોરણીકરણ છે. જોકે અંતિમ નવી વિદ્યાર્થીના ગોલ્ડલિન્ક્સ, હૈદરાબાદના બનજારા વિલ્સ અથવા મુંબઈના મલબાર વિલ્સ જેવા અતિસમૃદ્ધ વિસ્તારમાં રહેતા અંતિમ સામે પણ અંતિમ ધોરણો લાગુ પાડી શકીએ અને તેમની પાસે ઘણું વધારે છે તે માટે ગમે તેમ બોલી શકીએ, અંતિમ સ્થિતિ માટે વસવસો કરી નિઃસાસા નાંખી અને દોષારોપણ કરી શકીએ છીએ. કમનસીબે અંતિમ વિચારો, પશ્ચિમના લોકોએ જે શોધી કાઢ્યું છે, તે મુજબ ભૌતિકવાદ ભારે અનર્થના માર્ગે લઈ જાય છે.

એક નમ્ર બનાવતો વિચાર હું તમારી સાથે વહેંચવા માંગુ છું, જે ઘણા વર્ષો પહેલાં મને જાણવા મળ્યો અને જે મારા મનમાં અંજ સુધી ટકી રહ્યો છે; જ્યાં સુધી મેં પગ વગરની એક વ્યક્તિને જોઈ નહીં, ત્યાં સુધી જ એક જોડી બૂટ માટે હું તરસતો રહ્યો. અંતિમ બનાવતા વિચારની સમર્થ કલ્પના મારી સાથે હંમેશાં ટકી રહી છે. તેવી જાતનું જ ગાંધીજીનું કથન છે:

“અંતિમ દિનયાની જરૂરિયાતો માટે બધું જ પૂરતું છે, પરંતુ દિનયાના લોભ માટે પૂરતું નથી.”

અંતિમ પાસાંઓ ઉપર વિચારજો, વાગોળજો અને તમે જ્યારે ફરી વાર અસંતોષી હશો ત્યારે તમને જવાબો મળી જશે.

તમારી જાતનું પૃથક્કરણ કરો

અંપાણે ચોક્કસપાણે અંપાણી શક્તિઓનો લાભ લઈ શકીએ અને જે કોઈ બાબતમાં અંપાણે કુશળ હોઈએ તેમાં અંપાણે સખત મહેનત કરીએ, પરંતુ અંપાણે અંપાણી જાતના થયેલા ખુશામતિયા મૂલ્યાંકનથી દોરવાઈ જવું જોઈએ નહીં.

જે મની સાથે િજંદગી ગેરવ્યાજબી રીતે વર્તી છે અને પોતે સંજોગોના ભોગ બન્યા છે તેવા લોકોની દુઃખભરી વાતો (સાંભળવા) માટે બહુ દૂર નહીં જવું પડે. જે સફળતાની પાછળ પડે છે, સફળતા મેળવે છે તેને દિનયા પૂજે છે. મારું માનવું છે કે અંા એક સ્વાભાવિક વલણ છે.

હું એવા દારૂડિયાઓને મળ્યો છું, જેઓ તેમનાં દારૂના વ્યસનને વ્યાજબી ઠેરવવાનું કારણ તેમની પત્નીઓ તરફનો અસંતોષ અને તેમને ટોક ટોક કરતી હતી તેને ગણાવે છે, પરંતુ તેમના કુટુંબીઓની સાથે વાત કરો તો તમેય એકસરખી બીજી અડધી વાતો સાંભળશો. જે ક્ષેત્રોમાં અભિપ્રાયો અંતમલક્ષી હોય છે તેમાં જે તે બાબતો વધારે ગૂંચવણભરી બને છે.

અંશ્વર્યજનક રીતે દુઃખ, જેઓ સફળ અથવા સંપત્તિવાન નથી, તેઓ પૂરતું જ મર્યાદિત નથી. દુઃખ મને (બધાને) સમાન સ્તર પર લાવનાર મહાન (તત્ત્વ) જણાયું છે. દુઃખ-ધનવાન ધંધાદારીને તેનો દીકરો નાણાંના દુરુપયોગ કરતો જણાય છે. દરેક વ્યક્તિ દુઃખને અલગ અલગ રીતે મૂલવતો હોય દા.ત. ઘરની બહાર બહુ રહેતા અધિકારીને તેની પત્ની િબનવફાદાર છે તેની જાણ થાય, ઉધોગપતિ તેના હરીફો ઝડપથી અને વધારે િવકાસ કરીને પોતાની અંગણ નીકળી જતાં જુઓ છે ત્યારે દુઃખ થાય છે.

અંા બધા સફળ અને િનષ્ફળ લોકો માટેનો મંત્ર સરળ છે. સુખ તમારા હાથમાં છે. અંાનો સાર એ છે કે, તમારી મહત્તમ શક્તિ વડે અંા સમસ્યા કે નબળાઈને કેટલી ઘટાડી શકો છો તેના પર રહેલો છે. કંપનીઓની ભાષામાં તેને ‘સ્વોટ’ પૃથક્કરણ કહેવાય છે, જે Strengths, Weakness, Opportunities and Threats. શક્તિઓ, નબળાઈઓ, તકો અને જોખમોના (અંગ્રેજી શબ્દોના) પહેલા અક્ષરોનું ટૂંકું સ્વરૂપ છે.

ગુણદોષનું મૂલ્યાંકન જ પૂરતું નથી. તમે શું બનવા માંગો છો તેની સામે તેનું ધોરણીકરણ કરવાનું હોય છે અને તેમાં જ મુશ્કેલી રહેલી છે. અંપાણા બધામાં અંકાંક્ષા તો હોવી જ જોઈએ, પરંતુ સંતોષની અલ્પમાત્રાની ચાવી એ જોવામાં છે કે તે અંપાણા સ્વોટના પરિમાણો પ્રમાણે જ હોવું જોઈએ. અંપાણે ચોક્કસપાણે અંપાણી શક્તિઓનો લાભ લઈ શકીએ અને જે કોઈ બાબતમાં અંપાણે કુશળ હોઈએ તેમાં અંપાણે સખત મહેનત કરીએ, પરંતુ અંપાણે અંપાણી જાતના ખુશામતિયા મૂલ્યાંકનથી દોરવાઈ જવું જોઈએ નહીં. જે અંપાણી પ્રગતિનો માર્ગ રૂંધે છે.

જો હું ૫ ફૂટ ૮ ઈંચનો હોઉં અને હું ૬ ફૂટનો બનવા માંગતો હોઉં, તો હું મારું પોતાનું દુઃખ સર્જી રહ્યો છું. જો મારો અવાજ મોટા દેડકાં જેવો હોય અને હું ગઝલ ગાયક બનવાની

અાશા રાખતો હોઉં તો હું મારી જાતને દુઃખની કચરાપેટીને હવાલે કરું છું. જો મારો દેખાવ અતિસામાન્ય હોય અને હું જાહેર જનતાની પ્રેરણામૂર્તિ બનવા માંગતો હોઉં તો મને ખાતરી નથી કે હું સફળતાના માર્ગે છું. િસવાય કે મને અૅક્ટર તરીકેની પડતી પ્રતિભાને લોકોએ િબરદાવી હોય.

મારો મંત્ર દંગ કરી દે તેવો સરળ હોય, યાદ કરો મેં તમને કહેલું કે શોધવા જરૂરી હોય તેવા મહાન સત્યો છે જ નહીં, પરંતુ તે તમને તમારી જાતની ખોજમાં મદદરૂપ થશે. જો તમે તમારી જાત સાથે પ્રામાણિક હશો તો તમે જે દુઃખના વમળમાં ફસાયેલા હશો તો તે તમને તમે ક્યાં ખોટા પડ્યા છો અને તમારે ફરીથી અાત્મવિશ્લેષણની ક્યાં જરૂર છે તે શોધી કાઢવામાં મદદરૂપ થશે.

સંચાલક અને ઘંઘાદારી માણસનું દુઃખ તેમની પત્ની અને કુટુંબ પ્રત્યે ઘણું અોછું ધ્યાન અાપવામાંથી ઉદ્ભવ્યું છે તે શોધી શકે. ઉદ્યોગપતિએ એ નક્કી કરવું પડશે કે તે વધારે સુખી થવા માંગે છે કે બધો વખત તેના ઉપર ઝળૂંબી રહેલું અલ્સર મેળવવા માંગે છે. તે દરેકને માટે પસંદગી તેની પોતાની હશે.

ધનવાન અને પ્રખ્યાત થવાનો હેતુ એ ઘણી મોટી લાલચ છે. શાંત અને સ્વસ્થ સમજણ એ છે કે દરેક જણ તેવો નહીં થઈ શકે. કોઈ પણ, સારા િશક્ષકો, ઝવેરીઓ, િડઝાઈનરો, વકીલો બનીને પણ સુખ પામી શકે છે. જેટલા જલદી અાપણે તે માર્ગે જવાનું શરૂ કરીએ તેટલું બહેતર છે.

સરખામણી જન્માવે છે પસ્તાવો

વર્તમાનપત્રની સામાજિક રોજનીશી અને ઉચ્ચજીવન અંગેની પૂર્તિઓ મળે કે તરત જ કદી વાંચશો નહીં, કારણ કે તે વહેલી સવારમાં જ તમારામાં પ્રતિકૂળ પરિસ્થિતિમાં હોવાની લાગણી ઉત્પન્ન કરે છે અને તમારો બાકીનો દિવસ બરબાદ કરી નાંખે છે.

િસ. નેમા અને નાટકમાંના મારા દાયકાઓના વ્યવસાયિક જીવનમાં મેં એક ખેદનજક સત્ય શોધ્યું છે કે અંપણામાંના મોટાભાગના માનવીઓ પરપીડનની વૃત્તિથી દોરવાઈએ છીએ. અંપણા બરોબરીઓ કરતાં અંપણે વધારે સફળ હોઈએ એ રીતે અંપણી જાતને રજૂ કરવાનું અને તેઓ અંપણી અદેખાઈ કરતા થાય તે પણ અંપણને ગમે છે. અંપા મનોવલણ, જાહેર સંબંધોના સમગ્ર ધંધા પાછળનું ચાલકબળ છે. તેમની અંપવડતોને, સામાજિક િપરામિડની ટોચ પર બેઠેલાઓ અને જેઓ ટોચ પર પહોંચવા માટે હરીફાઈ કરે છે તેઓ ભાડે રાખે છે.

છેવટે જો દિનચાલ તે િવશે ન જાણે તો ભવ્ય િમજબાનીના યજમાન બનવાનો અર્થ શો છે? દરેકને પોતાની મોટાઈ બતાવવાનો રસ હોય છે. ઉદાહરણરૂપે જોઈએ તો, સામાજિક ધોરણો મુજબના નીચલા સ્તરના લોકોમાં પણ અંપાવો જ મનોભાવ પ્રવર્તે છે. સાડીઓ ચર્ચાનો િવષય ન હોય તો પણ, કલાઈની પત્ની પણ વાત છેડે છે કે તેના પતિએ તેને રૂ. ૩૦૦૦/- ની સાડી ખરીદી અંપી છે અને તે અંપા વાત બધાને તે બહું િવનમ્રતાથી તો કહેતી જ નથી અને મધ્યમ સ્તરના અધિકારીની પત્ની અઠવાડિયાઓ સુધી તેના બધા િમત્રોને કહેતા થાકતી નથી કે તેનું કુટુંબ યુરોપના પ્રવાસના અનુભવો લઈને હમણાં જ પાછું અંપાવ્યું છે.

અંપણી સફળતા, િસદ્ધિઓ અને કાર્યોનું અંબેહૂબ વર્ણન કરવાની અંપણી ઈચ્છાને કારણે અંપણે તેનું અંપેવી રીતે વર્ણન કરીએ છીએ કે જેને અંપણે જાણીએ છીએ તે સૌમાં ઈર્ષ્યા સર્જે છે, અંપાથી મેં એક સરળ િનયમ રાખ્યો છે. જેને અંપણે મિસિસ ``એક્ષ`` કહીએ તેના તરફથી અંપાવી જનસંપર્ક માટેની જાહેરાતોને અંપણે હાસ્યપ્રદ અને સંયમી મનોવલણથી સ્વીકારવી જોઈએ. તે િનવેદનો એક કાને સાંભળી બીજા કાને કાઢી નાંખવા. યાદ રાખવા નહીં.

હું જાણું છું કે અંપા મૂશ્કેલ છે, પરંતુ તેનો મહાવરો તો તમારે કરવો જ જોઈએ. નહીં તો તેમ નહીં કરવાની તમારી અશાંતિને કારણે તમને દુઃખ થયા કરશે અને તમારા િમત્ર/ પાડોશી તમને જે રીતે વર્તતા જોવા ઈચ્છે છે, બરાબર તેવી જ રીતે તમે વર્તશો અને તે જ દૃશ્ય હશે: તમે તમારા પતિને કહેશો કે મિ. ``એક્ષ`` ઘણા નાણાં વાપરવા અંપાપનાર અને કેટલું બધું કમાતા કેવા સારા પતિ છે. ગર્ભિત અર્થ એ છે કે મિ. ``એક્ષ`` તમારા પતિ કરતાં વધારે સફળ છે. થોડા વખત પછી એવો સંદેશો એક ટકટક કરવાની રોજિંદી બાબતમાં ફેરવાઈ જશે અને છેવટે તમારા પતિને એક દિવસ પ્રતિક્રિયા કરવા મજબૂર કરશે. જે વિસ્ફોટ થશે તે િમસિસ ``એક્ષ`` તેમના પતિને જે રીતે લાગણી થાય તેવું ઈચ્છતા હતા બરાબર તેવી જ રીતે બધાને દુઃખી કરી જશે. પાછળથી અંપા કૃત્ય માટે પસ્તાવો થશે.

િજંદગીને સરળ અને અારામદાયક બનાવવા માટે હું એક સરળ િનયમ અનુસરતો રહ્યો છું અને જે કોઈ સલાહ માંગે તેને અા િનયમની ભલામણ હું કરું છું. વર્તમાનપત્રની સામાજિક રોજનીશી અને ઉચ્ચજીવન અંગેની પૂર્તિઓ મળે કે તરત જ કદી વાંચશો નહીં, કારણ કે તે વહેલી સવારમાં જ તમારામાં પ્રતિકૂળ પરિસ્થિતિમાં હોવાની લાગણી ઉત્પન્ન કરશે અને તમારો બાકીનો દિવસ બરબાદ કરી નાખશે. જો તમારે બહાદુર અને સુંદર લોકોની ઘટનાઓને જાણવા ઈચ્છતા હોય અને તકલાદી પરંતુ ખર્ચાળ વસ્તુઓની જાહેરાતો પણ જોવાની ઈચ્છા હોય તો પણ તે બાબતો કરવાનું મુલતવી રાખો. હું તમને ખાતરી અાપું છું કે તમારા દિવસો વધારે સરળતાથી પસાર થશે.

બીજું, પરપીડનમાં રાચતું માનસશાસ્ત્રીય સત્ય જે તમારે ધ્યાનમાં રાખવાનું છે તે એ છે કે:

જો અાપણે જરા વધારે સારી િસ્થિતિમાં હોઈએ તો પણ અાપણામાંના મોટા ભાગનાઓ સુખી હોતા નથી.

સંપૂર્ણ સુખ હાંસલ કરવા માટે અાપણે માત્ર પહેલાં કરતાં સારી િસ્થિતિમાં હોવા જોઈએ એટલું જ નહીં, પરંતુ અાપણે “એક્ષ” લોકો કે જે અાપણી અાગળ હંમેશાં ભાષણ અાપતા હતા તેમનાં કરતાં વધારે સારી િસ્થિતિમાં હોવાં જોઈએ. મને યાદ અાવે છે કેન્ય લેખક અને ઉમરાવ ફ્રાંસવા દીલા રોચેફાઉહોલ્ડના શબ્દો:

સફળ થવું એટલું જ પૂરતું નથી, પરંતુ બીજાં િનષ્ફળ જવાં જોઈએ.

વિચાર અંકુશ

તમારી િજંદગી િનરાશાજનક નથી, કારણ કે તેને જીવવા જેવી બનાવવા માટે ઘણી વસ્તુઓ છે. મુદ્દો એ છે કે: તમે ક્યાં ધ્યાન કિન્દ્રત કરવા ઈચ્છો છો? અડધા ખાલી પ્યાલા ઉપર કે અડધા ભરેલા પ્યાલા ઉપર?

વિચારો બેધારી તલવાર છે. તેઓ સર્જનાત્મક પ્રક્રિયાના આધાર છે અને તેઓ આપણી મનઃસ્થિતિને નકારાત્મક અને િવનાશક પણ બનાવી શકે છે. આ એ જ મન છે જે િલયોનાર્ડો-દ-વિન્ચીની અમર કલા, આલ્બર્ટ આઈન્સ્ટાઈનની ગાણિતિકબુદ્ધિપ્રતિભા સર્જી શકે છે અને અેડોલ્ફ િહટલરનું ગાંડપણ પણ.

હાલમાં અેવો અંદાજ કાઢવામાં આવ્યો છે કે દરરોજ આપણા મગજમાંથી સરેરાશ ૬૦,૦૦૦ િવચારો પસાર થાય છે. તેનો દુઃખદાયક ભાગ એ છે કે આપણામાંના મોટાભાગનાનો તેના પર કોઈ અંકુશ નથી. મેં સાંભળ્યા મુજબ િવચારના શ્રેષ્ઠ લક્ષણોમાંનું એક એ છે કે તે પારા જેવો છે. તેને તમે કદી પકડી શકો નહીં! હું માનું છું કે અે ઘણું સારું છે કે આપણા િવચારો પર અંકુશ હોવો જોઈએ; આવું જો ન કરીએ તો આપણે તેના ગુલામ બની જઈએ. આપણા િવચારો કેવી રીતે આપણું નસીબ ઘડે છે તે બાબતમાં મેં વાંચેલું સૌથી સુંદર તાર્કિક તારણ પરમ પૂજ્યશ્રી ચૌદમા દલાઈ લામાનું છે. તેઓ કહે છે:

તમારા િવચારોની કાળજી રાખો, કારણ કે તે શબ્દો બને છે.

તમારાં શબ્દોની કાળજી રાખો, કારણ કે તે કાર્યો બને છે.

તમારાં કાર્યોની કાળજી રાખો, કારણ કે તે ટેવો બને છે.

તમારી ટેવોની કાળજી રાખો, કારણ કે તે તમારું ચારિત્ર્ય બને છે.

તમારાં ચારિત્ર્યની કાળજી રાખો, કારણ કે તે તમારું નસીબ બને છે.

અને તમારું નસીબ તમારી િજંદગી બનશે!

આપણા સમયના સૌથી મહાન આધ્યાત્મિક ગુરુઓમાંના એક અેવા ગુરુના આ સરળ અને ભવ્ય સત્યને તમે વાંચ્યા અને આત્મસાત્ કર્યા પછી આ િવષય બાબત મારે કંઈ પણ કહેવાનું બાકી રહે છે અેવું હું માનતો નથી.

આમ છતાં િવચાર પ્રક્રિયાના એક પાસા બાબત હું િટખ્પણી કરવા ઈચ્છું છું. હાલના દિવસોમાં િડપ્રેશન જે એક પ્રચલિત રોગ છે, તેના લક્ષણો સંકુચિત િવચારો અને ઉદાસીનતા વચ્ચે જે જોડાણ છે તે છે. ઉદાસીનતાના કારણો અગણિત છે, પરંતુ નકારાત્મક િવચારો જે આપણને જકડી રાખે છે, તેનાથી તે વકરે છે.

આપણામાંના કેટલાક પાસે કોઈ પણ કમનસીબ બનાવને તાર્કિક રીતે સમજવાની શક્તિ હોય છે, પરંતુ િવશાળ સંખ્યામાં લોકો તેમ કરી શકતા નથી અને તેઓ હતાશાના િવચારોમાં ખેંચાઈ જાય છે. જેનું સૌથી ખરાબ પરિણામ એ છે કે તે તેમને લગભગ જડ બનાવી શકે છે. સૌથી વધારે વેચાતી દવાઓ હતાશા (િડપ્રેશન)ની હોય છે જે આપણા

મિળ્યા વગરના સમાજોમાં કે જ્યાં સંયુક્ત કુટુંબની પ્રથાના પાયા જલદી ઊખડી રહ્યા છે, તેમાં હતાશા કેટલીક વ્યાપક છે તેનું પ્રતિબિંબ પાડે છે.

તો અંકુશ વગરના નેગેટિવ વિચારોને કેવી રીતે અંકુશમાં લેવાનો પ્રયત્ન કરી શકાય? મેં અગાઉ સમજાવ્યું છે તે મુજબ ગુસ્સાને અંકુશમાં લેવાનો એક માર્ગ મુજબ પચાસથી શૂન્ય સુધી ઊલટી ગણતરી કરવાનો છે.

બીજી રીત તમારા જીવનની સુખી ક્ષણોને યાદ કરવાનો પ્રયત્ન કરો. જેવી કે તમારા બચપણની યાદો, તમે છેલ્લો જોયેલો સુંદર સૂર્યાસ્ત, તમારી માતા સાથેની નાજુક પ્રેમાળ ક્ષણો અથવા તમારા પ્રિય પાત્રનો સ્પર્શ.

માત્ર આ દૃશ્યોનો વિચાર કરો તે જ પૂરતું નથી; તમારે આ ક્ષણોની લાગણી પણ અનુભવવી જોઈએ. તમે જો તે કરી શકો તો તમને સમજાશે કે તમારો ઉદાસીનતાનો ડુમલો ક્ષણિક છે. તમારી ઈજંદગી િનરાશાજનક નથી, કારણ કે એવી ઘણી બાબતો છે જે તમારી ઈજંદગીને જીવવાલાયક બનાવે છે. મુદ્દો એ છે કે:

તમે તમારું ધ્યાન શેના પર કિન્દ્રત કરવા માંગો છો? અડધા-ખાલી પ્યાલા ઉપર કે અડધા-ભરેલા પ્યાલા ઉપર?

પરિવર્તનની ઘટના

અાપણને વ્યક્તિઓ તરીકે પરિવર્તનની િદશા અંગે અનુમાન કરવાનું હોતું નથી તેથી ઉદ્યોગની દિનચા કરતાં અાપણે માટે તે ઘણું વધારે સરળ છે. અાપણે જે કરવાનું હોય છે તે અે છે અાપણે અાપણામાં પરિવર્તન લાવવાનું હોય છે અને યુગોના શાણપણે અાપણને દર્શાવ્યું હોય તે િદશામાં જ જવાનું હોય છે

કે ટલીક સમજણો પ્રચલિત બને છે, કારણ કે તે માનવાલાયક હોય છે. બીજી સમજણો હકીકતો તરીકે સ્વીકારાય છે, કારણ કે તેમનો સક્રિય રીતે િવરોધ થયેલો હોતો નથી. તેમાંની કેટલીક પરિવર્તન બાબતની વ્યાપક રીતે સ્વીકારાયેલી માન્યતાઓ હોય છે.

પોતાની જાતનું પરિવર્તન કરવાનો ખ્યાલ અાધ્યાત્મિક હેતુની તીવ્ર ગંધવાળો લાગે છે અને અે ઘણું સાચું છે, કારણ કે અાપણામાં અાપણી નબળાઈઓ હોય છે અને તેમને સુધારવાની જરૂર છે તે સ્વીકારવા માટે ભૌતિક કરતાં વધારે િહંમતની જરૂર પડે છે.

અામ છતાં ખ્યાલોથી ઊલટું, પરિવર્તન, નથી અાધ્યાત્મિક કપડાંમાંથી કાતરી લેવાનું કે નથી તે માત્ર અેક અાંતરિક પ્રક્રિયા કે નથી તે અેક વ્યક્તિનું હંમેશનું ધ્યેય. પરિવર્તન અે મહત્વની બાબત છે અને જીવન પરિવર્તન બાબતમાં કૌશલ્ય ધરાવનારાઓ દ્વારા નાણાંના સ્વરૂપમાં િનયમિત રીતે અેકઠી કરાતી અાવકનો જ અર્થ અહીં હું કરતો નથી. મારો અર્થ છે પરિવર્તન કદાચ વ્યક્તિઓ કરતાં પણ બધે જ કંપનીઓ માટે વધારે અનિવાર્યપણે અાવશ્યક છે.

પરિવર્તન કંપનીઓ શા માટે ઘણું મહત્વનું છે? કારણ કે જેમણે દીવાલ ઉપરનું લખાણ વાંચીને પરિવર્તન નકાર્યું તેવી પુષ્કળ બ્રાન્ડ અને કંપનીઓનું અસ્તિત્વ મટી ગયું છે. માત્ર યાદદાસ્ત તાજી કરો. બે દાયકા પહેલાં તમે જેની મુલાકાત લીધી હોય તેવા કોઈ પણ કાર્યાલયમાં ટાઈપરાઈટર ન જોયું હોય તેવું તમને યાદ છે? અત્યારે કોમ્પ્યુટરો, લેપટોપ્સ અને અાઈપેડ્સની અા દિનચામાં તમે છેલ્લે ક્યારે ટાઈપરાઈટર જોયું હતું?

કોમ્પ્યુટરનાં યુગની સાથે જે પરિવર્તન અાવ્યું તેણે ટાઈપરાઈટરની રાક્ષસી કંપનીઓ જેવી કે રેમિંગ્ટન, િસ્મથ-કોરોના અથવા અોલિવેકીને અદૃશ્ય કરી દીધી. અે જ પ્રમાણે યાદ કરો ટેપનાં ચક્રડાં અથવા શ્રાવ્ય કેસેટો સાથેના જૂના ટેપરેકોર્ડરોને. અરે, અાપણે તૈમને હજુ પણ ટેપરેકોર્ડર જ કહીએ છીએ - તેમાં કોઈ ટેપ નથી હોતી છતાં. ડિજિટલ યુગે અે બધાને કાળગ્રસ્ત બનાવી દીધાં અને ગ્રુન્ડીગ અને અકાઈ જેવી બ્રાન્ડોને જમીનમાં દાટી દીધી. (નવી) ટેક્નોલોજીએ પરંપરાગત ટેલિવિઝન, અોવન અને ટેલિકોનના ઉત્પાદકોને ઇતિહાસની કચરાપેટીમાં નાંખી દીધા છે.

વધારે લાંબા સમયપટ પર જોઈએ તો, ૧૯૬૦ના દાયકાનાં જાપાનના ભીષણ અાક્રમણને કારણે અમિરકાની મોટરગાડીઓની કંપનીઓ અને અે જ રીતે યુરોપની ઘણી પ્રખ્યાત ઘડિયાળ, કેમેરા અને ઇલેક્ટ્રોનિકની ઘણી બ્રાન્ડ પણ અદૃશ્ય થઈ ગઈ છે. અત્યારે જાપાનની ઘણી બ્રાન્ડ પોતે જ કોરીઓની ઘણી મોટી બ્રાન્ડ દ્વારા લડાઈમાં હારી જઈ

રહી છે અને અત્યારે જગતની ફેક્ટરી ચીન છે, જ્યાં બધી જ અને ગમે તે વસ્તુના ભાગો અેકત્રિત કરવાનું કામ થાય છે. દેશો અને ઉદ્યોગો વચ્ચે અસ્તિત્વ માટેના ઉઝરડા પાડતી અબજો ડોલરની લડાઈઓએ બહુ રાષ્ટ્રીય કંપનીઓને ભાન કરાવ્યું છે કે,

‘જો તમે બદલાશો નહીં તો તમે નાશ પામી શકો છો.’

અાથી જ પરિવર્તન કંપનીઓ માટે અનેક અબજ ડોલરનો એક ખૂબ ગંભીર પ્રકારનો ધંધો બની ગયો છે. મોટા ભાગની વ્યક્તિઓનાં િકરસાથી ઊલટું કંપનીઓ માટે પરિવર્તન કરવાની િનષ્ફળતા બિઝનેસની દૃષ્ટિએ ચોક્કસ જ િવનાશક પુરવાર થાય તેમ છે. તેમના ધંધાની કઈ બાબતો બદલાશે તે અંગે ચોક્કસ અાગાહી કંપનીઓ માટે અથવા પરિવર્તન હાથ ધરવાનું મુશ્કેલ બનાવે છે. તે ટેક્નોલોજી હોઈ શકે અથવા િડઆઈન ગ્રાહકોની અભિરૂચિ? અને કઈ િદશામાં પરિવર્તનનો વેગ અનુભવાશે?

અાપણી વ્યક્તિઓ માટે ઉદ્યોગની દિનચા કરતાં પરિવર્તન વધારે સરળ છે, કારણ કે અાપણે પરિવર્તનની િદશાઓ અંગે અનુમાન કરવું પડતું નથી. અાપણે અગાઉથી જાણતાં જ હોઈએ છીએ કે કયા લક્ષણો અાપણે માટે ઈચ્છનીય છે. અાપણે જે બધું કરવું જોઈએ તે એ છે કે અાપણે અાપણી જાતને બદલવી જોઈએ અને યુગોના શાણપણે દર્શાવ્યા મુજબની િદશામાં જવું જોઈએ.

અપૂર્ણ સંબંધો

ખરી રીતે, તો સંબંધો અને વ્યક્તિઓ બાબતમાં ઘટતું કરીને અને તેમને માફીથી ઘેરી લઈને શક્તિમાન બનવું જોઈએ. હું માનું છું કે પહેલા તેમના દૃષ્ટિબિંદુ સાથે તાદાત્મ્ય સાધવાનું વધારે મહત્વનું છે અને ત્યાર પછી જ, અંપાણને જો લાગે કે તેઓ સાચા છે તો અંપાણે તેમને માફ કરી શકીએ.

અંપાણ દુઃખના ઘણા તાત્કાલિક કારણો અપૂર્ણ સંબંધોમાંથી ઉદ્ભવે છે. અંપાણ સંબંધો તમારા માતા-પિતા, પ્રેમપાત્રો અથવા િમત્રોના હોઈ શકે. જ્યારે સંબંધો અપૂર્ણ હોય છે ત્યારે તેઓ અંપાણને દુઃખ અંપાણ કરે છે અને તેઓ ત્રાસદાયક િવચારો કે સ્વપ્નો તરીકે દેખા દે છે. કેટલીક વાર તેઓ ફરી ફરીને અંપાણના સ્વપ્નોનો િવષય પણ બની જાય છે. કોઈપણ સંજોગોમાં અંપાણ પજવતા િવચારો અંપાણે જ્યારે પણ યાદ કરીએ છીએ ત્યારે અંપાણને સુખી છોડી જતા નથી.

અંપાણ શા માટે થાય છે? કારણ કે અંપાણે બધા, દરેક સંબંધનો એક અંત કે તેની ચર્ચા બંધ થાય તે માટે તલસીએ છીએ.

ચર્ચા બંધ કે અંતનો અર્થ શો છે? તે લાગણીની દૃષ્ટિએ સમાધાન કરવું એ છે. એટલે જ મનોચિકિત્સકો કહે છે કે દોષપૂર્ણ લગ્નોમાં વ્યથા પહોંચાડતા સંબંધો ખરેખર રાખવા કરતાં છૂટાછેડા લેવા તે વધારે સારું છે, કારણ કે છૂટાછેડા એક અંત છે. તે તેની સાથે સંકળાયેલી બધી જ તકરારો, વ્યથાઓ અને રુદનનો અંત છે. ત્યાર પછી નવી તકો જીવનમાં અંપાણ વધી શકે છે.

અંપાણ જ તર્ક બીજા બધા જ વ્યથાકારક સંબંધો માટે પણ યોગ્ય છે. પોતાના પુરુષ કે સ્ત્રીમિત્ર દ્વારા તેમને છોડી દેવામાં અંપાણે તે કોઈને ગમતું નથી. સંબંધો તૂટવાના કારણો જાણવાની દરેક જણ ઈચ્છા રાખે છે. અંપાણ અંપાણે બધા જ ઈચ્છીએ છીએ.

અંપાણ રીતે, તો અંપાણ સંબંધો અને વ્યક્તિઓ બાબતમાં ઘટતું કરીને અને તેમને માફીથી ઘેરી લઈને શક્તિમાન બનવું જોઈએ. હું માનું છું કે પહેલાં તેમના દૃષ્ટિબિંદુ સાથે તાદાત્મ્ય સાધવાનું વધારે મહત્વનું છે અને પછી જ અંપાણને જો લાગે કે તેઓ સાચા છે તો અંપાણે તેમને માફ કરી શકીએ, પરંતુ તમે તેમની સાથે તાદાત્મ્ય કેવી રીતે સાધી શકો? તેમની સાથે તાલમેલ એકિંટગ શિખવતી સ્કૂલ એક શક્તિશાળી સાધન છે જે અંપાણને મદદરૂપ થઈ શકે. અમે તેને દરેક પ્રકારનાં પાત્રની ભૂમિકા ભજવવાનું શીખવીએ છીએ.

અંપાણે એવું િરહસલ કરીએ કે તમે તમારા કુટુંબની મોટરગાડીનો કચ્ચરઘાણ કાઢી નાંખ્યો છે અને તે બાબતમાં તમારે તમારા પિતા સાથે મુશ્કેલી ઊભી થઈ છે. તમે એ બાબતને તમારા દૃષ્ટિબિંદુથી એ રીતે જુઓ છો કે અંપાણ વર્ષમાં માત્ર એક જ વાર તમે એવી રીતે ગાડી ભટકાવી છે, પરંતુ ભૂમિકા ભજવવાની કસરત (એકિંટગ) શરૂ તમે તેમના પેંગડામાં પગ મૂકો અને તમારા િમત્રનો અંપાણીસ વર્ષનાં તમારા અવિચારી દીકરાની ભૂમિકા ભજવવા કહો. તમે જે અંપાણ પ્રસંગને નાટકીય રૂપ અંપવા માંગો છો તે નફ્ટ

શૈલીમાં તમને કહેવા દો. “પપ્પા મેં અંજો અકસ્માત કર્યો છે.” પછી છેતાળીસ વર્ષની ઉંમરના િપતાની જેમ વર્તો અને તમારા િમત્રને કહો કે તે રાત્રે વરસાદ પછી રસ્તાઓ ચીકણા થઈ ગયા હતા તેથી તેને ગાડી ચલાવવાની બાબતમાં તેમણે કેવી રીતે ચેતવણી અપી હતી. તમે તેણે ગાડીનો કચ્છરઘાણ વાળી નાંખ્યો તેથી નહીં, પરંતુ તેણે તમારી સલાહ ન માનવાનું પસંદ કર્યું તે બાબતમાં અસ્વસ્થ છો અને વધારે ખરાબ તો એ છે કે તેને પસ્તાવો પણ થતો નથી. તમારો િમત્ર હવે કહેશે કે ‘મેં તને તેના સ્વભાવ િવશે અગાઉ વાત કરી જ હતી. તે મનથી િનરાશ થયો છે અને તે અં પ્રમાણે જ ચાલ્યા કરશે..

જેટલા વધારે તમે તમારા િપતાના પેંગડામાં પગ ઘાલશો તેટલા તમે તેમના ચારિત્ર્ય, લાગણીઓ અને િવચાર પ્રક્રિયાને વધારે સમજતા તમને જોશો અને તમારા પોતાના અણગમતા વર્તનનો સામનો કરશો તેટલા તમે તેમની સાથે વધારે તાદાત્મ્ય સાધી શકશો અને તેમના િવચાર અને વર્તનની સમજણ પડતી જશે. તમે જો છોકરી હો તો, તમારી પગરખાંની નવી જોડની તમારી માંગણી, કુટુંબના અંદાજપત્રની મર્યાદાની બહાર હોવાથી, તે નકારતી તમારી માતાની ભૂમિકા તમે ભજવી શકશો.

અંાવી પાત્ર-ભજવણી પરિસ્થિતિઓ લોકોને સમજવામાં મદદરૂપ થાય છે. તે અજમાવો અને તમે નાસીપાસ નહીં થાવ કારણ કે પાત્ર-ભજવણી, એ અંાપણી જાતને બદલવા માટેનું અંાપણ શસ્ત્રાગારમાંનું ઘણું મહત્વનું સાધન છે. દિનચાત્રમાં જૂથ ઉપચાર પદ્ધતિની કાર્યશાળાઓમાં તે વ્યાપક રીતે ઉપયોગમાં લેવાય છે અને તે ‘અદાકારી દ્વારા ઉપચારની ટેકનિક’ના ખ્યાલની પેદાશ છે.

અદાકારી અને ભૂમિકા ભજવણી વચ્ચે કડી શું છે? એક અર્થમાં દરેક અદાકાર એક ભૂમિકા ભજવે છે, પરંતુ તે અંાલેખનને વધારે અસરકારક બનાવવા માટે ઘણી તકનીકો વપરાય છે તેમાંની એક પદ્ધતિ (મેથડ)ની અદાકારી. અંા તકનીકના પણ ઘણા પ્રકારો છે, પરંતુ મૂળભૂત રીતે અદાકારને તે પાત્રની લાગણીઓ અને યાદોમાં ખૂંપી જઈ તેને અનુરૂપ પાત્ર ભજવવાનું હોય છે. એ કરવા માટે હું સામાન્ય રીતે અદાકારોને જેનું પાત્ર ભજવવાનું હોય તે પાત્ર િવશે પૂરી જાણકારી મેળવી તાદાત્મ્ય સાધવાની ભલામણ કરું છું.

દા.ત. જો હું પતિ અને પત્ની વચ્ચેનો લગ્નવિષયક િવખવાદ િવશેનું દૃશ્ય ભજવતો હોઉં તો કયા કારણસર પુરુષ અમુક રીતે વર્તે છે, તે િવચારવાનું મહત્વનું છે. મારો અર્થ છે, તેના બચપણમાં નજર કરો: બાળક તરીકે તે અસ્વસ્થ હતું? તે એક માત્ર બાળક હતું? તે વંચિત બાળક હતું? અથવા તો તે સુખી બાળક હતું? પછી તેના તારુણ્ય બાબતમાં શું હતું? તેને છોકરીઓ સાથે મુશ્કેલીઓ હતી? અથવા તે સારી રીતે અનુકૂળ થયેલો હતો? પછી તેનો વ્યવસાય અંાર્થર િમલરના ‘ડેથ અંોફ અંે સેલ્સમેન’માંના પ્રખ્યાત િવલી લોમનની જેમ સફળ હતો કે િનષ્ફળ? અંાથી તે તેની વ્યવસાયિક હતાશાનો બદલો તેની પત્ની પર લે છે? અને તે બદલવાની ના પાડે છે તે હકીકત, તેમના િવખવાદનો અંાધાર છે?

અંા બધા પ્રશ્નો અદાકારને પાત્રના ચરિત્રમાં ઊંડા ને ઊંડા ઉતરવા દોરે છે અને જેનું પાત્ર ભજવવાનું હોય છે તે પાત્રનો અભિનય દીપી ઊઠે છે.

એ જ રીતે શીખવા માટે અને પ્રામાણિકપણે તમારી િજંદગીનું પૃથક્કરણ કરો, તમે જેવા છો તેવા શા માટે છો તે સમજો અને તમને પચાવવા અધરા જવાબો મળશે તથા તમારું પાત્ર ભજવનાર વ્યક્તિ તમે બીજાઓ અંાગળ કેવા દેખાવ છો તે બતાવવા પરિસ્થિતિઓને નાટ્યાત્મક બનાવશે. એ એક અતિ અંાનંદિત કરતો અનુભવ છે અને એ દર્શાવે છે કે શા માટે અદાકારી રોગનિવારક બની શકે છે તેમજ ભૂમિકા અદા કરવાની

સુષુમ શક્તિ પણ બહાર લાવે છે.

ભૂમિકા ભજવવા બાબતનું અંશ્વર્યજનક પાસું અં છે કે તે હઠીલા તરુણો જેટલું જ સંચાલકોને લાગુ પાડી શકાય તેવું છે અને જ્યારે જૂથો સંકળાયેલા હોય ત્યારે તે વધારે સરળ હોય છે. અંનું કારણ અં છે કે તમારા પેંગડામાં પગ ઘાલવા માટે બીજાને તમારી ભૂમિકા અદા કરવા માટે શોધી કાઢવાનું સરળ છે, કારણ કે દરેક જણે બીજા કોઈ બનવાનું હોય છે.

કંપની સંચાલકોમાંના મોટા ભાગનાઓને બઢતીનો દાદર બહુ લીસો લાગે છે અથવા જેઓને લાગે છે કે તેમની કંપનીએ તેમને અન્યાય કર્યો છે તેમને પાત્ર-ભજવણી તેમની ખામીઓને નાટ્યાત્મક રીતે ચોકસાઈપૂર્વક દર્શાવે છે કે તેઓ કેવી રીતે તેમના અસીલો અને ઉપરીઓ સામે પેશ આવે છે. તેમના સહકાર્યકર્તાઓ તેમની અંેવી લાક્ષણિકતાઓની જટીલતાઓ અસરકારક રીતે અદા કરે છે.

પતિ-પત્નીના પરસ્પરના સંબંધોની અદાકારી મેં કરી છે, કારણ કે મારા અનુભવમાં અંપણા અં સમયમાં તે અંેક સૌથી ત્રાસદાયક અને સંતાપતો સંબંધ છે. અંપણા મા-બાપની પેઢી કે જ્યારે િલંગ મુજબ (દરેકની) ભૂમિકાની સ્પષ્ટ સીમાંકન કરાયેલું હતું. તેથી ઊલટું અંજે ભૂમિકાઓ નાટ્યાત્મક રીતે બદલાઈ ગયેલી છે. પત્નીઓ હવે હંમેશાં અંજાંકિત નથી રહી. પતિઓ જ અંેક માત્ર રળનાર નથી હોતા. પરિણામે પ્રશ્ન અંે બાબતનો છે કે ઘરે કોનું વર્યસ્વ રહે છે. તમારા પતિ અથવા પત્નીની ભૂમિકા અંજે રાત્રે જ ભજવો અને તમને જવાબ મળી જશે.

સુખનો પીછો કરવો

યાદ રાખો દુઃખ અને દુર્ભાગ્યને િધક્કારવાના નથી અથવા તેમનાથી બીવા જેવું કંઈ નથી. તેઓ માનવ ચારિત્ર્યને સમૃદ્ધ બનાવે છે. તેઓ અપાણને ધૈર્યની પ્રેરણા આપે છે અને િજંદગીને જીવવાલાયક બનાવે છે

દે રેક વ્યક્તિ સુખ અને ફક્ત સુખ ઈચ્છે છે, સંપત્તિ નહીં. છતાં દુઃખની ગેરહાજરીના અર્થમાં સંપૂર્ણ સુખ અસ્તિત્વ ધરાવતું નથી! આ િવધાન એક પ્રકારના િવરોધાભાસ જેવું લાગશે, પણ તેવું નથી.

તેને જેમ છે તેમ જોઈએ તો ઘણાને નવાઈ લાગશે કે જો સુખનું ખરેખર અસ્તિત્વ હોય જ નહીં તો તેની પાછળ પડવાનો અર્થ શું છે?

પરંતુ ધીરજ રાખો અને તમે િવરોધાભાસ સમજી શકશો.

ઘણા વર્ષો પહેલાં મેં ઈટાલોની એક પ્રખ્યાત લોકવાર્તા, ‘એક સુખી માણસનું પહેરણ’ વાંચેલી જેને ઈટાલો કેલ્વીનોએ પણ હવે ફરીથી લખી છે.

હું તમને તેના િવશે આપણી ભાષામાં બતાવું છું: રાજા િગફાડ એક શાંત અને શક્તિશાળી રાજ્ય પર રાજ કરતા હતા. તેમની પ્રજા તેમને પૂજતી હતી અને તેમના પર સંપૂર્ણ ભરોસો રાખતી હતી. તેમના સામ્રાજ્યનો ત્યારે સુવર્ણયુગ હતો.

રાજાને એક યુવાન દીકરો હતો, રાજકુમાર જોનાશ. જોનાશ એક મજબૂત મન અને ઘણી કુશળતા ધરાવતો સુંદર યુવાન હતો, પરંતુ છેલ્લા કેટલાક સમયથી તે ઊંડા દુઃખની િસ્થિતિમાં રહેતો હતો. રાજાએ ઘણા પ્રયત્નો કર્યા છતાં તેને તેઓ સમજી શકતા ન હતા કે શા માટે તેમનો દીકરો બધો સમય આટલો બધો દુઃખી રહેતો હતો. તેની આજુબાજુ બનતું હતું તેમાં તેને જરા પણ રસ ન હતો. ઘણીવાર રાજકુમાર તેના આંતરડાની બારી પાસે બેસીને તેમાંથી મૂર્ખની જેમ બહાર તાકીને જોયા કરતો હતો. ઉજવાણીની િમજબાનીઓ અને ઉજવાતા ભોજન સમારંભોમાં પણ જાણે કે તે પોતાના સૂવાના આંતરડામાં એકલો જ હોય તેવો લાગતો.

રાજા િગફાડથી આ વધારે વખત સહન થઈ શક્યું નહીં. તેમણે તેમના દીકરા સાથે તેના સંતાપ અંગે વાત કરવાનું નક્કી કર્યું: ‘‘જોનાશ, તને આટલું બધું શું અસ્વસ્થ કરે છે? તને શેનો અભાવ નડે છે? તને શું આટલો બધો બાવરો બનાવી દે છે? હમણાં કેટલાક વખતથી તું જાણે કે તારા વશમાં નથી. મને કહે અને હું પ્રયત્ન કરીશ અને તને મદદરૂપ થઈશ.’’

યુવાન રાજકુમારે માત્ર ખભા ઉલાળ્યા.

‘‘એવું હોઈ શકે કે કોઈ સુંદરીએ તારી કલ્પના હરી લીધી છે? રાજમહેલમાં ઉદાસ થઈને બેસી રહેવા કરતાં વધારે સારી રીતે તેના પ્રત્યેનો તારો પ્રેમ દર્શાવવાના ચોક્કસ જ ઘણા માર્ગો છે.’’

‘‘ના, િપતાજી એવી કોઈ છોકરી નથી. પ્રમાણિકપણે કહું તો હું સમજતો જ નથી કે હું શા માટે આટલો દુઃખી છું. કોઈ પણ બાબતમાં આનંદ લેવાનું મને કોઈ પણ કારણ

હોય એવું લાગતું નથી. મને વધારે સારું લાગે તેવું હું ઈચ્છું છું, પરંતુ તે કેવી રીતે તે હું જાણતો નથી.”

રાજા અંા સમજી શક્યા નહીં, પરંતુ તેમને ચોક્કસ લાગ્યું કે જો અંાવું વર્તન ચાલું રહ્યું તો જોનાશ િવષાદથી મરી જશે. રાજકુમાર જોનાશને હવે વ્યવસાયિક ડૉક્ટરો, જ્યોતિષીઓ અને શાણા માણસોને ભેગાં થવા અને કયા પગલાં લેવાનો માર્ગ શ્રેષ્ઠ હોઈ શકે તે ચર્ચવાનું કહ્યું ત્રણ દિવસ સતત િમટિંગો કરીને જ્યોતિષીઓએ છેવટે એક ઉકેલ શોધી કાઢ્યો.

મુખ્ય જ્યોતિષી જેન્કલો બોલ્યા, “માનનીય રાજાજી, અે બાબત અંગે અમે ખૂબ િવચાર કર્યો. અંાપણા રાજકુમારને મદદ કરવા માટે અંાપણે કોઈ ખરેખર સુખી માણસને શોધી કાઢવો જોઈએ; એવો માણસ જેના જીવનમાં તે સુખી અને સંતોષી હોય.”

રાજા અંાશ્ચર્ય પામી ગયા. ‘મારે સંતોષી અને સુખી માણસ શોધી કાઢવો જોઈએ?’

“હા, માનનીય રાજાજી અને જ્યારે તમે સુખી માણસ શોધી કાઢો ત્યારે તમારા દીકરાના પહેરાણી સાથે તેના પહેરાણીની અદલાબદલી કરી લેવાની. ત્યાર પછી બધું જ બરોબર થઈ જશે.”

રાજાએ અંા ઉપર િવચાર કર્યો અને છેવટે તેમાં સંમતિ થઈ, ‘જે કોઈ ખરેખર સુખી માણસને શોધી કાઢી શકશે તેને મોટો પુરસ્કાર અંાપવામાં અંાવશે’ એવી સૂચના અંાખા રાજ્યમાં મૂકાવી. તેમણે ઢંઢેરો પિટાવ્યો અને તેના પુત્રને જેનું પહેરાણ ફરીથી જીવંત બનાવી શકે તેવા માણસની શોધમાં રાજ્યમાં બધે જ તેમના સંદેશવાહકોને મોકલ્યા. થોડા જ વખતમાં લોકોએ રાજાને મળવા માટે લાઈન લગાડવાની શરૂઆત કરી.

જે પહેલો શખ્સ રાજા પાસે તપાસ માટે રજૂ કરવામાં આવ્યો તે હતા એક પાદરી. તે પાદરીને રાજાએ કરેલો સવાલ સરળ અને મુદ્દાસરનો હતો. ‘સાહેબ, તમે સુખી છો?’

‘હા રાજાજી હું સૌથી વધુ સુખી છું.’

રાજાએ તેમને પૂછ્યું કે તો પછી તમે રાજવંશી િબશપ બનવા રાજી છો? અંા સાંભળીને પાદરીનો ચહેરો ખીલી ઊઠ્યો. “અલબત્ત, માનનીય રાજાજી, તમારી સેવા કરવાથી વધારે કોઈ બાબત મને વધારે અંાનંદ અંાપી શકશે નહીં.”

રાજા હવે ધૂંઅંપૂંઅંા થઈ ગયા. તેમણે ગરજીને કહ્યું કે હું તમને જેલમાં નાંખું તે પહેલા મારો મહેલ છોડીને ચાલ્યા જાવ. તમે પોતાની જાતને માત્ર વધારે સારી િસ્થિતિમાં જોવાની ઈચ્છા કરનાર જૂઠ્ઠા માણસ છો! દેખીતી રીતે જ ખરેખર સંતોષી કે સુખી નથી. મારા િકલ્લાની બહાર નીકળો!

શોધ ચાલુ રહી. પરંતુ, િનરર્થક. બે અઠવાડિયા પછી એવા સમાચાર અંાવ્યા કે બાજુના રાજ્યના રાજા અત્યંત સુખી વ્યક્તિ તરીકે વર્ણવાય છે. તેની પત્ની ઘણી સુંદર છે, તેને ઘણાં બાળકો છે. તેના કોઈ દુશ્મનો નથી, તેનું રાજ્ય શાંત અને શક્તિશાળી છે. તેમની પ્રાર્થનાઓનો અંા જવાબ હશે એવું માનીને રાજાએ તેની તપાસ માટે તેના અેલચીને ત્યાં મોકલ્યો.

‘રાજા િગફાડને કહેજો ખરેખર અે સાચું છે કે મારે જોઈતું હતું તે બધું જ મારી પાસે છે. મારી એક માત્ર િચંતા અે છે કે હું જલદીથી મરી જઈશ અને મારે બધું જ ગુમાવવું પડશે. હું િદલગીર છું કે અંા િવચાર મને અંાટલી બધી િચંતા કરાવે છે કે મને અંાખી રાત જાગતો રાખે છે.’ અંા જવાબથી અેલચીને થયું કે અે રાજાનું પહેરાણ પોતાના રાજ્યમાં લઈ જવાનો કોઈ અર્થ નથી. રાજા િગફાડ િનરાશ ને હતાશ થઈ ગયા. હવે પછી

શું કરવું તેનો કોઈ તાગ તેમને મળ્યો નહીં. તેમનો દીકરો જાણે કે મૂર્તિમંત દુઃખી જ હતો અને જ્યાં સુધી તે પહેરણ ન મળે ત્યાં સુધી રાજા કંઈ જ કરી શકે તેમ નહોતા.

પોતાના મનની િસ્થિતિ સુધારવાના પ્રયત્નરૂપે રાજાએ િશકારે જવાનું નક્કી કર્યું. ત્યાં ખેતરોમાં તેમણે થોડે દૂર જોયેલા સસલાંને બાણ માર્યું. જે સસલાંને અછડતું વાગ્યું જેથી ભડકેલું સસલું જંગલમાં નાસી ગયું. તે સસલાંને પકડવા પાછળ જવાના પ્રયત્નમાં રાજા િશકારના બાકીના કાફલાથી ઘણે દૂર નીકળી ગયા. થોડી િમિનિટો પછી તેમણે સસલાંની શોધ પાછળ જવાનું માંડી વાળવાનું અને બાકીના કાફલા પાસે જવાનું નક્કી કર્યું. પરંતુ કોઈક બાબતે તેમને રસ્તામાંજ રોકી રાખ્યા. તેમની ડાબી બાજુથી કોઈક િવચિત્ર અવાજ આવતો હતો. તે અવાજની નજદીક જતાં કોઈકના સિસોટી વગાડવા િસવાય તે કશું ન હતું એવું રાજાને લાગ્યું. તેમની સામે ઘાસમાં, સોનેરી વાળવાળો એક સુંદર યુવાન અાડો પડેલો હતો. અાકાશમાંથી પસાર થતાં વાદળોને જોતો તે છોકરો પોતાની પીઠ પર સૂતેલો હતો.

‘અરે અે! યુવાન છોકરા! રાજાના અંગત સલાહકાર તરીકેના રાજ્યના સૌથી ઊંચા હોદ્દા પર તારી િનમણૂક કરીએ તો તને ગમશે?’ રાજાએ પૂછ્યું.

‘હું? એક સલાહકાર?’ યુવાન બેઠો થઈ ગયો અને દાઢી ખજવાળવા લાગ્યો. ‘અે ઘણો કડાકૂટીએ હોદ્દો છે. હું સ્વીકારવા તૈયાર નથી. હું જે છું તે જ ઘણો સારો છું.’

રાજા અા સાંભળી પ્રસન્ન થઈ ગયા. ‘તું જ તે છે’ છેવટે મળેલો સુખી માણસ, પ્રભુનો અાભાર! જલદીથી ઊભો થા છોકરા.’ રાજા તે યુવાનને બાકીના કાફલા પાસે લઈ અાવ્યા. ‘મારો દીકરો બચી ગયો છે! હજુ મારા દીકરા માટે અાશા છે! તેઓ યુવાન માણસ તરફ ફર્યા અને પ્રેમથી બોલ્યા: ‘તારી ઈચ્છા હોય તે મારી પાસેથી માંગી લે, પરંતુ મારે પણ તારી પાસેથી કંઈક જોઈએ છે.’ યુવાને રાજા તરફ વિચિત્ર રીતે જોયું. ‘માનનીય રાજાજી, તમારે મારી પાસેથી જે કંઈ જોઈતું હોય તે લઈ લો.’

‘મારો દીકરો, રાજકુમાર જોનાશ મરી રહ્યો છે અને માત્ર તું જ તેને બચાવી શકે તેમ છે. જો હું તેને તારું પહેરણ પહેરાવી શકું તો તે બચી શકે તેમ છે. પાસે અાવ.’

તેમનું સૌથી તેજસ્વી હાસ્ય કરતા રાજાએ તેને પકડ્યો અને તેના પહેરણના બટન કાઢવાનો પ્રયત્ન કર્યો અને તરત જ તે અટકી ગયા. તેમના હાથ તેમની બાજુએ પર ઢળી પડ્યા.

સુખી માણસે કોઈ પહેરણ પહેરેલું હતું જ નહીં.

તો અા વાર્તાનો સાર એ છે કે રાજાને ભાન થયું કે બીજા કોઈ પાસેથી સાચું સુખ મેળવવાનું શક્ય નહીં બને. જેની િજંદગી તેમના દીકરા કરતાં ઘણી જુદી હતી તે તેમની સમક્ષના યુવાનની સામે જોઈને એમને સમજાયું કે સાચો સંતોષ અને સુખ અંદરથી અાવવાં જોઈએ અને તેને તમારી પાસે હોય તે સંપત્તિ સાથે કંઈ લાગતું વળગતું નથી.

છેવટે તેમને સ્પષ્ટ સમજાયું કે કેવી રીતે તેઓ તેમના દીકરાને વધારે સારું લાગે તે માટે મદદ કરી શકે.

અાપણી િજંદગી પણ તે પ્રમાણે જ હોવી જોઈએ. અાપણે સમજવું જોઈએ કે તમારી પાસે બધું જ હોય તો પણ તેમાં સુખ રહેલું હોતું નથી, પરંતુ અાપણી પાસે જે કંઈ હોય તેનાથી સુખી થવું જોઈએ. અાપણે અાગળ ચર્ચા કરી છે કે ભૌતિક સંપત્તિમાં સુખ

સમાયેલું હોતું નથી, પરંતુ અધુનક દલીલ તેની ઉપરવટ જાય છે. અહીં હું જે મુદ્દો રજૂ કરવા માંગું છું તે એ છે કે એ માણસ જ સુખી છે જે દુઃખમાં પણ સુખી હોય છે. સુખ અંટલે દુઃખની ગેરહાજરી એ ખ્યાલ ખોટો છે. હું માનું છું કે જીવનમાં જે અાવી પડે તે પરિસ્થિતિનો સદુપયોગ કરો. જ્યારે તમે અસંદિગ્ધપણે સુખના જેટલું જ દુઃખને પણ સ્વીકારો, ત્યારે તમે એ બંનેથી પર થઈ ગયા હો છો!

યાદ રાખો, દુઃખ અને દુર્ભાગ્યને િઘક્કારવાના નથી અથવા તેમનાથી બીવા જેવું કંઈ નથી. તેઓ માનવ ચારિત્ર્યને સમૃદ્ધ બનાવે છે. તેઓ અાપણને ધૈર્યની પ્રેરણા અાપે છે અને િજંદગીને જીવવાલાયક બનાવે છે. જે બધા દિવસોને હું યાદ કરી શકું તેવા દિવસોમાંના લગભગ ૨૦ દિવસો જ્યારે મારા લેણદારોએ મને જાકારો અાપ્યો હતો અને જેથી મારે રેલવે પ્લેટફોર્મ પર વિતાવવા પડ્યા હતા તે દિવસો હું કદી પણ ભૂલી શકીશ નહીં.

અહીં અોગસ્ટ ૧૯૭૪ ના રોજ વોટરગેટ કૌભાંડને કારણે પ્રમુખ િરચાર્ડ િનક્સનને પૃથ્વીના સૌથી વધારે શક્તિશાળી પદ પરથી હાંકી કાઢવામાં અાવ્યા હતા, તેમના િવદાય વખતના યાદગાર વક્તવ્યમાંથી શબ્દો ટાંકવાનું મને ગમશે. જ્યારે તેઓ વ્હાઈટ હાઉસ બેઅાબરૂ થઈને છોડી જતા હતા ત્યારે તેમણે રાષ્ટ્રીય ટેલિવિઝન પર કહ્યું:

‘જ્યારે તમે સૌથી ઊંડી ખીણમાં જઈ અાવ્યા હો ત્યારે જ તમે જાણી શકો કે સૌથી ઊંચા પર્વત પર હોવું કેટલું ભવ્ય હોય છે.’

અનાસક્ત બનો

બદલામાં કશુ પણ મેળવવાની અપેક્ષા ન હોય ત્યારે જ અંપાણે કોઈ સંભવિત દુઃખનું પ્રમાણ ઘટાડીને તે દૂર કરીએ છીએ. તે એક અનુકરણ કરવા જેવું સૌથી ઉમદા અને સૌથી સ્પષ્ટ ઉદાહરણ છે.

થોડા વર્ષો પહેલાં, જ્યારે હું ઇંગલેન્ડના વાયવ્ય ભાગના લેક ઇસ્ટ્રિક્ટમાં હતો ત્યારે બી.બી.સી. મારો ઇન્ટરવ્યૂ લેવા માંગતું હતું. બે દિવસ દરમિયાન તે લેવાયો, સ્ટુડિયોની અંદર નહીં, પરંતુ બ્રિટિશ ગ્રામ્ય વિસ્તારમાંના પ્રખ્યાત, સૌથી વધુ મનોહર ભાગમાં જ્યાં અમે ફરતા હતા ત્યાં તમારામાંના જેઓ સાહિત્યિક જ્ઞાનમાં ઊંડાં ઉતર્યા હોય તેઓ યાદ કરી શકે કે ઇંગલેન્ડના આ ભાગમાં સૌથી વધુ યાદ રખાયેલા ભાવનાપ્રધાન કવિઓમાંના પર્સી શેલી, વિલિયમ વર્ડઝવર્થ અને સેમ્યુઅલ કોલરીજ વસતા હતા.

મારો પાસે ઘણો સમય હતો અને ‘જો કોઈ માત્ર સુખની પાછળ ન પડે તો જીવનમાં તેનું મનોવલણ કેવું હોવું જોઈએ?’ એ સૌથી વધુ વાર પૂછાતા સવાલનો જવાબ અંપવાની મેં શરૂઆત કરી.

એક અર્થમાં, અંગણના પ્રકરણમાં એ િનવેદન કરીને કે અંપણે દુઃખમાં પણ સુખી થવું જોઈએ, મેં એ મુદ્દાને સ્પર્શવાનો પ્રયત્ન કર્યો જ હતો. પણ એ જવાબ કદાચ ખૂબ જ સરળ અને તાત્વિક હતો.

સરળ શબ્દોમાં, હું માનું છું કે તે ખ્યાલ રહસ્યવાદીઓની જેમ જ (ઉકેલવા) પ્રયત્ન કરવા જેવો છે. સુખી કે દુઃખી કરતા અનુભવોથી વિચલિત ન થાવ. મુત્સદ્દીગીરીના પ્રસંગે સત્તાવાર અવલોકનકારના વલણ જેવું જ આ છે. તે માત્ર અવલોકન કરે છે. તેમાં તે ભાગ લેતો નથી અથવા તેની કાર્યવાહીથી તે વિચલિત થતો નથી.

અંપણે લાગણીઓથી વિચલિત થઈ જઈએ છીએ, કારણ કે અંપણે ઘટનાઓમાં ભાગ લઈએ છીએ અને અંપણી જાતને તેમાં ફસાવી દઈએ છીએ. અંપણે, સાચા રહસ્યવાદીઓ કે જેઓ બધી જ લાગણીઓ, પ્રેમ અથવા િઘક્કાર, સુખ અથવા દુઃખથી પર થઈ જાય છે તેમના જેવા બની જવું જોઈએ. ટૂંકમાં અનાસક્ત થવું જોઈએ.

આ ખ્યાલમાં બૌદ્ધ ધર્મનો સાર અને ખરેખર િહન્દુ, જેને વગેરે ભારતીય ધર્મો જેઓ પણ જીવનના અનાસક્ત દષ્ટિબિંદુના ગુણો પર આધાર રાખે છે, તેમનો સાર પણ પીછાણાશો.

આસક્તિ િસવાય, વણસંતોષાયેલી અપેક્ષાઓ પણ ઘણું દુઃખ ઊભું કરે છે. આથી બીજા સ્તર ઉપર અંપણે અંપણી જાતને ‘કર્મયોગી’ની ભૂમિકામાં ઢાળી શકીએ. જેમાં અંપણે અંપણું કાર્ય કરતી વખતે કોઈ લાભ લેવાના વિચારો કર્યા વિના તે કરીએ. અંપણું કામ કોઈ ખાસ અંોળખ માટે નહીં, પરંતુ તે અંપણું કર્તવ્ય છે તે માટે અંપણે તે સારી રીતે કરવું જોઈએ. અંેવી જ રીતે અંપણે સારાં કાર્યો કોઈ કૃતજ્ઞતા માટે નહીં, પરંતુ તે અંે જ રીતે હોવું જોઈએ તે માટે કરવા જોઈએ. બદલામાં કશું પણ મેળવવાની અપેક્ષા ન હોય ત્યારે જ અંપણે કોઈ સંભવિત દુઃખનું પ્રમાણ ઘટાડીને તે દૂર કરીએ છીએ. તે એક અનુકરણ કરવા જેવું સૌથી ઉમદા અને સૌથી સ્પષ્ટ ઉદાહરણ છે.

અહીં, મને મુંબઈમાં જન્મેલા નોબેલ પુરસ્કૃત બ્રિટિશ કવિ અને વાર્તાકાર રૂડયાર્ડ કિપ્લીંગની ૧૮૯૫માં લખાયેલી દંતકથારૂપ પ્રેરણાદાયક કવિતા ‘જો’ (ઇફ) જે પહેલીવાર ૧૯૦૯માં તેમના ‘પુરસ્કારો અને પરીઓ’ (રીવોર્ડઝ એન્ડ ફેરીઝ)નાં શીર્ષક હેઠળ ટૂંકી

વાર્તાઓ અને કવિતાઓના સંગ્રહમાં બહાર પડી હતી તે યાદ અાવે છે. અે કવિતા ઉત્તેજન અાપનાર, અભિપ્રેરણાત્મક છે અને પુખ્ત જીવન જીવવા માટેની િનયમાવલિ પૂરી પાડે છે. તેમાં જીવન માટેના મુદ્દાલેખો અને નીતિનયમો રહેલા છે. તે અંગત પ્રમાણિકતા, વર્તન અને સ્વવિકાસ માટેની યોજના છે. મને ચોક્કસ જ લાગે છે કે `જો' કદાચ અેક સમાજના લાક્ષણિક જુરસા અને અંગત તત્ત્વજ્ઞાન તરીકે િકપ્લીંગે લખી હતી, પરંતુ ત્યારના કરતાં અાજના કર્તવ્યોનાં જમાનામાં તે વધારે પ્રસ્તુત છે. અા કવિતાની લીટીઓ, િવમ્બલ્ડનના સેન્ટર કોર્ટના રમતવીરોના દાખલ થવાના દરવાજા ઉપર જોવા મળે છે તેની નવાઈ નથી. તેની સમય પારની અને પ્રેરણાત્મક ગુણવત્તાની તે લાગણી હ્યમયાવે તેનું સચોટ પ્રતિબિંબ છે.

અા પ્રકરણનો હું `જો'ની બહુ થોડી લીટીઓ સાથે ઉપસંહાર કરીશ, પરંતુ તે કરતાં પહેલા મને જણાવવા દો કે `જો'ની સુંદરતા અને લાલિત્ય રૂડયાર્ડ િકપ્લીંગના મુખ્યત્વે કરૂણ અને દુઃખી જીવનથી તદ્દન ઊલટા જ પ્રકારની છે. તેમને પ્રેમ અને કાળજી મળ્યા જ ન હતા અને તેમના મા-બાપ દ્વારા તેમને દૂર મોકલી દેવાયા હતા. તેમની પાલક માતા તેમને માર મારતી અને તેમના પ્રતિ દુર્વ્યવહાર કરતી હતી અને જાહેર શાળામાં કે જ્યાં િકપ્લીંગ માટે જે પૂરેપૂરા અજાણ્યા હતા તેવા ગુણો તેમનામાં િવકસાવવાના પ્રયત્નો થયા હતાં જે િનષ્ફળ ગયા હતા. પાછલી િજંદગીમાં તેમના બે બાળકોના મૃત્યુઅે પણ િકપ્લીંગ પર ઘેરી અસર કરી હતી

જો તમે સ્વપ્ન સેવી શકો અને સ્વપ્નોને તમારાં માલિક ન બનાવો.

જો તમે િવચારી શકો અને િવચારોને તમારાં ધ્યેય ન બનાવો;

જો તમે જીત અને હોનારતને પામી શકો

અને તે બંને ધૂતારાઓની સાથે (તમે) અેક જ રીતે વર્તો...

જો તમે સાંઠ સેંકડના મૂલ્યની અેક િમનિટનો

માફી અાપવા માટે યોગ્ય રીતે ઉપયોગ કરી શકો.

તો અા પૃથ્વી અને તેમાં જે છે તે બધું જ તમારું છે.

અને (મારા પુત્ર) વધારામાં - તમે માનવી હશો!

ફરીથી જીવો અને ફરીથી શીખો

હવે અંપાણને ખ્યાલ અંવી જવો જોઈએ કે અંપાણી પ્રતિક્રિયાઓ સારા કે નરસા માટે અંપાણી બાજુ બદલનારી બને છે. તેઓ અંપાણી િજદગી સુધારી શકે; અથવા તો બગાડી શકે છે. તેથી હું માનું છું કે અંપાણું નસીબ ઘણીવાર અંપાણ પોતાના હાથમાં હોય છે.

ધ. ણા વર્ષો પહેલાં હું સમજી ગયો હતો કે તમે જે રીતે પ્રતિક્રિયા કરો છો તે જ ઘણીવાર બનાવોના પરિણામોનું સ્વરૂપ નક્કી કરે છે.

બહુ ઓછા અંા હકીકત સમજે છે અને અંપાણામાંના મોટાભાગના જે રીતે હંમેશાં જીવન જીવતા હોઈએ તે રીતે અંાનંદથી જીવે રાખીએ છીએ; અને અંપાણા કાર્યોમાંથી જીવનમાં કદી પણ ફેરફાર કરતાં કે નવું શીખતા નથી. અંપાણાં કાર્યો અંખરે અંપાણા નસીલને પણ અસર કરે છે.

એ યાદ રાખવા જેવું છે કે હું અંા પ્રકરણ-૧૯ જૂન જે િપતૃદિન તરીકે ઉજવાય છે તે દિવસે લખી રહ્યો છું. મારા િપતાની સાથે સંકળાયેલો એક બનાવ જેણે મને િક્રિયા અને પ્રતિક્રિયા બાબતમાં ઘણું બધું શીખવ્યું, તે વર્ણવવાનું મને ગમશે.

જેને નીચલા મધ્યવર્ગનું કુટુંબ કહેવાનું મને ગમશે, તેમાંથી હું અંાવું છું. મારા પિતા હિમાચલપ્રદેશની સરકારના િશમલા િસ્થિત એક કર્મચારી હતા. તેમની અંાવકમાંથી કુટુંબ માટે બે છેડા મેળવવાનું ભાગ્યે જ બનતું પરિણામે રેસ્ટોરાંમાં ભોજન લેવા જવાનું તદ્દન દુર્લભ હતું.

સરકારી નોકરીમાં હોવાથી તેઓ માધ્યમિક શાળાના પરિણામો એક બે દિવસ વહેલા મેળવી શકતા. હું બહુ હોશિયાર િવધાર્થી ન હતો. અંા કારણે મિટ્રકની પરીક્ષાના પરિણામો જાહેર થવાના બે દિવસ પહેલાં મારા પિતાએ મને એક રેસ્ટોરાંમાં જવા અંામંત્રણ અંાપ્યું, હું તો અંા બનાવ શા માટે છે તે જાણવા માટે અત્યંત અંાતુર હતો. સમોસા અને કચોરી બરાબર ઝાપટ્યાં પછી િમજબાનીના કારણ બાબત હું હજુ નવાઈ પામતો હતો ત્યારે મારા પિતાએ કહ્યું: દીકરા, મારે તને થોડા દુઃખદાયક સમાચાર અંાપવાના છે; તું તારી મેટ્રિકની પરીક્ષામાં નાપાસ થયો છે...

મારા પિતા પાસેથી હું ઘણી બાબતો શીખ્યો છું, પરંતુ સૌથી યાદગાર અંા એક બનાવ હતો જેમાં તેમણે મને મારી િનષ્ફળતાઓ માટે ઠપકો ન અંાપ્યો. તેને બદલે તેમણે તે બનાવ ખૂબ કાળજીથી અત્યંત સારી રીતે હાથ ધર્યો. હાલના સમયમાં તો તમે પરિણામ જાહેર થતાં જ િનષ્ફળતા બાબતમાં ઘણી બધી કડ્ડણતિકાઓ સાંભળો છો, ત્યારે મારા પિતાની લાગણીનું અસામાન્ય પ્રમાણ હું ખરેખર સમજું છું. મને નથી લાગતું કે બીજા કોઈ મા-બાપે તેમની જેમ તે પરિસ્થિતિને હાથ ધરી હોત. અંાજે પણ મને લાગે છે કે ઓછા મા-બાપોનું વલણ મારા પિતા જેવું હશે.

એ બનાવ બન્યા પછી દાયકાઓ વહી ગયા છે અને અંાજે મેં જાણ્યું કે એવો જ અભિગમ ૯૦:૧૦ના િસદ્ધાંત તરીકે િવગતવાર દર્શાવનાર ‘મેનેજમેન્ટ’ અંગેના સૌથી

પ્રખ્યાત વિચારકોમાંના એક સ્ટીફન કોવે જેઓ ૧૯૮૯માં પ્રકાશિત થયેલા અને અંતરરાષ્ટ્રીય બજારમાં સૌથી વધુ વેચાયેલા તેમનું `ધી સેવન હેબીટ્સ ઓફ હાઈલી ઈફેક્ટીવ પીપલ' પુસ્તકના લેખક છે. તેઓ કહે છે તેમ મૂળભૂત રીતે જીવનનો ૧૦ ટકા ભાગ તમારી સાથે શું બને છે તેનો બનેલો હોય છે; જ્યારે જીવનનો ૯૦ ટકા ભાગ તમે કેવી રીતે તેની પ્રતિક્રિયા કરો છો તેના દ્વારા નક્કી થાય છે.

તમે ઘર છોડીને કામે જતા હો ત્યારે જો તમારી દીકરીથી તમારાં ખમીસ પર કોફી ઢોળાઈ જાય તો તેની તમે કેવી રીતે પ્રતિક્રિયા આપો છો તેનો દાખલો આપી આ વિસદ્ધાંત કોવે સ્પષ્ટપણે સમજાવે છે. એક દૃશ્ય: તમે તમારી દીકરી પર બરાડી ઊઠો છો (અને તે આંસુ સારતી થઈ જાય છે!); ધારની ખૂબ જ નજીક કોફીનો મગ રાખવા માટે તમે તમારી પત્ની પર બરાડી ઊઠો છો, તમે બંને જણા દલીલબાજીમાં ઉતરી પડો છો; તમે તમારું ખમીસ ઉતાવળે બદલીને - તમારી નાની બેગ લેવાનું ભૂલી જઈ બહાર ધસી જાવ છો અને તમારું વાહન ઝડપથી ચલાવવા માટે પોલીસ તમને અટકાવે છે, તેમજ દંડ કરે છે, તમને મોડું કરે છે. આમ જ આખો દિવસ બન્યા કરે છે.

તમે બીજું દૃશ્ય સર્જી શક્યા હોત. તમે તમારી દીકરીને કહી શકો કે તે બીજીવાર વધારે કાળજી રાખે અને ઉતાવળ કર્યા વગર ખમીસ બદલી તમારી નાની બેગ લઈ બહાર જઈ શકો છો અને શાંતિથી વાહન ચલાવો છો!

બંને દૃશ્યો એક જ રીતે શરૂ થયાં, પરંતુ તેમનો અંત નાટ્યાત્મક રીતે જુદો જુદો આવ્યો. શા માટે? તમારી પ્રતિક્રિયાને કારણે.

હવે આપણને ખ્યાલ આવી જવો જોઈએ કે આપણી પ્રતિક્રિયાઓ સારાં કે નરસાં માટે આપણી બાજી બદલનારી બને છે. તેઓ આપણી િજંદગી સુધારી શકે અથવા તો બગાડી શકે છે. તેથી હું માનું છું કે આપણું નસીબ ઘણીવાર આપણા પોતાના હાથમાં હોય છે.

વર્તમાનમાં જીવો અને ભૂતકાળ ભૂલો

“દુઃખથી દૂર ભાગવામાં જીવન નથી, પરંતુ સુખમાં સુખી થવામાં છે.” દરેક ક્ષણે જીવવામાં, અપાણે દુઃખી સમયમાં દુઃખનો અને સુખી સમયમાં સુખનો અનુભવ કરવો જોઈએ.

તે મારામાંના મોટાભાગના કદાચ પ્રખ્યાત ઉર્દૂ કવિ અને િહ્નદી િફ્લોના ઊર્મિપ્રધાન ગીતો લખનાર શાહિર લુધિયાન્વીના ગીતોમાંનું દેવઅનંદની સદાબહાર િફ્લમ ‘હમદોનો’ (૧૯૬૧)નું મોહમ્મદ રફીએ ગાયેલું એક ગીત જાણતા જ હશે.

મેં િજંદગી કા સાથ િનભાતા ચલા ગયા,

હર િફ્ક કો ધૂંએમેં ઉડાતા ચલા ગયા.

દુઃખના કારણોમાંનું એક કારણ એ છે કે અપાણામાંના મોટાભાગના ભૂતકાળમાં જીવવાનું અથવા તો ભવિષ્યના સ્વપ્નો જોવાનું પસંદ કરીએ છીએ. અપાણે વર્તમાનમાં જીવવાનું અને તેમાંથી મહત્તમ ફાયદો ઉઠાવવાનું ઇચ્છતા નથી. મુખ્યત્વે અપાણે અપાણા જીવનને ઘડનારા બનાવો અને તેમાંના મોટાભાગની ઘટનાને નકારાત્મક રીતે ફરી યાદ કરવાનું વલણ ધરાવીએ છીએ તેમજ અપાણી જાતને સતત કહીએ છીએ કે, “જો અામ થયું હોત તો?”

જો અપાણે ભૂતકાળને ભાવનાત્મક ન બનાવતા હોઈએ તો, જે રીતે છેવટે બન્યું તે માટે અપાણે બીજાઓને દોષ દેવાના પ્રયત્નો કરતા હોઈએ છીએ. હું એવા અસંખ્ય લોકોને મળ્યો છું જેઓ ભૂતકાળને સ્વીકારીને તેને ભૂલવામાં િનષ્ફળ ગયા છે; પછી તે તૂટેલા સંબંધો હોય કે ગુમાવેલી સંપત્તિના સંદર્ભમાં હોય. કમનસીબે તેમના ભૂતકાળે હંમેશાં વર્તમાનમાં દખલ કરી હોવાથી, તેમાંના કોઈપણ તેમના વર્તમાનમાં તે બાબતમાં ખાસ કંઈ જ કરી શક્યા નથી. એવા લોકોના મનમાં ઉદાસીનતા સરળતાથી ઘર કરી જાય છે અને પછી પરિસ્થિતિ ઝડપથી બગડતી જ જાય છે.

મહેરબાની કરીને યાદ રાખો કે ભૂતકાળને બદલી શકાતો નથી અને ભવિષ્ય અચોક્કસ છે. અપાણી પાસે જે કંઈ છે તે વર્તમાન જ છે. વર્તમાન જ અપાણને ભવિષ્ય બદલવામાં મદદ કરી શકે છે. અાથી અા બધામાં મહત્વનો મુદ્દો એ છે કે અપાણા મનમાં વર્તમાન સમયની દરેક ક્ષણને કિન્દ્રત કરી વર્તમાનની ક્ષણનો અપાણે શ્રેષ્ઠ ઉપયોગ કરવો જોઈએ.

અને અાવી એકાગ્રતા અપાણે કેવી રીતે કેળવીએ? ધ્યાન િવશે મેં પ્રકરણ-૧૫માં ટૂંકાણમાં લખ્યું છે. તે બાબતમાં લંબાણથી લખ્યું નથી, કારણ કે ધ્યાન િવશે પૂરતું સાહિત્ય મળી શકે છે.

છતાં જે પાસું અપાણામાંના ઘણાની નજરમાંથી છટકી જાય છે તે એ છે કે ‘ધ્યાન’ એ માત્ર એક જગ્યાએ બેસીને અપાણને શાંત કરતી ટેકનિક જ નથી, પરંતુ અપાણી દરેક જાગૃત ક્ષણે અપાણે જે દરેક કામ કરીએ તે બાબતમાં જાગૃત રહેવું એ તાત્ત્વિક રીતે ધ્યાન જ છે. બીજા શબ્દોમાં ક્ષણમાં જીવવું તે બાબત પણ ધ્યાન છે.

અા બાબતને ચરિતાર્થ કરતી મેં સાંભળેલી સૌથી સુંદર ઉક્તિઓમાંની એક છે: ‘દુઃખથી દૂર ભાગવામાં જીવન નથી, પરંતુ સુખમાં સુખી થવામાં છે.’ દરેક ક્ષણે, જીવનમાં

અંપાણે દુઃખી સમયમાં દુઃખનો અને સુખી સમયમાં સુખનો અનુભવ કરવો જોઈએ.

કોઈ પણ અનુભવમાંથી છટકી જવાનો પ્રયત્ન કરવામાં જીવનથી, પરંતુ તેની વચ્ચે જીવવામાં છે. દા.ત. અંપાણે બાળપણમાંથી છટકીને સીધા પુખ્તવયના બાળક બનીને ડર, દુશ્મન અને સ્વપ્નની દ્વિન્યા િનહાળવી એ પણ એક જીવનનો લહાવો છે. અનુભવે હું તમને કહી શકું તેમ છું કે પ્રખ્યાત બાળકો જેમનું બાળપણ સામાન્ય ન હતું તેઓને હંમેશાં લાગ્યું છે કે તેમણે તેમના િર્દોષતાના વર્ષો ગુમાવ્યા છે.

અંથી જો તમે અંપાણે મારી જેમ લખતા હો તો તમારી જાતને લખવામાં તલ્લીન કરી દો. જો તમે નૃત્ય કરતા હોય તો તમે નૃત્યમાં ખોવાઈ જાવ અને જો ચોમાસાની ઋતુમાં વરસતા વરસાદમાં બહાર જાવ અને વરસાદનો અંનંદ લૂંટો. જાણે કે તે તમારી છેલ્લી ક્ષણ હોય તેમ દરેક ક્ષણમાં જીવો તથા તેનો અંનંદ માણો. અંજીમાં એક કહેવત છે કે,

“જો તમે નાની બાબતોનું ધ્યાન રાખશો તો મોટી બાબતો સ્વયં જ સારી રીતે થશે.”

એ જ રીતે હું માનું છું કે જો તમે ક્ષણોનું ધ્યાન રાખશો તો તમારું અંખું જીવન સારી રીતે જશે.

પ્રોત્સાહન અંપનાર મોટીવેટર અને લેખકોમાંના સૌથી વ્યાપક રીતે દ્વિન્યામાં વંચાતા અંગ મેન્ડીનો (યુએસએ) જેમણે, જીવનના પડકારો સામે સંઘર્ષ કરનારાઓને અંશા પૂરી પાડી છે તેમને ટાંકીએ તો:

“એવી જ રીતે જીવો કે જાણે કે એ તમારો છેલ્લો દિવસ હોય. યાદ રાખો કે અંવતી કાલ તમને માત્ર મૂર્ખાઓના કેલેન્ડરમાં જ જડશે. ગઈકાલની હાર ભૂલી જાવ અને અંવતી કાલના પ્રશ્નોની ઉપેક્ષા કરો. જે તમારી પાસે છે તે અંજ છે. કયામતનો દિવસ તેને િજંદગીનો શ્રેષ્ઠ દિવસ બનાવો. તમને મળેલ મોકો કે તકને ઝડપી, જવાબદારી સાથે િજંદગી જીવો જેથી તમને અંપ ખેદજનક શબ્દો જેવા કે, “જો મારું જીવન ફરીથી મળ્યું હોત” યાદ ન અંવે.

અાપણી જાતને સમજવામાં મનન મદદરૂપ થાય છે

“ગઈ રાત્રે મેં સ્વપ્ન જોયું કે હું એક પતંગિયું હતો.” હું એવું કેવી રીતે જાણી શકું કે હું માનવી છું તેવું સ્વપ્ન પતંગિયું જોઈ રહ્યું છે? અા અત્યંત સરળ પ્રશ્નમાં રહેલો ગૂંચવાડો મને હતપ્રભ કરે છે.

એ ક શાંત સવારે જ્યારે રાષ્ટ્ર `બંધ'ના િમજાજમાં હતું, ત્યારે િવચારોના એક રસપ્રદ પ્રવાહમાં હું તરબોળ હતો. હું માનું છું કે અે અાલ્બર્ટ અાઈન્સ્ટાઈન જેમણે અે કહ્યું હતું કે સહેલા પ્રશ્નોના જવાબો સૌથી મુશ્કેલ હોય છે. જ્યારે હું શાશ્વત અાધ્યાત્મિક પ્રશ્ન `હું કોણ છું?’ તેને હું એક નવો અર્થ અાપી રહ્યો હતો ત્યારે મારા િવચારો તે પ્રતિભાસંપન્ન માનવી તરફ અાકર્ષાયા.

મને એક રસપ્રદ જવાબ મળી અાવ્યો હતો. જે મુજબ હું યાદોનો સંગ્રહ છું. ખરેખર, જમાના જૂના પ્રશ્નનું તે ઘણું અસામાન્ય અર્થઘટન હતું, કારણ કે દરેક અર્થમાં અાપણે અાપણામાં રહેલી સ્મૃતિ વડે બન્યા છીએ.

અા િવચારનો ગર્ભિતાર્થ તમને ત્યારે જ સમજાય જ્યારે તમે વયસ્કોમાં ઘડપણની નબળાઈ જુઓ. ભૌતિક રીતે તે પુરુષ કે સ્ત્રી સરખી જ વ્યક્તિ છે, પરંતુ જ્યારે તે કે તેણી કોણ છે તે પાણ તેઓ યાદ રાખી શકતા ન હોય ત્યારે તે વાસ્તવમાં કઈ વ્યક્તિ છે? અેવા લોકોને કાયદેસરના દસ્તાવેજો પર સહી કરવા દેવામાં અાવતી નથી; તો તેઓ કોણ છે?

વાસ્તવિકતાનું અા વૃત્તાંત એક બીજી યુક્તિ છે. ઈયળ અને પતંગિયાંના સંદર્ભમાં તે ઘણી સુંદર રીતે સમજાવાયું છે, જે મેં નોંધ્યા મુજબ બૌદ્ધ ધર્મ અંગેના તત્ત્વજ્ઞાનીઓનું પસંદગીનું પ્રતીક છે. પતંગિયું ઈયળ હતું તે યાદ રાખતું નથી તે કારણે જ તે ઈયળ ન હતું અેવો અર્થ થાય?

અેવી જ રીતે અાપણને ઘણીવાર અાશ્ચર્ય થાય છે કે અાપણે પાણ પહેલાં કદીક બાળકો હતાં જ્યારે અાપણે ઘૂંટણિયાં તાણતાં હતાં અને પડતાં અાખડતાં પહેલાં પગલાં પાડ્યા હતાં તે દિવસોની અાપણને યાદ હોતી નથી. અા કારણે અાપણે પાણ અેક વખત ખરેખર પગલીનાં પાડનાર નાનાં બાળકો હતાં તે સમજવા માટે અાપણાં વડીલો અને ફોટોગ્રાફ પર અાધાર રાખવો પડે છે.

પતંગિયાંની બાબતમાં, એક વધારે પ્રખ્યાત તત્ત્વજ્ઞાનીનો ઉલ્લેખ છે, જે `હું કોણ છું’ પ્રશ્નની હવા કાઢી નાંખે છે. તે છે એક જાપાનીઝ હાઈકુ જે કહે છે., ગઈ રાત્રે મને સ્વપ્ન અાવ્યું કે હું પતંગિયું હતું, `હું એક માણસ છું એવું સ્વપ્ન જોતું એક પતંગિયું હવે હું નથી તે હું કેવી રીતે જાણી શકું?’ અા અત્યંત સરળ પ્રશ્નમાં રહેલો ગૂંચવાડો મને હતપ્રભ કરે છે.

મૂળ પ્રશ્ને અવારનવાર િવચાર કરવાનો મુદ્દો અે છે કે અે એક નમ્ર બનાવતો િવચાર છે અને તે અાપણને વાસ્તવિક ધરતીની નજીક લાવે છે. સારાંશ અે છે કે,

અાપણે બધા દિવસ દરમિયાન જુદા જુદા અવતારો ધારણ કરીએ છીએ.

મા-બાપ તરીકે, પતિ યા પત્ની તરીકે, અાપણા મા-બાપના દીકરા અથવા દીકરી તરીકે, કાર્યાલયમાં કર્મચારી તરીકે, સમાજમાં એક વ્યક્તિ તરીકે અાપણે વગર પ્રયત્ને અા વ્યક્તિત્વોમાંથી અાવ-જા કરીએ છીએ, પરંતુ કેટલીકવાર ઘર્ષણો થાય છે. અાપણે કામના સ્થળે દબાવી રાખેલો અાપણો ગુસ્સો અાપણા બાળકો પર કાઢીએ છીએ અથવા તો અાપણી મુશ્કેલીઓનો ખાર અાપણે અાપણા તરુણ બાળકો અથવા તો અાપણા લાચાર વયસ્ક મા-બાપ પર કાઢીએ છીએ. અાવી વખતે જ, “ખરેખર હું કોણ છું?” તેના ઉપર અાપણે કાળજીપૂર્વક િવચારવું જરૂરી છે.

દર અઠવાડિયે અાપણે જે વધારે િવગતવાર િનરીક્ષણ કરવાનું છે તેના પહેલાં કરવાની તે બાબત છે; અાપણા કાર્યોનું એક જાતનું અન્વેષણ જે અાપણને યોગ્ય માર્ગો લાવવામાં મદદરૂપ થશે. જે રીતે કેથલિક ધર્મગુરુ દર વર્ષે એકાંત સ્થાને જઈને તે કરે છે. અાપણે પણ એવા સામયિક મનનથી િયંતન કરી ફાયદો મળવી શકીએ. અાપણે ખરેખર કોણ છીએ તે જાણવામાં તે અાપણને મદદરૂપ થઈ શકે.

પ્રેરણા એક યાવી છે

અંાપણું મન એક સંતાનની જેમ ભટકેલ છે તેને શુદ્ધ રાખવા માટે અંાપણે દરેક સમયે મનને ‘મંત્ર’ ઉપર કિન્દ્રત રાખવાનું જરૂરી છે.

અંા ફરીથી િવચારવાનો અને મનન કરવાનો સમય છે.

અંગલાં પ્રકરણોમાં અંાપણે હું કોણ છું; તમારી જાતને જાણો, તમે જેવા છો તેવા બની રહો; સુખના પીછો કરવો અને ભિંમકા-ભજવાણી જેવા અગણિત િવષયો પર અંાપણે ચર્ચા કરી છે.

પરંતુ એવા બધા જ પ્રારંભનો મુખ્ય સૂર એ છે કે જ્યાં સુધી તેઓ અંાપણાં મનના ઊંડાં સ્તરોના ભાગરૂપ ન બની જાય ત્યાં સુધી મહાવરો કરવાનું ચાલું રાખવું પડે છે. જો અંાપણી બાબતો સંબંધોની હોય તો અંાપણે ચર્ચેલી પ્રસ્તુત માર્ગદર્શિકાઓને જાણીને તેનો મહાવરો કરવો જોઈએ. અંાપણે જે રચનાત્મકતા હાંસલ કરવા પ્રયત્નો કરીએ છીએ તે જ્યાં સુધી અંાપણા ડીએનએમાં અંાત્મસાત્ નહીં થાય ત્યાં સુધી તેમાં મંડી રહેવું જોઈએ, જેથી કરીને નકારાત્મકતા ફરીથી ઊભી થાય નહીં. હું જાણું કે ઘણા લોકો સ્વસુધારણાના કાર્યક્રમોમાં ભાગ લે છે, પરંતુ તે છોડી દે છે, કારણ કે થોડા વખત પછી અભિપ્રેરણાનું પ્રમાણ ઘટી જાય છે જેથી નવી જીવનશૈલીની પ્રેક્ટિસ કરવાનું કંટાળાજનક બની જાય છે.

તેથી જ યુસ્તી માટેના કસરત સ્થાનોમાં લોકો માટે અંગત ટ્રેનર રાખવાનું જરૂરી છે, પરંતુ અંગત બાબતો તો અલગ હોય છે અને તે એવા પ્રશિક્ષણથી હલ ન થઈ શકે તેવી હોય છે. તમે કેવી રીતે જાણી શકો કે ક્યારે તમારા દીકરા-દીકરી સાથે સ્ફોટક પરિસ્થિતિ ઊભી થશે અને તે વખતે અંગત ટ્રેનર કામ લાગી શકે એવી રીતે તમારી અંાસપાસ જ હોય.

અંાથી હું િનશ્ચયપૂર્વક કહું છું કે સતત પ્રેક્ટિસમાં તેની યાવી રહેલી છે. કોઈએ પણ તરવાનું અથવા ટેનિસ, સાઈકલ ચલાવવાનું કે કોઈપણ પ્રવૃત્તિ માત્ર પાઠ્યપુસ્તકો વાંચીને શીખ્યું હોતું નથી. તમારે મેદાન ઉપર કે પાણીમાં રહીને તે વિષયની િનયમિત રીતે પ્રેક્ટિસ કરીને તેમાં પારંગત થવું પડે છે.

જ્યારે હું મારી તરુણ અવસ્થામાં હતો ત્યારે સાધુઓ અને મોટી ઉંમરના ઘણા લોકો શા માટે લાંબા સમય સુધી મંત્રોચ્ચાર કરતા હતા, તેનું અંાશ્ચર્ય મને સતત થયા કરતું હતું. હું િવચારતો કે અંાખરે જો તેઓ એટલા બધા અંાધ્યાત્મિક હતા તો ઘણા થોડા કલાકોનો મંત્રોચ્ચાર પૂરતો હતો. ઘણા વર્ષો પછી હું સમજ્યો કે અંાપણું મન સેતાન જેવું ભટકેલ છે. તેથી તેને િવશુદ્ધ રાખવા માટે બધો સમય મંત્ર પર કિન્દ્રત રહેવાનું જરૂરી છે.

ઈ-મેઈલ પર ઘણીવારની ખોજથી મળેલા એક દૃષ્ટાંત દ્વારા અંા પરિસ્થિતિ ઉદાહરણ દ્વારા સમજાવી શકાય. એક નવા િશિષ્યને તેના ગુરુએ એકધારું ઘણા કલાકો સુધી ધ્યાન કરવાનું કહ્યું હતું. એક દિવસ જ્યારે તેઓ એક નદીના િકનારા પર હતા ત્યારે યુવાન સાધુએ ઉગ્રતાભરી રીતે વડીલ સાધુને પૂછ્યું કે, ફરી ફરીને ધ્યાન કરવાના શા ભૌતિક લાભ છે? વડીલે હસીને યુવાન સાધુને માછીઓ રેતી પર છોડી ગયેલા તે વાંસની ટોપલી ઊંચકી

લઈ, પાણી તરફ દોડવા અને વાસની ટોપલીમાં તેમને પીવા માટે થોડું પાણી ભરી લાવવા કહ્યું. યુવાનની મતિ કુંઠિત થઈ ગઈ: ‘અંખી કાણાંવાળી ટોપલીમાં હું પાણી કેવી રીતે લાવી શકું?’ સાધુએ તેને પ્રયત્ન કરવાનું કહ્યું. પહેલા પ્રયત્ને યુવાન બહુ થોડા ટીપાં જ લાવી શક્યો. તેના ગુરૂએ સલાહ અંખી કે, ‘વધારે ઝડપથી દોડ.’

ઘણાં પ્રયત્નો પછી, તે યુવાન ભાગ્યે જ અડધા મોટા ચમચા જેટલું પાણી ભરી લાવી શક્યો અને તેને અંશ્વર્ય થતું હતું કે તેના સવાલને અંક કસરત સાથે શું લાગતું વળગતું હતું. વડીલ સાધુએ કહ્યું કે જરા જો. તું મારા પીવા માટે પૂરતું પાણી ભેગું ન કરી શક્યો હોવા છતાં વાંસની ગંદી ટોપલીને પાણી ભરવા માટે સતત નદીમાં બોળવાને કારણે એ ગંદી ટોપલી કેટલી બધી ચોખ્ખી થઈ ગઈ છે તે તો જોયું?

હું માનું છું કે તમે વાર્તાનો સાર સમજી લીધો હશે!

અહંનો નાશ કરો

મારો સૌ માટે એક સુઝાવ છે: તમારી જાતને વધુ ગંભીરતાથી કદી લેશો નહીં. અંપાણે બધા જ અંપાણા અહંનું સંવર્ધન કરતા જઈએ છીએ, કારણ કે જેમ જેમ અંપાણે મોટા થતા જઈએ છીએ તેમ તેમ અંપાણી પ્રતિમા ઘણી ગંભીર બનતી જાય છે અને અંપાણે(કોઈની) મશ્કરીના ભોગ બનીએ તે અંપાણને ગમતું નથી.

સ્વ ની જાણકારીના ધ્યેય સામેની, અંપાણને સામનો કરવો પડે તેવી સૌથી મોટી અડચણ 'અહં' છે.

અહં પોતાને જ પોષે છે અને ભૌતિક અર્થમાં અંપાણે સફળતા મેળવતા જઈએ તેમ તેમ તે વધતો જાય છે. બીજી વ્યક્તિનું દૃષ્ટિબિંદુ અંપાણે સમજવા તૈયાર ન હોઈએ અને પછી અંપાણી ભૂલ સ્વીકારવા તૈયાર ન થઈએ ત્યારે તે પોતાને પોતે કંઈક વિશિષ્ટ છે તેવું સ્પષ્ટ કરે છે.

અંપાણે હંમેશાં સાચા છીએ એવું વિચારવાનું અંપાણને ગમે છે. અંપાણી માન્યતા મુજબ જો અંપાણે અંપાણી ભૂલ કબૂલ કરીએ તો તે અંપાણે મોભ્મો ઘટાડે છે. એવું મનોવલણ સફળતા સાથે અવશ્યક રીતે સંકળાયેલું હોતું નથી. મા-બાપોને તેમના બાળકો સાથે અહંના પ્રશ્નો હોય છે અને ચડિયાતા માનવીઓ ને ઉતરતા સાથે અને અહીં મારી ટીકા થઈ શકે, પરંતુ એશિયાઈ જીવનપ્રણાલિ મુજબ સામાન્ય રીતે પતિઓને તેમની પત્નીઓની સરખામણીમાં ઘણો વધારે અહં હોય છે.

તમે ઠપકો અંપવાની બાબતમાં ખોટા હોય શકો છો, તેમ તમે બાળક અથવા પત્ની સામે કેટલીવાર કબૂલ કર્યું છે? મોટા સંતાન તરીકે તમારા નાના ભાઈ કે બહેન અંગળ તેમના પ્રતિ તમે અન્યાયી હતા તેવું કહીને કેટલી વાર તમે માફ માંગી? મને ખાતરી છે કે તે ઘણીવાર નહીં હોય. અંપા મનોવલણનો કોઈ ઉપાય નથી સિવાય કે દરેક શાણા માણસનું સૂત્ર: 'અહંનો નાશ કરો' હોય.

તમારા અહંને ધીમે ધીમે મહત્ત્વ અંપવાનું ઘટાડવાના ઘણાં માર્ગો છે. ઘણી જૂથ ઉપચાર પદ્ધતિઓનાં વર્ગો વિપુલ પ્રમાણમાં છે. તમને તમારી ખામીઓ પ્રત્યે સંવેદનશીલ બનાવવાના પ્રયત્નોના ઈરાદે તેમાં ભાગ લેનારાઓ તમારા વર્તન, ટેવો, મનોવલણો વગેરેની ટીકા કરે છે. જેને તમે સહન કરી શકો નહિ. અંવા સેમિનાર નાણાકીય તેમજ લાગણીઓની દૃષ્ટિએ ખર્ચાળ હોય છે અને કેટલીકવાર તેમાં રૂચિ ધરાવવાનું જરા વધારે પડતું પીડાકારક પુરવાર થાય છે.

અહંને સ્વીકારને પચાવવા માટે મારી પાસે ઘણો વધારે હળવો અભિગમ છે. સમસ્ત અભ્યાસમાં વિવનોદની છાંં ઉમેરી દો. મારા એક્ટિંગના વર્ગોમાં વ્યક્તિની વિવગતવાર અંવલોચના કે જે, તે અથવા તેણીને ઘવાયેલી લાગણીવાળા અને અંતે ગુસ્સાવાળા બનાવી દે છે. તેના બદલે હું ભાગ લેનારાઓને પોતાનો અભિગમ ઘણો રમૂજી બનાવી રજૂ કરવા માટે ઉત્તેજન અંપું છું. અંવો વિવનોદ પૃથક્કરણની પ્રક્રિયામાંથી ડંખ કાઢી નાંખે છે છતાં સંદેશો તેમને સમજાઈ જાય છે.

વર્ગખંડના અભ્યાસ િસવાય દરેક જણ માટે મારો સૌ માટે મુખ્ય અભિગમ છે:
તમારી જાતને બહુ ગંભીરતાથી કદી લેશો નહીં.

અંપાણે બધા જ અંપાણા અહંનું સંવર્ધન કરતા જઈએ છીએ, કારણ કે જેમ જેમ અંપાણે ઘરડા થતા જઈએ છીએ તેમ તેમ અંપાણી પ્રતિમા ઘણી ગંભીર બનતી જાય છે અને અંપાણે કોઈની મશ્કરીના ભોગ બનીએ તે અંપાણને ગમતું નથી.

વળી, અંપાણે અંપાણી પ્રતિમા પ્રત્યે ખૂબ જાગ્રત હોઈએ છીએ. અંમ છતાં, પ્રતિમાની અં રજૂઆત જ અંપાણને દંભી અને તાણવાળા બનાવે છે. જેમને અંપાણે અંપાણા કરતાં સામાજિક રીતે ઉતરતા માનતા હોઈએ તેવા લોકોની વચ્ચે થતી ઠઠ્ઠામશ્કરીમાં અંપાણે હસીશું નહીં, કારણ કે અંપાણને લાગે છે કે તે અંપાણને તેમના સ્તર પર ઉતારી દેશે.

બીજી બાજુ, અંપાણે સમજ્યા પણ નહીં હોઈએ તેવી બાબતોમાં અંપાણે હસીએ છીએ, માત્ર એ કારણસર જ કે એમાં અંપાણાથી ચડિયાતા (માણસો) હસ્યા અને અંપાણે (તેમની વચ્ચે) અજ્ઞાત હોવાની અંપાણી પ્રતિમા રજૂ કરવા માંગતા નથી.

જરા બાળકને અવલોકો. જુઓ, તે કેવી રીતે દ્વિનયાની િયંતા કર્યા વગર હસે છે. કોણ જુએ છે તેની તે ફિકર કરતું નથી. તેનું મોઢું રમજી થાય છે કે નહીં. તેની પણ તે ફિકર િયંતા કરતું નથી. બાળક હસે છે કારણ કે તે ક્ષણને જીવી જાણે છે અને તે (તેની) એક પ્રામાણિક લાગણી છે.

દુઃખદાયક એ છે કે જેમ જેમ અંપાણે વધારે મોટા થતાં જઈએ છીએ, તેમ તેમ અંપાણે અંપાણી અંજુબાજુ જૂઠાં મૂલ્યો બાબતમાં વધારે સભાન થતા જઈએ છીએ અને અંપાણે તે સ્વાભાવિકપણું ગુમાવીએ છીએ. તો પ્રયત્નો કરી હસવાનું શીખો, કારણ કે તે તમારું મૂલ્ય પ્રતિભા ફરીથી વધારે છે.

તમારી જાત પર પણ હસવાનું શીખો

રમૂજ માત્ર હાસ્યથી આગળ જાય છે; તેથી હાસ્ય વડે રોગનિવારકશક્તિની અસરો સર્વત્ર હાસ્યકલબો સ્થાપવા તરફ દોરી જાય છે અને તે એક સામાજિક ધર્ષણનિવારક તરીકે અસરકારક છે તે હકીકત તાણ નાબૂદ કરે છે, જે વાદવિવાદથી પર છે.

અં! પણામાંના મોટાભાગના આપણી જાતને ખૂબ જ ગંભીરતાથી લઈએ છીએ. તમારી આજુબાજુના પેલા આંડબરી રાજકારણીઓ તરફ માત્ર નજર નાંખો. તેમના વિશે માત્ર રમૂજ ટીકા કરવી એ પણ જોખમી બાબત બની ગઈ છે. તો વળી બૂટસૂટમાં સજ્જ ધંધાદારીઓ છે જેમને તમે છેલ્લે ક્યારે હસતા જોયેલા? અને તેમનાથી ઉતરતાઓ પણ છે જેઓ માને છે કે પ્રગતિની સીડી ચડવા માટે તેમના ઉપરીઓનું અનુકરણ કરવાનું જરૂરી છે. એકંદરે તે એક હાસ્ય વગરની દુનિયા છે.

હાસ્ય ગંભીર કાળજીનો વિષય હોવા છતાં તેને તેનું મહત્ત્વ આપવામાં આવ્યું નથી. એકિંગ-નાટ્યકલાઓમાં હાસ્યની ભૂમિકાની વ્યાપક કદર થઈ છે.

ચાર્લી ચિપ્લનની ફિલ્મો જોતા દરેક જણ હસ્યું છે અને લોરેલ એન્ડ હાર્ડી, એબટ, કોસ્ટેલોની રમૂજ ફિલ્મો સાથે ઉછર્યા છે. જ્યારે આપણે બાળકો હતા ત્યારે હાસ્ય આપણા જીવનનો એક અનિવાર્ય ભાગ હતો. કમનસીબે જેમ જેમ આપણે મોટાં થતાં જઈએ છીએ તેમ તેમ આપણામાંના ઘણાં હાસ્યની દુનિયા ભૂલી જઈએ છીએ. આપણે ભૂલથી એવું માનીએ છીએ કે હાસ્ય પુખ્તવયનાઓ માટે નથી. આપણે ભૂલથી માનીએ છીએ કે સફળ લોકોએ બધો સમય સોગિયા અને ગંભીર દેખાવું જરૂરી છે.

કોર્પોરેટ જગતમાં છીછરાંપણાની સખ્ત મનાઈ છે. તેથી કાર્યાલયમાં કોઈ પણ હાસ્ય વેરનાર બનવા માંગતું નથી. એ દુઃખદાયી છે કે આ બધી માન્યતાઓ અસ્થાને છે. રમૂજ હાસ્યથી કંઈક વધારે છે, તેની રોગનિવારકશક્તિ દરેક સ્થળે હાસ્યકલબો સ્થાપવા તરફ દોરી ગઈ છે અને તે એક સામાજિક ધર્ષણનિવારક તરીકે અસરકારક છે, તે તાણ નાબૂદ કરે છે તે હકીકત વાદવિવાદથી પર છે.

વક્તા બનવાની અપેક્ષા રાખનારને જાહેર વક્તવ્યના દરેક અભ્યાસક્રમમાં કહેવામાં આવતી બાબતોમાં એ કહેવામાં આવે છે કે શ્રોતાઓની તંગદિલી હળવી કરવા માટે શરૂઆતના વાક્યોમાં રમૂજ ઉપયોગમાં લેવી. જ્યારે વક્તા પોતાની જાતની જ મજાક કરે ત્યારે આગાહી કરી કહી શકાય કે તાણ અદૃશ્ય થઈ જાય છે, પરંતુ અહીં મહત્ત્વ એ છે કે પોતાની જાતની મજાક કરવી.

હું અનુભવે તમને કહી શકું કે હું નસીબદારોમાંનો એક છું, કારણ કે બધી બાબતોમાંની રમૂજ બાબત શોધી કાઢવાની શક્તિના મને આશીર્વાદ મળેલા છે. કેટલાક વર્ષો પહેલાં મારા જીવનમાં બધા જ પાસાં ઊલટા પડ્યા ત્યારે મારી બધી જ પીછેહઠને એક ઘણા હાસ્યપ્રધાન પરિપ્રેક્ષ્યમાં જોઈને એક નાટક લખવાનું મેં નક્કી કર્યું. તે એક માનવીનું બે કલાક લાંબું

એક નાટક ‘કંઈ પણ થઈ શકે છે’ (કુછ ભી હો શકતા હૈ) જ્યાં જ્યાં ભજવાયું છે તે બધા જ દેશોમાં ખૂબ સફળ થયું છે અને તેણે હાલમાં જ ૨૦૦ પ્રયોગોથી વધુનો અંક વટાવ્યો છે.

ખરેખર વધારે રમૂજ તો એ છે કે કંપનીઓના ગંભીર પ્રકારના હોદ્દાઓ જેઓ તેમના કાર્યાલયમાં પણ કદી હસતા નથી ત્યાં પણ તે ઊંચે અવાજે વખણાયું છે. તેમને માટે એક કે બે વખત તે નાટક ભજવવું એવી એક પછી બીજી કંપનીઓની માંગણી છે! એમ શા માટે છે? અને અંક પુસ્તકમાં રમૂજ માટે હું શા માટે લખું? કારણ કે કોઈપણ પરિસ્થિતિની રમૂજ બાજુ જોવાનું મહત્ત્વનું છે. અંકપણે કોઈપણ બાબતને હળવી બનાવી શકીએ અને તાણ ન અનુભવીએ એ શીખવાનું છે. એક દિગ્દર્શકની અંતિમ વિધિઓમાં હાજર રહેવા માટે હું િદલ્હીના એક સ્મશાનઘાટમાં એક વખત જઈ ચડ્યો. થોડીવારમાં મને ભાન થયું કે હું ખોટા સ્મશાનમાં આવી ચડ્યો છું. તેને છતી કરવાને બદલે મેં સ્મશાનઘાટની પરિસ્થિતિની રમૂજ પારખી લીધી અને દંભ ચાલુ રાખ્યો.

ઘણા લોકો તેમના પ્રશ્નોની બાબતમાં સતત દોષારોપણ કર્યા જ કરતાં હોય છે.હું િવચારું છું કે તેમણે એક પ્રખ્યાત કહેવાત સમજી લેવી જોઈએ કે,

“હાસ્ય એ દરેક રોગની દવા છે.”

અંતરિક શક્તિને જાગૃત કરો

સ્વને વાસ્તવિક સ્વરૂપમાં જાણવાનો માર્ગ અંતરિક બાબતોના પ્રશ્નો હલ કરવાનો છે અને કાર્ય કરવાનો છે. હાથ પરના કાર્ય પર ધ્યાન કિન્દ્રત કરો અને છૂટાછવાયા વિચારો અને સરળ વિવકલ્પો સામે હાર સ્વીકારો નહીં.

હું એવા લોકોનો મળ્યો છું જેઓને એવો ખ્યાલ છે કે સ્વ-પ્રશિક્ષણના વર્ગોમાં હાજર રહેવાથી અથવા ગુરુજી, કોઈ બાબા અથવા માતાજીના ચરણો બેસવાથી તેઓ તેમને સ્વની અંતરિકબાબતો વ્યક્તિઓ બનાવશે. જેવી રીતે, માત્ર પ્રાર્થનાઓનો પાઠ અંતરિકને વધારે સારા માનવીઓ બનાવશે, તેની જેમ જ એવો ખ્યાલ પણ સત્યથી ઘણો વેગળો છે.

મેં પહેલાં સમજાવ્યું છે તે પ્રમાણે તેનું મુખ્ય પાસું એ છે કે અંતરિક અંદરથી જાગી જવાનું છે અને અંતરિક દરેક કાર્ય અને વિચાર બાબત (પણ) જાગૃત થવાનું છે. અહીં ચાવીરૂપ શબ્દ છે. ‘અંદર’થી કારણ કે અંતરિક ઈચ્છાશક્તિ વગર બહારનું ગમે તેટલું દબાણ અંતરિકને અંતરિક અંદરની શક્તિથી વાકેફ કરી શકશે નહીં.

જેઓએ થોડી પણ સફળતા મેળવી છે તેઓ કદાપિ એવું ન કહી શકે કે સફળતા મેળવવા માટે અનેક મુશ્કેલીનો સામનો કરવો પડે છે. ખરેખર અંતરિક મુશ્કેલી બીજી કોઈ નથી, પણ સ્વભાવમાં રહેલો ડર, અંતરિક, વિવક્ષોપો, લાલચો, યિંતાઓ કે પછી ઈન્ફિયારીટી કોમ્પ્લેક્સ અથવા તો ભૂતકાળમાં ઈન્દ્રિયતા મળી હોય તેનો ડર અથવા અન્ય સ્વરૂપે પણ હોય શકે.

હું અંતરિક લખું છું ત્યારે મને સફળતા હાંસલ કરવાના માર્ગમાં જેને ઈન્દ્રિયતા પડ્યા હતા તે મારા પોતાના અંતરિક સંઘર્ષોની મને યાદ અંતરિક છે. મેં ઈન્દ્રિય માધ્યમની શાળામાં અભ્યાસ કર્યો હતો અને હું અંગ્રેજીમાં ઈન્દ્રિય ન હતો. ૨૩ વર્ષની ઉંમરથી મારા માથે ટાલ પડી ગઈ હતી. ઈશમલાના ઘણા મામૂલી સાધનોવાળા કુટુંબમાંથી હું અંતરિક હતો. કટલરીના ઉપયોગ વિશે હું જાણકાર ન હતો અને ભવ્ય ભોજનના અનુભવો પણ થયા ન હતા. મારો એક પગ બીજા પગથી સહેજ ટૂંકો હતો. હું માનું છું કે અંતરિક ઘણા બધા વિવક્ષોને પહોંચી વળવાનું મારા માટે ઘણું મુશ્કેલ હતું.

સ્વની અંતરિક અંદર (સ્વ)ની અંતરિકમાં ins (અંદર)નો ઉપયોગ જ શા માટે મહત્વનો રહ્યો છે જેમ કે, અંદર માટે in-tution (ઈન્દ્રિયશક્તિ), બહાર માટે notout tution વપરાતું નથી તે જ મુજબ in sight માટે notout sight, in-spiration અને notout spiration in strict and not strict વગેરે માટે notout વપરાતું નથી. તમને અંતરિક જાણીને અંતરિક નથી થતું?

પરંતુ તે મુશ્કેલીનો સામનો કર્યો. મારા અનુભવોના પૃથક્કરણ દ્વારા મારા જીવનમાં મેં શોધી કાઢ્યું કે હંમેશાં અંતરિક સત્ય જ બહાર અંતરિક અંતરિક વ્યક્તિત્વ જ અંતરિક બહારના વ્યક્તિત્વ (ની પરિસ્થિતિ)ને અંતરિક અંતરિક છે. મને કોઈકે એક દિવસ પૂછ્યું હતું કે સ્વ-અંતરિકની ભાષામાં ‘અંદર’ (ins) (અક્ષરો) કેમ બીજા કરતાં વધારે વપરાયા છે, તેનું તમને અંતરિક થયું છે? શા માટે તે ડબલ્યુ-ઈન છે અને ડબલ્યુ-અંતરિક નથી, ઈન્દ્રિય-સ્પોટ છે અને અંતરિક-સ્પોટ નથી. ઈન્દ્રિયઈશન છે અને અંતરિકઈશન નથી, ઈનસાઈટ છે અને

અંડિટસાઈટ નથી, ઇન્સ્પિરેશન છે અને અંડિટસ્પિરેશન નથી, ઇન-સ્ટીક્ટ છે અને અંડિટસ્ટીક્ટ નથી? અને અંમ યાદી લાંબી થતી જાય છે...

બધી જ મહાન શોધો હંમેશાં અંપાણ (સબકોન્જયસ) અંતરિક િવચારોમાંથી થઈ છે. પછી તે પ્રતિભાવાન ગ્રીક ગણિતજ્ઞ, ભૌતિકશાસ્ત્રી અને ખગોળશાસ્ત્રી, પાણીમાં તરવાનો િસદ્ધાંત શોધનાર સીરે યુઝના અંર્કિમડીઝ હોય કે ગુરુત્વાકર્ષણના શોધનાર અંગ્રેજ ખગોળશાસ્ત્રી અંઈઝેક ન્યૂટ હોય અથવા પોતાનો સાપેક્ષવાદનો િસદ્ધાંત જાહેર કરનાર જર્મનીમાં જન્મેલા સૈદ્ધાંતિક ભૌતિકશાસ્ત્રી નોબેલ ઇનામ િવજેતા અંલ્બર્ટ અંઈન્સ્ટાઈન હોય. હજારો વર્ષો પહેલાં તેમનું મહત્ત્વ સમજી ગયેલા અંપાણ ઋષિમિનઅંનો પણ ‘અંતરિક બાબતો’ જ (અભ્યાસનો) િવષય હતો.

જ્ઞાનતંતુઅંનો િવજ્ઞાનો જેવા િવકસિત ક્ષેત્રોમાં અંજના જમાનામાં અત્યંત મોટા પ્રમાણમાં થયેલા સંશોધનોઅં માત્ર અં જ પુરવાર કર્યું છે કે અંપાણી મગજની અંદર (પ્રચંડ) માનસિક શક્તિ છે અને વળી અંપણામાંના શ્રેષ્ઠ (માનવીઅં) પણ અંપાણી માનસિક શક્તિઅંનો માંડ ૧૦ ટકા ભાગ વાપરે છે અને વળી મગજનો પોતાના તંતુઅં સતત ફરીથી તાર જોડવાનું કામ કર્યા જ કરે છે તેમજ કોઈપણ ઉંમરે તે નવી વસ્તુઅં શીખવા સમર્થ છે.

અંથી સ્વને વાસ્તવિક સ્વરૂપમાં જાણવાનો માર્ગ અંતરિક બાબતોના પ્રશ્નો હલ કરવાનો અને કાર્ય કરવાનો છે. તમારું ધ્યાન હાથ પરના કાર્ય પર કિન્દ્રત કરો તેમજ છૂટાછવાયા િવચારો અને સરળ િવકલ્પો સામે હાર સ્વીકારો નહીં.

તમે પુસ્તક વાંચીને તરવાનું શીખી શકો નહીં, તમારે હોજમાં ડૂબકી મારવી જ પડે. અંથી જીવનના હોજમાં ડૂબકી મારો. તમે જ્યારે જ્યારે મનના ઊંડાણમાં જશો ત્યારે ત્યારે તમે તેની અંદર રહેલી શક્તિના પરિવર્તનને અનુભવી નવા િવચારોને પામવા સમર્થ બનશો.

તમારું પોતાનું મૂલ્ય સમજો

કોઈપણ ચડિયાતું નથી, અંપાણે દરેક જુદી જુદી રીતે શક્તિમાન છીએ, તમારા અંદર અને સ્વ-મૂલ્ય તમારા મનમાં છે. માની લો કે તમે તમારા ક્ષેત્રમાં શ્રેષ્ઠ છો અને તમારી બુદ્ધિપ્રતિભા બાબતમાં અત્મવિશ્વાસી બનો

અંે ક કહેવત છે, “વસ્તુ જેટલી વધારે બદલાય તેટલી જ તે વધારે પ્રમાણમાં અેવી જ રહે છે.” અંા ખાસ કરીને માનવીનાં લક્ષણો અને પ્રશ્નોની બાબતમાં સાચું છે. જો તમે અેવું િવચારતા હો કે અંપાણે ભ્રષ્ટાચારની ચરમસીમા જોઈ રહ્યા છીએ, તો ફરીથી િવચારજો. ઈસુને ચાંદીના ૩૦ ટુકડાઓ માટે વેચવામાં અંાવેલા. રોમન યુગમાં સ્વચ્છ અને ચરિત્રહીનતાએ પણ ખૂબ ઊંચો અંાક હાંસલ કર્યો હતો અને મહાભારતનું મૂળ લોભમાં હતું.

અંપાણા પ્રશ્નો પણ જૂના પુરાણા છે: બેવકા પતિ યા પત્ની, અંાક્રમક દીકરાઓ, જુલ્મી ઉપરીઓ, િનર્લજ્જ રાજપૂરુષો, લોભી વેપારીઓ વગેરે. જો તમે અંાત્મનિરીક્ષણ કરો તો જાણશે કે જ્યારે બ્રુટસ અને તેના જૂથે જિલયસ િસઝરની કતલ કરી હતી, ત્યારના િદવસોથી (અંજ સુધી) તેઓ ખાસ બદલાયા નથી.

પરંતુ બહુ જ થોડી વસ્તુઓ બદલાઈ છે, જે ઈન્ટરનેટ અને ફેસબુકના અંા દિવસોમાં તદ્દન અપેક્ષિત હોવું જોઈએ અને નવા મુશ્કેલ પ્રશ્નો જે અંપાણને ઘેરી વળે છે તેમાંથી મને જડેલો એક છે ‘અપર્યાપ્ત’. જે નવી પેઢીમાં ખૂબ સામાન્યતઃ નીચે સ્વ-અંદર.

હું માનું છું કે અંા અંપાણા સમયનું લક્ષણ સંકુલ છે; િવપુલતા અંા દિવસોની અે એક અંાડપેદાશ છે. મને નથી લાગતું કે, મારા બાળપણ દરમિયાન અેવી લાગણીઓ અસ્તિત્વમાં હતી. એક નાના શહેરમાં દરેક જણ દરેક બીજી વ્યક્તિને તેમજ તેના ચોખ્ખા મૂલ્યને જાણતી હતી. જે દરજ્જામાં જન્મ્યા હો તેના કરતાં ઊંચા દરજ્જાના હોવાનો ઢોંગ કોઈ કરી શકતું નહીં. દરેક જણ તમારો પગાર અને તમારા બેંકની િસલક જાણતું હતું. તેથી તમારા ખરેખર મૂલ્ય કરતાં વધારે ધનવાન હોવાનો ઢોંગ કરવા માટે પ્રયત્નો કરવાની તાણ નહોતી.

જ્યાં અંપાણામાંના મોટાભાગના મૂળિયા વગરનાં, ચહેરા વગરના સ્થળાંતરીઓ છીએ, તે શહેરોમાં નીચો સ્વ-અંદર વધારે સ્પષ્ટ છે; જ્યાં હંમેશાં અંપાણા પાડોશીઓ કરતાં વધારે ધનવાન અને વધારે કુલીન હોવાનો ઢોંગ થાય છે. સ્પર્ધાનું દબાણ અેટલું બધું ઉત્કટ છે અને નાણાં કમાવાનું અભિપ્રેરણ અેટલું ઊંચું છે. લોકો ખરેખર જેટલા છે તેનાં કરતાં વધારે નાણાકીય સાધનો ધરાવે છે, વધારે સારાં કામ અને વધારે િશક્ષણ ધરાવે છે, તેનો ઢોંગ કરતાં તેઓ દાયકાઓ વીતાવે છે. ઘણીવાર તેઓ અંત સુધી જાણતા નથી કે તેઓ કોણ છે.

જોકે જેઓનો અંતરાત્મા જાગ્રત હોય છે. તેવા ઘણા લોકો અંા રમતથી કંટાળે છે અને તેઓ પોતાની જાતમાંથી શ્રદ્ધા ગુમાવી દે છે. તે અેવા લોકો છે કે જેઓનો સ્વ-અંદર નીચો હોય છે અને અંજની ઉદરદોડ જેમણે છોડી દીધી છે. તેઓ તેમાં ખરેખર

પ્રમાણમાં વધારે પ્રામાણિક હોય છે અને તેઓ છેતરપિંડી કરનારની જમાત સાથે સ્પર્ધા કરી શકતા નથી.

તમે એક અાશાસ્પદ કોપીરાઈટર કરનારા હો, કે એક સંઘર્ષરત અદાકાર કે એક ઉગતા લેખક અથવા કંપનીના કાર્યવાહક અધિકારી પણ હો, તમારે માટે તેની જાતને ઉત્તેજન અાપવા માટે હાલમાં જે જરૂરી છે તે બજારકિયાની વ્યૂહરચનાના ખર્ચાળ અને ફંફોસને પહોંચી વળવાનું અત્યંત મુશ્કેલ જણાય છે. અા એવો યુગ છે જ્યારે બહારનું અાવરણ અંદરના સત્ત્વ કરતાં વધારે મહત્ત્વનું છે.

અાવા લોકોને મારી સલાહ છે કે તમારી જાતને શારીરિક અને માનસિક અર્થમાં લાડ લડાવો અને કદી િવચારો નહીં કે તમારી પછીનો માણસ તમારાથી ચડિયાતો છે. હું માનું છું કે કોઈપણ ચડિયાતું નથી; અાપણ દરેકને જુદી જુદી રીતે શક્તિમાન બનાવાયેલા છે. તમારા અાદર અને સ્વમૂલ્ય તમારા મનમાં છે. એવું માનો કે તમારા ક્ષેત્રમાં તમે શ્રેષ્ઠ છો અને તમારી બુદ્ધિપ્રતિભા બાબતમાં શ્રદ્ધાળુ બનો.

શરૂઅાત કરવાનો શ્રેષ્ઠ માર્ગ એ છે કે જેમાં તમે વધારે ચડિયાતા છો તેવા તમારા વીસ ગુણોની એક યાદી બનાવો. દરેક જણમાં ઘણા બધા ગુણો હોય છે; મુદ્દો એ છે કે અંદર ઊંડે ઉતરો. જો તમે તમારામાં અા પોઝિટીવ ગુણોને શોધી શકશો તો તમે જ િવજેતા છો તે અંગે કોઈ શંકા રહેશે?

તમારાં જીવનમાં સુધારો કરો

અંાપણે અાધ્યાત્મિક અર્થમાં પણ હળવા થઈને મુસાફરી કરવી જોઈએ. સાચા માર્ગે હોવા માટે અંાપણે અંાપણો ગુસ્સો, અંાપણો અહં, અંાપણા જુદાણાં, અંાપણી છેતરપિંડી છોડી દેવાં પડે છે. અંા બધા લક્ષણો છોડી દઈને અંાપણે અંાપણા સાચા સ્વરૂપની નજદીક પહોંચીએ છીએ.

અંા પણે સૌ અંાખા જીવન દરમિયાન વસ્તુઓ અેકઠી કરવામાં રોકાયેલા રહીએ છીએ. માત્ર પેનો, સ્ટેમ્પ, ઘડિયાળો અને અેવા જ બધા પદાર્થો ભેગા કરનારાઓની વાત હું નથી કરતો, હું િર્દેશ કરું છું, કે અંાપણે પોતાના ઘરમાં રહીએ છીએ. અંાપણી પાસે જરૂર કરતાં ઘણા વધારે કપડાં અને બીજી વધારાની ઉપયોગી વસ્તુઓ હોય છે; અંાપણે વખત જતાં નકામી વસ્તુઓ ભેગી કરવાની શરૂઆત કરીએ છીએ. બે દાયકાઓ પહેલાં અંાપણે વાપરતા હતા તેવો કેરોસીનનો સ્ટવ અને પાણી ગરમ કરવામાં માટે અંાપણે વાપરતા હતા તે દાદીમાંનું હાંડી. જેનાં હવે કોઈ ઉપયોગ નથી તેવી નકામી વસ્તુઓ પણ સાચવી રાખીએ છીએ. મુદ્દો અે છે કે અંાપણે અેવું સમજીએ છીએ ખરા કે અંા હવે નકામું છે?

હું જ્યારે મુંબઈ શહેરમાંથી અને જ્યાં લાખો લોકો ઝૂંપડામાં રહે છે તે ભારતમાંથી હંકારી જાઉં છું ત્યારે મને તેનું ભાન થાય છે. હું તેમની જૂજ માલમત્તા જોઈને હંમેશાં મંત્રમુગ્ધ થાઉં છું. તેમની અંાખી િજંદગીની મિલકતોની વસ્તુઓ, સૂટકેસને બાજુએ મૂકી, માત્ર અેક નાની બેગમાં સમાઈ શકે તેટલી જ હોય છે. તેમને અને ફરતા રહેતા નાચનારા-ગાનારાઓ, િભખારીઓ, ચપ્પુ ઘસનારા વગેરે વગેરેની િવશાળ ટોળી રસ્તા પર ભટકે છે, તેમની કલ્પના તમારા મનમાં કરો.

તેઓ મારા તમારા કરતાં ઉતરતા માનવીઓ છે? તેમની જગ્યાએ તમારી જાતને મૂકવાનો પ્રયત્ન કરવો ઘણી સારી બાબત છે. અથવા તમે કોઈ કટોકટીવાળી જગ્યા પર છો અેવું માનો અને કલ્પો કે અેક જ બેગ લઈ જવાની પરવાનગી અપાય છે. તો તમે તેમાં કઈ વસ્તુઓ ભરી જશો? તમારું પાકીટ, તમારા કુટુંબના ફોટાઓ, થોડાં કપડાં, અેક ટૂથબ્રશ... પરંતુ પાર્ટી માટેના ખમીસો કે ઔપચારિક વસ્તુઓ તો ચોક્કસ નહીં. તો પછી અંાપણી પાસે શા માટે અંાટલી બધી માલમત્તા હોય છે? સાચી રીતે તે જરૂરી છે ખરી? તે અંાપણા સુખમાં વધારો કરે છે ખરી? જ્યારે અંાપણે અંાર્થિક રીતે સદ્ધર હોઈએ ત્યારે અંાપણા જરૂરી વપરાશનું પ્રમાણ ઘટાડી નહીં શકીએ?

અંાપણી ભૌતિક સંપત્તિનું જે રીતે સામયિક પરીક્ષણ કરવાનો અે સમય છે તે જ રીતે સુધારો કરવાનો સમય છે, અંાપણી ગુણાત્મક િમલકતોની પણ સમીક્ષા કરવાલાયક છે. અંાપણામાં માન્યતા છે કે અંાપણો અાધ્યાત્મિક િવકાસ પણ અેક પ્રાપ્તિ જ છે. અેવી માન્યતા સત્યથી ઘણી વેગળી છે. અંાપણે જેમાં ફેરફાર માટે પ્રયત્ન કરીએ છીએ, તે અંાપણા હલકા ગુણો, ખરેખર બદલવા માટે છે. જે રીતે અંાપણે માલમિલકતોને છોડી

દઈએ છીએ તે રીતે એવા દુર્ગુણો છોડી દઈને અંપાણો હળવા અને પ્રબુદ્ધ થઈએ છીએ. અંધ્યાત્મિક અર્થમાં પણ અંપાણો હળવા થઈને મુસાફરી કરવી જોઈએ. સાચા માર્ગે જવા માટે અંપાણો અંપાણો ગુસ્સો, અંપાણા અહં, અંપાણા જુઠ્ઠાણાં, અંપાણી છેતરપિંડી અંપાણો છોડી દેવાં જોઈએ. અંધ બધાં લક્ષણો છોડી દઈને અંપાણો અંપાણા સાચા સ્વરૂપની નજદીક પહોંચીએ છીએ. જે અંપાણી અંદર હાજર હતું જ પરંતુ દાયકાઓથી ખોટો સામાન એકઠો કરવાની વૃત્તિથી જેમ અંપાણી અંદર જ દટાયેલું હતું તેને જ અંપાણો પ્રદીપ્ત કરીએ અને જાગ્રત કરીએ છીએ.

એવું કહેવાય છે કે જ્યારે બુદ્ધે બોધીજ્ઞાન પ્રાપ્ત કર્યું ત્યારે તેમને પૂછવામાં આવ્યું કે અંટલા બધા તપ અને ધ્યાન દ્વારા તેમણે શું પ્રાપ્ત કર્યું હતું ત્યારે તેમનો જવાબ હતો:

“કશું જ નહીં, મારી અંદર જે હતું તેના પ્રતિ હું જાગ્રત થયો છું.”

બીજા પ્રબુદ્ધ અંત્રા, સ્વામી િવવેકાનંદના શબ્દોમાં,

“ઊઠો, જાગો અને જ્યાં સુધી ધ્યેય હાંસલ થાય નહીં ત્યાં સુધી અટકશો નહીં.”

બોધકથાઓનું શાણપણ

જે બધા ગુણો અંપાણી સાથે છેક સુધી હોય છે અને જે અંપાણે પુખ્તવયના થવાની મજલમાં લાંબા વખતથી પાછળ છોડી દીધા છે તે સત્ય, પ્રામાણિકતા, બહાદુરી, નેકી અને િનદોષતાની અંશ્વર્યજનક દિનયા તમે બોધકથાઓમાંથી ફરીથી શોધી શકશો

તે મની શ્રેષ્ઠ કોટીની અમર કૃતિ, ‘ધ લિટલ િપ્રન્સ’ જે મારા માનીતા પુસ્તકોમાંનું એક છે. તેના પ્રખ્યાત ફ્રેન્ચ વૈજ્ઞાનિક-લેખક એન્ટોઈન-દ-સેન્ટ એક્સ્યુપેરીએ લખ્યું છે કે ‘શબ્દો ગેર-સમજોનું ઉગમ સ્થાન છે.’ અંપાણી કૃતિ બધાં સમયની બેસ્ટસેલર પુસ્તકોની યાદીમાં છે. તે અંપાણી લઘુનવલ માનવામાં આવે છે તેમ, બાળક માટેની એક બોધકથા છે અને તે ૧૯૦ ભાષાઓમાં અનુવાદિત થઈ છે. તેની ૯ કરોડથી વધારે નકલો વેચાઈ ગઈ છે. (િવખ્યાત િફલ્મસર્જક અદાકાર અને નાટ્યકાર) પીટર ઉસ્તીનોવે કરેલા એક જકડી રાખતા શ્રાવ્ય રૂપાંતર સહિત દાયકાઓમાં નાટક, િસનેમા, અંપેરા વગેરે વિવિધ માધ્યમોએ અપનાવેલી અને મેં જે અવતરણ (ઉપર) હમણાં જ કર્યું છે તે વિચાર જેવા માનવસ્વભાવના ઘણા મહાન અવલોકનો તેમાં છે.

જેમને તમે મળો છો તે લોકોની અંબેહૂબ પ્રતિકૃતિ છે તેવા પાત્રોનો તમને ભેટો થાય તેમ તેમ તમને તમારી જાતમાં (અંદર) ઊંડાણથી અવલોકતાં કરવા ‘ધી લિટલ િપ્રન્સ’ પ્રેરે છે અને તમને તે બધાનું છીછરાપણું જડી જાય છે. શબ્દો ગેરસમજો ઊભી કરી શકે છે તે િવચારની સાદગી મને હંમેશાં અચંબો પમાડે છે. અંખરે, શબ્દો અભિવ્યક્ત કરવા, માહિતી સંચાર કરવા, સ્પષ્ટતા કરવા, ઝઘડાનો િનકાલ કરવા માટે છે, પરંતુ જ્યારે પણ હું ઉગ્ર દલીલો સાંભળું છું ત્યારે હું સમજું છું કે એ જ શબ્દો કેવી રીતે ઝઘડાનું ઉગમસ્થાન બની જાય છે. અંપાણી યુગલો માટે ખાસ સાચું છે, જ્યાં દલીલબાજીમાં કોઈ જે બોલે છે, તેનો અર્થ ઘણીવાર તે જ હોતો નથી. ‘હું તને હવે ફરી કદી જોવા માંગતો નથી.’ અંપાણી વાક્યને શબ્દાર્થમાં લેવાનું હોતું નથી, અંપાણી બાબત સંખ્યાબંધ યુવામિત્રો, પ્રેમીઓ અને પતિઓ પુરવાર કરશે.

જે મને બીજું એક્સ્યુપેરી રજૂ કરવા પ્રેરે છે, જે અંપાણી છે તે અંખથી અંખલ હોય છે; (તેથી) તે માત્ર હૃદય વડે જ અંપાણી સાચી રીતે જોઈ શકીએ.

હું બોધકથા માટે શા માટે વાત કરું છું? કારણ કે બોધકથાઓ વ્યાપક અસર ધરાવતી હોય છે અને તે હંમેશાં સત્યને ઉજાગર કરતી સરળ રોચક ભાષામાં લખાયેલી હોય છે અને સરળતાથી સમજી શકાય તેવી હોય છે.

મેં અગાઉ કહ્યું તેમ જે સત્યો છે તે બધા જાણે જ છે, પણ તેને માત્ર ફરીથી ઉજાગર કરવા જરૂરી છે અને તે પ્રમાણે જીવવાનું છે. સત્ય તો અંપાણી બધાની અંદર છે, પરંતુ ખૂબ ઊંડે રહેલું છે અને ભૂલાઈ ગયેલું છે.

ત્યારે જ બોધકથાઓ અંપાણીને અંખકો અંખે છે અને જવાબો અંપાણી ચેતનાની ટોચે લઈ આવે છે. જે બધા ગુણો અંપાણી સાથે છેક સુધી હોય છે અને જે અંપાણી પુખ્તવયના થવાની મજલમાં લાંબા વખતથી પાછળ છોડી દીધા છે તે સત્ય,

પ્રામાણિકતા, બહાદુરી, નેકી અને િનર્દોષતાની અાશ્ચર્યજનક દુનિયા, તમે બોધકથાઓમાંથી ફરીથી શોધી શકશો.

‘ધી લિટલ િપ્રન્સ’નું મુખ્ય પાત્ર એક ગુલાબના પ્રેમમાં પડી જાય છે અને તે ખરેખર તેના ઊંડા પ્રેમમાં જડ થઈ જાય છે, કારણ કે જ્યાં સુધી તે ગુલાબના ખેતરો શોધી કાઢતો નથી ત્યાં સુધી તે માને છે કે તે ગુલાબ દુનિયામાં એક જ ગુલાબ છે. અનુમાન કરી શકાય કે તે ભાંગી પડે છે, પરંતુ તેને બીજું સરળ સત્ય સમજાઈ જાય છે:

લોકો એ જ બગીચામાં પાંચ હજાર ગુલાબો ખીલવી શકે અને તેઓ જે મેળવવા માંગે છે તે તેમાં શોધી ન શકે અને છતાં તેઓ જે મેળવવા માંગે છે તે માત્ર એક જ ગુલાબમાં શોધી શકાય!

હકીકત એ છે કે અાપણે અાપણા બચપણની બોધકથાઓ ભૂલી ગયા છીએ. જાતકકથાઓ, પંચતંત્ર, ઈસપની વાર્તાઓ વગેરે વગેરે. તેમને ફરીથી લાગણી સાથે વાંચો અને તમારામાં, જે ગુણો શોધો છો, તે બધા જ ફરીથી જાગ્રત કરશે.

પરિચિત મોટા દુઃખોને હાથ ધરવા

તમે ઉથલાવો છો તેના કરતાં વધારે વખત તમારી િજંદગીના પૃષ્ઠો ઉથલાવો.
તમે કશું પણ ગુમાવશો નહીં અને ખરાબ સમય પણ પસાર થઈ જતી યાદ
બની જશે.

૫ પરિચિત દુઃખોના અેવા ઘણાં દિવસો હોય છે જ્યારે હતાશ અને િખત્ર થઈ ગયાની
લાગણી અાપણે અનુભવીઅે છીઅે. અેવી લાગણી કે કશું જ સારું થતું નથી, કે કોઈને
તમારી પડી નથી. અેને તમે કેવી રીતે હાથ ધરો?

ઘરડાં થઈઅે તે િસવાય અાપણે જેને ભાગ્યે જ ઉપયોગમાં લઈઅે છીઅે તે
અાપણા શસ્ત્રાગારમાંનું ઘણું શક્તિશાળી હથિયાર અાપણા બધા પાસે છે તે તમે જાણતા
હતા? તે છે યાદોનો સંગ્રહ.

અાપણા વધારે સુખના દિવસોની યાદો અાપણા િમજાજને ઉત્તત બનાવવા
શક્તિશાળી કળ તરીકે કાર્ય કરે છે. જો તમારા કામનું સ્થળ તમારું દુઃખ ઊભું કરે છે, તો
તમારા કામ વખતે તમે ખરેખર ક્યારે સુખી હતા તે ક્ષણોને યાદ કરો. તમારી બઢતીના સમયને
કે જ્યારે તમારા ઉપરીઅે તમે કરેલા સારા કામ માટે અભિનંદન અાપ્યા હતા તે.

જો તમારું કુટુંબ તમને સંતાપતુ હોય, તો માત્ર કુટુંબના સચવાયેલા ફોટાઅોના સંગ્રહને
જુઅો.

તમારી અાજુબાજુ અસંખ્ય બાબતો હંમેશાં હશે જે (તમારા) િમજાજને ઉત્તત
કરનારી હોઈ શકશે. જો તમારો દીકરો કઠોર હૈયાનો હોય તો તેણે તમને ક્યારેક લાગણીથી
બચી કરી હોય તે અને તેની બોર્ડની પરીક્ષામાં પાસ થયો ત્યારે તમને જે સજ્જડ રીતે ભેટેલો
અથવા જ્યારે તમે કોઈ અોપરેશન પછી તબિયત સુધારવા અારામ કરતા હતા ત્યારે,
તમારી તોફાની દીકરીઅે તમારી સાથે દિવસો વિતાવ્યા હતા, તે યાદ કરો અથવા અેવા
નાના નાના બીજા બનાવો યાદ કરો.

કદાચ તમારી યાદો બહુ ધૂંધળી હોય અથવા તમને હારી ગયાની અેટલી બધી લાગણી
થતી હોય અથવા તમારો િમત્ર જે તમારી બાબતમાં તમારી પાછળ બહુ બડબડ કરતો હોય
અને જેને િવશે તમે કંઈ સારું યાદ કરી શકતા ન હો.

યાદશક્તિ તાજી કરવા માટે રીત બદલો અને ફોટાનો અેક સંગ્રહ હાથમાં લો.
ફોટાઅો દ્વારા યાદો સંવારવા જેવું વધારે ઉત્તેજક બીજું કશું પણ નથી. જો તમારા મનના
ઊંડાણમાંથી કશું પણ યાદ કરી શકતા ન હો તો પણ ફોટો કોઈપણ જાતના પ્રયત્ન વગર તમને
અાંચકો અાપે છે, અાગળ વધારે છે.

તમારો પહેલો દાંત પડી ગયો ત્યારની વાત અને તમારી િનશાળનો પહેલો િદવસ
જ્યારે તમે તમારી માતાનો હાથ જકડી થઈને પકડી રાખ્યો હતો. તમારા િનશાળના િદવસો-
કેટલા જલદી તમે યુવાન પુરુષ બની ગયા. અા બધા જ બનાવો તમારા વર્ગના વાર્ષિક
િનયમરૂપે ફોટાઅોમાં ભૂલી ગયેલી યાદો તમે અાલબમનાં પાનાં ફેરવતા જોશો.

પ્રકાશ અને છાયામાં કંડારાઈ ગયેલા તમારા લગ્નનાં ફોટાઓ પછી કદાચ તમારા પોતાના કુટુંબના ફોટા. જાણે કે તમે હતા ત્યાં જ આવી ગયા, પ્રકાશ અને છાયામાં જકડાઈ જઈને, આથી જ કોડાક કંપની કહે છે કે તે િફલ્મ વેચતી નથી, પરંતુ તે યાદો વેચવાનો દાવો કરે છે.

િજંદગીમાંથી (ફોટાઓમાંની યાદો દ્વારા) પસાર થતાં કોણ અેવી પ્રતિમાઓથી લાગણીવશ ન થાય? જો તમને દુઃખી થવાની લાગણી થતી હોય તો પણ અેવી માયાળુ યાદો મોટા દુઃખોનો નાશ કરશે અને આપણા જીવનમાં પ્રસન્નતા લાવશે.

અેન્ડ્રુ લોઈડ વેબ્બરના ‘કેટસ્’ નામના સંગીતમય નાટકનું ‘યાદો’ નામનું યાદગાર ગીત િબલાડી િગ્રએબાલે ગાય છે: (તે છે)

દિવસનો પ્રકાશ મારે સૂર્યોદય માટે રાહ જોવી જ જોઈએ,

મારે નવી િજંદગીનો િવચાર કરવો જ જોઈએ

અને મારે હારી ખાવું ન જોઈએ.

જ્યારે મળસ્કું આવશે ત્યારે આજની રાત પણ અેક યાદ બની જશે

અને અેક નવા દિવસની શરૂઆત થશે.

આથી, તમે ઉથલાવો છો તેના કરતાં વધારે વાર તમારી િજંદગીના પૃષ્ઠો ઝડપથી ઉથલાવો. તમે કશું પણ ગુમાવશો નહીં અને ખરાબ સમય પણ પસાર થઈ જતી યાદ બની જશે.

માફી કડવાશ નાબૂદ કરે છે

જેઓ અપાપણા પ્રતિ ક્રૂર બન્યા હોય તેમને સાચી રીતે માફ કરો એ જ અંગણ વધવાનો એક માત્ર માર્ગ છે. જો તમે તેને લાગણીની ઉગ્રતા વગર તપાસો તો એવું મનોવલણ અપાપણા લાભાર્થે જ હોય છે અને અપાપણા મનની શાંતિ વધારનાર બને છે.

માફી એ જીવનમાં ગુમાવવાની તરફેણ કરવાના તત્ત્વજ્ઞાન જેવી લાગે છે. એ નબળાઓની કાર્ય યોજનાનું સૂચક છે, કારણ કે હાલમાં જેમની પુષ્કળ માંગ છે તેવા બળવાન (માણસો)ના ગુણો જેવી ગંધ તેમાં આવતી નથી.

પરંતુ ખરેખર તેવું છે ખરું? ના, તમે સમજો કે માફી એ એવું તત્ત્વજ્ઞાન છે જે વારંવાર આવતા બદલો લેવાના વિચારોથી અપાપણું રક્ષણ કરવા માટે ઘડાઈ છે. નકારાત્મક વિચારોની ઘેરી અસરમાંથી અપાપણને ઉગારવા માટે તે િફલસૂફી ઘડાઈ છે. અપાપણને ભાગ્યે જ ભાન થાય છે કે અપાપણાં કાર્યો, અપાપણી િજંદગી અને તેથી અપાપણું નસીબ અપાપણા વિચારો જ અંકુશમાં રાખે છે.

જેણે અપાપણી લાગણી દુભાવી હોય તેને માફી નહીં અપાપણને બરાબર બતાવી દેવાની ઈચ્છાથી અપાપણે તેની સાથે અંટસ રાખીએ છીએ. અંટસ જે બદલામાં પરિવર્તન કરે છે. તેને અપાપણે લેવા માંગીએ છીએ. જો અપાપણી પાસે તે બદલો લેવા માટે પૂરતી સામગ્રી હોય તો અપાપણે ખોટી રીતે માનીએ છીએ કે અપાપણી જીત છે.

પરંતુ એ માન્યતા મૂળે ખોટી છે, કારણ કે બદલાનો કદી અંત આવતો નથી તે તો એક વલયાકાર વિષયક છે.

બદલો લેવાય ત્યારે સામો પક્ષ તેનો વળતો પ્રહાર કરે છે અને પછી અંબાબત અંકુશ બહાર જતી રહે છે. પછી બેમાંથી કોઈ પક્ષને યાદ પણ રહેતું નથી કે અંબાબત ક્યાંથી શરૂ થયું. અંબા રીતે જ કુટુંબોમાં પેઢીઓથી ઝઘડાઓ ચાલતા રહે છે અને ઈચ્છા રાખે તો પણ ગાંડપણના અંબા ચક્કરમાંથી કોઈ કદી પણ છૂટી શકતું નથી. મહાત્મા ગાંધીના શબ્દો એવી વર્તૂણૂકનો તાર્કિક અંત વર્ણવે છે:

‘અંબાબના બદલામાં અંબાબ કાઢતા જઈએ તો છેવટે અંબાબી દિનયા અંબાબની થઈ જાય.’

જો કોઈ વળતો પ્રહાર કરવાની િસ્થિતિમાં ન હોય તો અપાપણી અંદર વાંઝિયો ગુસ્સો ધૂમરાયા કરે છે અને અપાપણા અંતઃસત્ત્વને ધીમે ધીમે કોરી ખાય છે. તે અપાપણને અંબાબ બનાવે અને દુઃખી કરે છે. મનની એ િસ્થિતિમાં રહેવું સારું નથી. અંબાથી અંગણ વધવાનો એક માત્ર માર્ગ અને પ્રશ્નોનો શ્રેષ્ઠ ઉકેલ તો એ છે કે જો અપાપણા પ્રતિ કોઈ ક્રૂર થયું હોય તો તેને અપાપણે સાચી રીતે માફ કરીએ. શાંતિથી વિચારીએ તો તેવું મનોવલણ અપાપણા પોતાના લાભાર્થે જ હોય છે અને અપાપણા પોતાના મનની શાંતિ વધારે છે.

માફી અપાપણની વાતનો અર્થ એવો કરવાનો નથી કે અપાપણે માફીનો િસદ્ધાંત

બધા જોઈ શકે તે રીતે ઘરની બહાર લટકાવવાનો કે જે તે વ્યક્તિને અેવી માફી અાપવાની વાત પહોંચાડવી. અાજની માફ ન કરનારી િનષ્ઠુર દ્વિનયામાં અાવું કરવાથી અાપણું માફ કરવાનું ઉદાર વલણ અાપણને ભીરુ સમજી તેમનો સરળ િશકાર બનાવી દેશે. અા માફી અેટલે તેમને અાપણા હૃદયથી સાચી માફી અાપવી તેની હું સલાહ અાપું છું. જેથી બધી કડવાશ ભૂંસાઈ જાય અને નુકસાનકારક બનાવનો અાપણી િજંદગીમાંથી અંત અાવે.

માત્ર સાચી માફી અાપવાથી અને મનનું સમાધાન કરી લેવાથી જ અાપણે વધારે સમૃદ્ધ અને અર્થપૂર્ણ જીવન જીવી શકીએ નહીં તો ભૂતકાળના િબનજરૂરી સામાનને ભેગો કરીને અાપણે હંમેશાં િજંદગી ઢસરડે રાખીશું.

પ્રેમ અને અનાસક્તિ એક સાથે રહી શકે?

તેઓ રહી શકે અને તેઓ શા માટે સાથે નહીં રહી શકે? અંા યાદ રાખવું જોઈએ કે અનાસક્તિનો અર્થ ઉપેક્ષા નથી; તેનો અર્થ એ છે કે જેમ થતું હોય તેમ થવા દો.

‘પ્રેમ દિનિયાને ચલાવે છે.’ એવું એક અમર અંગ્રેજી ગીત છે. ખરેખર પ્રેમ એક મહાન અભિપ્રેરણ છે. પ્રેમીને અંાખી દિનિયા પ્રેમ કરે છે, પરંતુ તે પ્રેમ એ અંાપણા ઘણા બધા પ્રશ્નોનું પુરોગામી પણ છે.

સાચું કહીએ તો અંાપણા પ્રશ્નો પ્રેમ કે પ્રેમના કૃત્યમાં રહેલા નથી. પ્રેમ તો ખૂબ જ િનઃસ્વાર્થ પરિસ્થિતિ છે અને જ્યારે અંાપણો મેળવવાને બદલે અંાપવામાં વધારે સુખી થઈએ છીએ એવો સમય જીવનમાં ભાગ્યે જ અંાવે છે. જ્યારે તમે કોઈને ચાહતા હો, ત્યારે તેને માટે ગમે તેટલા કલાક તમે કૉફીશોપ કે મોલમાં તેની રાહ જોવા તૈયાર હો છો.

અંાવા પ્રેમની એક અલગ બાજુ સમય જતાં અંાપણામાં ઊભી થતી અપેક્ષાઓ છે. અંાપણે અંાપણા પ્રેમપાત્રો અને અન્યો પાસેથી વફાદારી અને સમજણ વગેરેની અપેક્ષા રાખવાની શરૂઆત કરીએ છીએ. કેટલીક વાર અંાવી અપેક્ષાઓ ગેરવ્યાજબી અથવા પૂરી ન કરી શકાય તેટલી વધી જાય છે, કારણ કે અંાપણે અંાપણા પ્રેમપાત્રો, સગાવડાલાં વગેરે અંાપણી નબળાઈઓ પણ માફ કરી દે એવું ઈચ્છીએ છીએ અને અંામાં િનષ્ફળતા મળતાં અંાપણો ઉકળાટ વધે છે.

પ્રેમ અંાસક્તિ તરફ પણ દોરે છે અને અંા વસ્તુ ખરેખર અંાશ્વાસન અંાપતી એક ભ્રમણા છે, કારણ કે બધી અંાસક્તિઓનો અંત અંાવે છે અને તેથી દુઃખની લાગણી થાય છે. અંાથી એવી અંાસક્તિ ખરેખર ભ્રામક સુખ્યેન અંાપે છે. કોઈપણ વસ્તુ-અલભ્ય િચત્ર કે ભાગ્યે જ મળતી ઘડિયાળ, અંાપણામાં ભૌતિક તલસાટ અને મિલકીનો ગર્વ જગાડે છે અને વખત જતાં તે ગુમાવવા કે તેને નુકસાન થવાની શક્યતાને કારણે છેવટે તે િચંતા અને દુઃખ ઉત્પન્ન કરે છે. અંાવી વસ્તુઓ એકઠી કરનારાઓમાંના મોટાભાગનાઓ સુખી હોવા કરતાં િચંતિત વધારે હોય છે!

તો તેવી મિલકીનો અર્થ શું? અંાથી જ બધા મહાન સંતોએ અધ્યાત્મના માર્ગે જતાં અનાસક્તિ કેળવવાનો ઉપદેશ અંાપ્યો છે.

વાંધાજનક પ્રશ્ન છે: અનાસક્તિ અને પ્રેમનું સહઅસ્તિત્વ હોઈ શકે? મહદ્અંશે સંતુલિત મનમાં તેઓ સાથે રહી શકે. અને શા માટે નહીં? એ યાદ રાખવું જોઈએ કે અનાસક્તિનો અર્થ ઉપેક્ષા નથી. તેનો અર્થ છે કે જેમ થતું હોય તેમ થવા દો. ભૌતિક વસ્તુઓ માટેની અંાપણી અંાસક્તિ હળવાશથી છોડી દેવાનું સહેલું છે. અંાપણે અંાપણા મોજશોખો છોડી દઈ મૂળભૂત જરૂરયાતો જ રાખી શકીએ. જોકે અંાપણા િનકટના અને વહાલાઓ પ્રત્યે અનાસક્તિ થવામાં સાચી કસોટી રહેલી છે.

તેમના િનાર્ણયોમાં દબલ નહીં કરીને અને તેમના તરફની અંપાણી અપેક્ષાઓ ઘટાડીને અંપણે શરૂઆત કરી શકીએ.

ત્યાર પછી જ અંપણે અંપણો સમય, િશક્ષણ અને ગરીબી ઘટાડવા જેવા વધારે મોટા અને સર્વસામાન્ય હેતુઓ માટે વાપરી શકીએ.

કુટુંબ કે િમત્રોથી થોડા વેગળા થઈ અંપણા જીવનને ધીમે ધીમે અંપણે નવું કેન્દ્ર અંપી શકીએ.

સ્વતંત્ર થવાના સાધનો જેમની પાસે છે તેવાઓ માટે અં વધારે સરળ છે એમ તમે કહી શકો, પરંતુ સાધારણ સંજોગોમાંથી અંવેલા અસંખ્ય લોકો સામાજિક હેતુઓ માટે સતત કાર્યો કરે છે એ જાણીને તમે દંગ થઈ જશો.

વક્રોક્તિની દૃષ્ટિએ તમે જો અવલોકો તો અં પ્રેમ-અંસક્તિના અં લક્ષણ સંકુલમાંથી બહાર નીકળવાનો ઉકેલ તેનું બીજું સ્વરૂપ જ છે, એ પ્રેમીઓની જેમ જ અંપણી જાતને બદલે બીજાઓને પ્રેમ અંપવાથી જ અંપણને શાંતિ-મુક્તિ મળી શકશે.

નવા જમાનાના ગુરુઓ પાસેથી જૂનું શાણપણ

સમગ્ર ઇતિહાસ દરમિયાન બધા જ અનિશ્ચિત સમયમાં અાપણે જૂનું શાણપણ શોધીએ છીએ, પરંતુ નવા યુગના ગુરુઓ પાસેથી. અાથી જ અાપણે ‘અાંતરિક ફેરફાર’ની અને દુકાનોમાં જીવનનું પ્રશિક્ષણ અાપનારા પુસ્તકોની જરૂરત રહે છે.

બ હુ થોડા અઠવાડિયા પહેલાં એક પુસ્તકોની દુકાનમાં દાખલ થતાં, અા દિવસોમાં બધી જ પુસ્તકોની દુકાનોમાં જોવા મળેલ સ્વવિકાસ શ્રેણીના પુસ્તકોના સદા વધતા જતા વલણથી હું પ્રભાવિત થયો. માત્ર અભરાઈઓ જ નહીં, પરંતુ અાખા િવભાગો જીવનના પ્રશ્નોને લગતા કાર્યક્રમો તૈયાર કરી અાપવા પુસ્તકો માટે અલગ રખાયા હતા. અા િવભાગો સામાન્ય રીતે ‘મન, શરીર, અાત્મા’ તરીકે અાંગખાય છે.

દાયકાઓ પહેલાં જ્યારે હું િવધાર્થી હતો ત્યારે ડેલ કાર્નેગીની ‘હાઉ ટુ િવન ફ્રેન્ડ્સ અેન્ડ ઈન્ફલ્યુઅન્સ પીપલ’ થોમસ હેરીશની ‘અાઈ અેમ અોકે, યુ અાર. અોકે’ અને ઈ.એફ. શુમાખની ‘સ્મોલ ઈઝ બ્યુટીફૂલ’જેવા સ્વ-સહાયના પુસ્તકો, (દુકાનોમાં) હતાં. પછી તેમની પચાસીમાં હતા તેવા લોકો માટે તેમની સામાન્ય પસંદગીના યોગ અને ધ્યાનના પુસ્તકો અાવ્યાં હતાં. એકાદ દાયકા પહેલાં અધ્યાત્મવાદ નવી ફેશનમાં અાવ્યું અને લુઈસ હે, દિપક ચોપરા, વાયને ડાયર અને બ્રાયન વીસ્સનો જુવાળ અાવ્યો. પછી બધા જ ‘ચીકન સૂપ’ની શ્રેણી પર તૂટી પડ્યા. અાજે વધારે યુવાન વાંચકો છે, જેઓના પોલ કોહેલો, રોબીન શર્મા, જીમ સ્ટોવેલ, રોન્ડા બર્ન અને બીજા અસંખ્ય અારાધ્ય લેખકો છે.

અત્યારે દિનચામાં ભારત બીજા નંબરે સૌથી વધારે િવકસતું અર્થતંત્ર છે. જ્યારે અાપણા બધા જ અાર્થિક સૂચક અાંકો તેમની અિતહાસિક ઊંચાઈ પર છે. ત્યારે જ શા માટે સ્વસહાયના પુસ્તકોમાં રસનો અાટલો બધો ઉછાળો જોવા મળે છે?

જવાબ અેમાં જ સમાયેલો છે કે માનવી તરીકે અાપણે અેવા િવકાસને અનુકૂળ થવાનું મુશ્કેલ થઈ પડ્યું છે.

અાવા અત્યંત ઝડપી િવકાસે દરેક પેદાશના ક્ષેત્રમાં અાપણને પસંદગીઓનું મૂંઝવતું વૈવિધ્ય બક્ષ્યું છે જેને કારણે અાપણું જીવન જટિલ બન્યું છે.

અાપણે ભૂલી ગયા છીએ કે લગભગ ૨૦ વર્ષ પહેલાં, અાપણે બે મોટરગાડીઓમાંથી પસંદગી કરવાની હતી. અાજે અાપણી પાસે તેના ૪૦૦ મોડેલો પસંદગી માટે છે, જેના ભાવો નેનોના રૂ. ૧.૪ લાખથી માંડીને બેજણ માટેની રોલ્સરોઈસના ભાવ છે. રૂ. ૪.૫ કરોડ છે. એક જ સૌંદર્ય પ્રસાધનની બ્રાન્ડને બદલે અત્યારે પચાસ બ્રાન્ડ મળે છે. દરેક પેદાશમાં પ્રકારોનો સ્ફોટક વધારો થયો છે.

અેવું જ િશક્ષણમાં, પહેલાં અાઈ.અાઈ.ટી. (ઈન્ડયન ઈન્સ્ટિટ્યૂટ અોક ફેકનોલોજી અને અાઈ.અાઈ.અેમ. (ઈન્ડયન ઈન્સ્ટિટ્યૂટ અોક મેનેજમેન્ટ) જેવી

સંસ્થાઓમાં દાખલ થવાની ઈચ્છા રાખતા. અત્યારે હાલની પેઢી માટે ઘણી સંસ્થાઓ છે ને ઘણા એમ.એ.ઈ.ટી. (મેસેરયૂસેટ્સ ઈન્સ્ટિટ્યૂટ ઓફ ટેકનોલોજી) અથવા કે લોગ સ્કૂલ ઓફ મેનેજમેન્ટ (બંને યુએસએ) જેવી ઘણી સંસ્થાઓમાંથી કોઈની પસંદગી કરી કારકિર્દીનું આયોજન કરી શકે છે.

નાણાકીય િનર્ણયો કરવાનું તો વધારે ગૂંચવણભર્યું બન્યું છે. દસકા પહેલાં માત્ર લાઈફ ઈન્શ્યોરન્સ કોર્પોરેશન (જીવન વીમા કોર્પોરેશન)ની થોડી પોલિસીઓ જ હતી. અત્યારે આપણે ઘણી કંપનીઓની બધું મળીને સો કરતાંય વધારે જટિલ પોલિસીઓમાંથી છે. વળી, વધારામાં માત્ર બાંધી મુદતની થાપણને બદલે મ્યુચ્યુઅલ ફંડ, દેવાંના સાધનો િડરાઈવેટીઝ, કોમોડીટીના ગૂંચવતા િવકલ્પો વગેરે પણ પસંદગી માટે છે.

મારી દૃષ્ટિએ કદાચ એ વાત િવવાદાસ્પદ હોઈ શકે કે દરેક મોટા અર્થતંત્રને િવકાસની પ્રક્રિયાને સમાવી લેવાનો સમય હતો. ભારતને તે નથી મળ્યો. ૧૯૫૦થી યુએસ અને યુરોપમાં ટેલિવિઝન હતા અને ત્યાર પછીના ૬૦ વર્ષોમાં તેમાં રંગો, કેબલ, સેટેલાઈટ વગેરેને લગતા ફેરફારો તેમણે જોયા. આપણે આ બધું માત્ર બે દાયકાઓમાં જ સ્વીકારીને ચાલવાનું હતું.

આવા જોખમી ઝડપે થતો ફેરફાર આપણા મનોવલણો, આપણી સંસ્કૃતિ, આપણી અપેક્ષાઓ અને આપણા ડી.એન.એ.માં જરૂરી પરિવર્તન કરતાં આપણી પરંપરાઓ જોખમમાં મૂકાઈ છે અને આપણને બધા અનિશ્ચિત સમયની દોડે થોડા વ્યગ્ર કરી મૂક્યા છે. બધાની જેમ આવા સમયમાં પણ આપણે જૂનું શાણપણ શોધીએ છીએ જોકે તે નવા ગુરુઓ પાસેથી આથી જ આપણને આંતરિક ફેરફારો અને દુકાનોમાં જીવનનું પ્રશિક્ષણ આપનારા પુસ્તકોની જરૂરત રહે છે.

વધારાનો સામાન ત્યજો

તમારા મનરૂપી સૂટકેસમાંથી વધારાનો સામાન તમારે ત્યજવો જરૂરી છે. વેરઝેર, બધી કડવી યાદો, ચિંતાઓ અને નકારાત્મક વિચારો એ બધો સામાન તમારે ફેંકી દેવો જરૂરી છે.

ભૌતિકશાસ્ત્રના સૌથી મહત્વના સિદ્ધાંતો જેને વિચારોના પ્રયોગો કહેવાય છે, તેમાંથી ઉદ્ભવ્યા છે. સામાન્ય સમજણથી ઊલટું એવાં કાર્યોમાં કોમ્પ્યુટરના વિશાળ સમૂહ કે વિશાળ પ્રયોગશાળાઓ ઉપયોગમાં લેવાયા નહોતા. એમાં માત્ર સરળ પરંતુ વિદ્વતાપૂર્ણ વિચારો સંડોવાયેલા હતા અને જે તે સિદ્ધાંતના પરિણામો ચકાસવાનું ધ્યેય હતું. અલ્બર્ટ આઈન્સ્ટાઈનનું મોટા ભાગનું કાર્ય એવા વિચારપ્રયોગો પર આધારિત હતું, જેમાંનું સૌથી વધુ પ્રખ્યાત થયેલું કાર્ય તેમણે તેમની ૧૬ વર્ષની ઉંમરે થયેલું.

યુવાન આઈન્સ્ટાઈનને વિચાર આવ્યો કે તેઓ પ્રકાશના એક કિરણ ઉપર સવાર થયા હતા. તેના પરિણામરૂપ પછીથી થયેલા અવલોકનોએ તેમને તેમનો પ્રખ્યાત વિશિષ્ટ સાપેક્ષતાનો સિદ્ધાંત ઘડવા પ્રેર્યા. (તમને થશે કે) ભૌતિકશાસ્ત્રના સિદ્ધાંતોને આંતરિક પરિવર્તન સાથે શું લાગે વળગે? જવાબ છે પુષ્કળ.

લગભગ એક વર્ષ પહેલાં અમિરકાની બહુ પ્રતિષ્ઠિત કેલોગ સ્કૂલ ઓફ મેનેજમેન્ટ સહિતની કેટલીક નામાંકિત સંસ્થાઓમાં ‘આંતરિક પરિવર્તન’ પર મેં વક્તવ્ય આપ્યાં હતાં. હું ઇડલી ખાઈ લઉં તેનાં કરતાં વધારે ઝડપથી પાકાં સરવૈયા અને બજારની વ્યૂહરચનાઓ તૈયાર કરી લે તેવાંઓને, મારા આવા પરંપરાથી ઊલટા વિષયનો જે ઉત્સાહી પ્રતિભાવ મળ્યો તેની મને હજુ પણ નવાઈ લાગે છે.

અહીં એક વિચારપ્રયોગ મને સૂઝે છે. જો તમારે તમારું ઘર કટોકટીમાં ખાલી કરવાનું હોય અને તમારે જે બધું લઈ જવું હોય તે માત્ર એક જ સૂટકેસમાં ભરી લેવાની પરવાનગી હોય તો તમે સાથે શું લઈ જશો?

તમારી ચેકબુક? તમારી વિમા ષીલસી, તમારા હીરા, તમારી નોટોની થપ્પીઓ? તમારી પ્રાર્થના પોથીઓ? તમારા ફોટો અલબમો? દેખીતી રીતે જ સૂટકેસમાં તમે થોડાં કપડાં તો મૂકશો જ, પરંતુ બાકી જે કંઈ તેમાં તમે ભરશો તે નક્કી કરશે કે તમે કેવા પ્રકારની વ્યક્તિ છો? તદ્દન સાચું કેટલાક ધનવાન લોકો કેવા પ્રકારનાં કપડાં લઈ જવાય તે બાબતમાં દુઃખી થશે. તે ઔપચારિક કે પાર્ટીમાં પહેરવાના હોય કે માત્ર રોજબરોજના? જ્યારે તેઓ ઘરની બહાર ભાગશે ત્યારે માધ્યમોના કેમેરાઓના પ્રકાશમાં તેઓ પોતાની જાતને કેવી રીતે રજૂ કરી શકશે?

સાધારણ આવક અને ઘરવાળાઓ પાસે એટલા બધા કપડાં ને અંગત સાધનસામગ્રીનો પુષ્કળ સંગ્રહ નહીં હોવાથી તેમની પસંદગીઓ તો સ્વયંભૂ જ થઈ જાય.

ધનવાનો તો પોતાની સાથે તેમની બધી િમલકતો લઈ જવા માંગતા હોય તેથી તેમના માટે સૂટકેસ તો અપૂરતી થઈ પડે. આમ છતાં તેઓને તો સંપત્તિ સિવાય બીજી વસ્તુઓનું મૂલ્ય જ નથી હોતું.

બહુ ધનવાન ન હોય તેવાઓ તો પોતાની સાથે તેમની બધી યાદો સંઘરતું એક અંકલબમ લઈ જવાનું વિચારશે; ગમે તેમ પણ યાદો વગર જીવાયેલી અંખી િજંદગી કંઈ િજંદગી કહેવાય?

સંવેદનશીલ માનવીઓ તેમને અર્થસભર લાગેલું એકાદ પુસ્તક તેમાં મૂકશે. અધ્યાત્મવાદી એક પ્રાર્થનાપોથી અને રમતવીર સાથે લઈ જશે કટોકટીમાં હાથવગી થઈ પડે તેવી હોકી સ્ટીક કે િકકેટનું બેટ!

આપણાં મન પણ એવી સૂટકેસ જેવાં જ છે. તમારે અવારનવાર િનાર્ણ્ય લેવાની જરૂર છે કે તમે શું સાથે લઈ જશો અને શું ફેંકી દેશો. તમારા મનરૂપી સૂટકેસમાંથી વધારાનો સામાન ત્યજવો જરૂરી છે. વેરઝેર, બધી કડવી યાદો, િચંતાઓ અને નકારાત્મક વિચારો એ બધો સામાન તમારે ફેંકી દેવો જરૂરી છે. તે કાલ્પનિક સૂટકેસની જેમ જ તમારા મનમાંનો વધારાનો સામાન અહીં પણ બતાવી દેશે કે તમારા વ્યક્તિત્વનો પ્રકાર કયો છે?

આવા વધારે વિચાર-પ્રયોગોનો વિચાર કરો. તે તમને અવારનાવર ખૂબ જરૂરી એવી વાસ્તવિકતાની ચકાસણી કરી આપશે.

િમત્રો જીવનને બહેતર બનાવે છે

હું દૃઢપણે માનું છું કે િમત્રો જાળવવાનું મહત્વનું છે. િમત્રો અાપણને તાણમુક્ત થવામાં મદદરૂપ થાય છે. તેઓ અાપણને બહારની દુનિયા સાથે જોડવામાં પણ મદદરૂપ થાય છે.

અા ધિનક શહેરી જીવનની ભારે ભીડમાં અાપણે ઘણી વસ્તુઓ ક્યારની ગુમાવી ચૂક્યા છીએ. અામાંની કેટલીક બાબતો બચાવી શકાય તેમ નથી, જેવી કે અાપણી માતા જે રીતે રસોઈ કરતા હતાં તે અથવા ખરીદાતાં તૈયાર કપડાંને બદલે દરજી પાસે સિવડાવી શકાતાં કપડાં. જેને ગુમાવવાથી ભૌતિક અને લાગણી વિષયક નુકસાન થાય છે તે છે િમત્રો બનાવવા અને જાળવવાની કળા.

ઘરતી પરનાં સારાં લોકો એવા િમત્રો અમારા િશમલાના ઘરે અાવતા. તેઓ સામાન્ય કોટીના પરંતુ પ્રામાણિક હતા. તેમને અમારી સાથે દાયકાઓથી સંબંધ હતો. તમે તેમની સાથે હળવા થઈ શકો અનેજેવા છો તેવા બની શકો. તેમની અાગળ ફાંકો રાખવાની કે તમારી છેલ્લે ખરીદેલી વસ્તુનો દેખાડો કરવાની જરૂર ન હતી. જોકે એવા પ્રસંગો ઓછા અાવતા કારણ કે અમારા મૂળ ગરીબીમાં હતા, છતાં તેમની પાસે અમારું કુટુંબ મુશ્કેલી કે જરૂર પડે તેવા સમયે મદદ માંગી શકે તેવાં લોકો.

ભૂતકાળને વાગોળતાં મને લાગે છે કે હવે સામાજિક લાગણી ઓછી ને ઘસાઈ ગયેલી લાગે છે. િમત્રો પણ હવે અાંગળીના વેઢે ગણાય તેટલા જ હોય છે, મારા િપતાના િમત્રો બધે જ છે એવું હવે નથી.

અાજે સંદેશવ્યવહારની અાધુનિક સગવડ છતાં અા કેમ બની રહ્યું છે? એવું કેમ છે કે અાપણા ભૌગોલિક િવસ્તારમાંના લોકોની સાથે નહીં, પણ સામાજિક નેટવર્કિંગ દ્વારા દુનિયાના બીજે છેડે વસતા લોકો સાથે અાપણે વધારે સંબંધ જોડીએ છીએ?

અાપણને બધાને જવાબની ખબર છે સમયનો અને તકોનો અભાવ. જોકે સૌથી મહત્વના છે મહત્વકાંક્ષા સહિત દૃઢ ઈચ્છાશક્તિનો અભાવ. માત્ર જેમને અાપણે જાણવા માંગીએ છીએ તેમની સાથે જ અાપણે મૈત્રી કરીએ છીએ અને તેઓનો ઉપયોગ પૂરો થતા તેમને છોડી દઈએ છીએ. તમારી જૂની ડાયરી અને વીઝીટીંગ કાર્ડના સંગ્રહ પર એક નજર નાંખતા તમને અા સમજાઈ જશે.

મને દૃઢપણે લાગે છે કે િમત્રો જાળવવાનું મહત્વનું છે. િમત્રો અાપણને તાણમુક્ત કરવામાં અને બહારની દુનિયા સાથે જોડવામાં મદદરૂપ થાય છે.

એ દુઃખદાયક છે કે મોટાભાગના િકસ્સાઓમાં ખાસ કરીને નાના મોટા શહેરોમાં અાપણા િમત્રો અાપણા બરોબરીઆ અને અાપણા કાર્યાલયના સહકાર્યકારોમાંથી જ હોય છે. અાપણા નવરાશનાં સમયમાં અાથી શું થાય છે? અાને પરિણામે રજાના દિવસોમાં પણ અાપણે તેમની સાથે કાર્યાલયની જ વાતો કરીએ છીએ. િમટિંગોમાં કોણે કોણે તમને ચાલીકીથી હરાવ્યા એવી બધી વાતોથી તમારે લોહી ઉકાળો વધે છે.

સ્ત્રીઓ માટે સ્ત્રી મિત્રો સંપર્કમાં અાવવાનું અનિવાર્યપણે અાવશ્યક છે. અભ્યાસો

દર્શાવે છે કે પુરુષ અાપી શકે તેના કરતાં વધારે અાશ્વાસન, કાળજી અને પ્રોત્સાહનની તેમને જરૂર છે. સ્ત્રીઓ માટે અે પુરવાર થયેલું છે કે સાથે કામ કરતી સ્ત્રીઓનું મંડળ સ્ત્રીઓ માટે જરૂરી છે, કારણ કે ગમે ત્યાં હોય તો પણ, અેકબીજાને વધારે સમજે છે અને સામાને સમજવાની શક્તિ ધરાવે છે. વળી, ગપ્પાં મારવાનું પણ તેમને માટે સારું છે.

િડરેક્ટરી શોધીને કોલેજના દિવસોથી અાજ દિન સુધી જેને ન મળ્યા હો તે િમત્રને ફોન કરો. જૂના િદવસોની યાદ કરતાં તમારા પ્રોફેસરોની જૂની રમૂજો પર તમે હસશો અને તમારું લોહીનું દબાણ નીચે અાવશે.

અને અાભાર માનો કે તમારે ફોન કરવા જેવા િમત્રો હજુ પણ છે.

ડરનો સામનો કરો અને તેનો નાશ કરો

અંપાણા ડરનો પ્રશ્ન એ હોય છે કે અંપાણે હંમેશાં તેમને છુપાવીએ છીએ અને તે મનોવલણ અંપાણા ડરને ખરેખર હોય તેના કરતાં મોટો બનાવે છે

અંપાણને બધાંને ડર હોય છે. દુનિયામાં ભાગ્યે જ કોઈ તેમના વગરના હોય. ખરેખર તો ડરવું એટલે મર્ત્ય હોવું.

ધનવાનો હંમેશાં ડરતા હોય છે કે તેમના રોકાણો ફુગાવાના દર કરતાં વધારે ઝડપથી વધશે કે નહીં અને તેમના બાળકો તેમનો વારસો બરાબર જાળવી શકશે કે નહીં. મધ્યમવર્ગીયો માંદગીથી ડરે છે અને નીચલા વર્ગના લોકો ગરીબીથી ડરે છે. ખેડૂતોને િનષ્ફળ ચોમાસાનો, તો અદાકારને તેમની િફલ્મ િનષ્ફળ જવાનો, રાજકારણીને મતદારોના ચૂકાદાનો ડર લાગે છે.

સમાચારોના ચોપનિયાઓ અને સંસ્થાઓ, લોકો સૌથી વધુ શેનાથી ડરે છે તે શોધી કાઢવા િનયતક્રમ મુજબ ઘણી વખત લોકમત લે છે. એક રસપ્રદ હકીકત જાણવા મળી તે એ છે કે જુદા જુદા રાષ્ટ્રોના લોકોને જુદી જુદી બાબતોનો ડર હોય છે. ઘડપણ, ઘડપણમાં િનર્ધન થઈ જવાનો, એકલા પડી જવાનો ડર વ્યાપક હોય છે, પરંતુ જુદા જુદા રાષ્ટ્રોમાં તેમનો ક્રમાંક અલગ હોય છે.

પશ્ચિમના રાષ્ટ્રોમાં પરંપરાગત રીતે ઘડપણનો ભય છે, ત્યાં યુવાની શાશ્વત અંજી નાંખનારી છે. બધી જાહેરાતોની ઝુંબેશો અને ટીવીના શો અને પેદાશો યુવાલક્ષી હોય છે. વયસ્ક નાગરિકોને કોરાણે મૂકી દેવાયા હોય છે જાણે કે જાહેર ચેતનામાં તેમનું અસ્તિત્વ છે જ નહીં. અંથી યુએસ અને યુરોપમાં ઘડપણ ટાળવા તેમજ તેના ઉપચારો માટેનો ખર્ચ અકલ્પનીય રીતે મોટો છે.

એશિયાઈ દેશોમાં ઘરડાંને હજુ માન અપાય છે, અંથી જાહેર દૃષ્ટિએ વયસ્કોને જોવાનું સામાન્ય છે, પરંતુ વધતા શહેરીકરણ અને બાળકો પર વધતા જતા અંધારને કારણે લોકોને ઘડપણનો ભય વધતો જાય છે. મને પણ ડર હતો અને હું િનષ્ફળતાથી ડરતો હતો.

મારી પહેલી િફલ્મ ‘સારાંશ’ (૧૯૮૪) અનપેક્ષિત પ્રમાણમાં સફળ થઈ, પરંતુ ભાગ્ય અંપાણને સૌને પાઠ ભણાવે છે. હું ધંધાકીય સાહસિક બન્યો ને મને ઘણી ધંધાકીય િનષ્ફળતા મળી જાણે મારી લગભગ બધી જ સંપત્તિ ખતમ કરી નાંખી. અં સાચી રીતે ભયજનક હતું. મેં મારા ડરની બાબતમાં અંતઃકથાત્મક નાટક ‘કુછ ભી હો સકતા હૈ’ (કંઈ પણ થઈ શકે છે) લખી અને ભજવીને ડર કાઢવાની કોશિશ કરી. તે અંજે પણ ખૂબ સફળ થતું રહે છે. એમાં મારા પહેલા પ્રેમથી મારી ધંધાકીય િનષ્ફળતાઓ સુધીની મારી બધી િનષ્ફળતાઓની જાહેર અદાકારી હતી. પરિણામે મારા નાટકની પહેલી રાતની ભજવણીથી જ હું બદલાઈ ગયો. એ રીતે જાણે કે હું નાટક જોનારાઓ સામે ખુલ્લો થઈ ગયો, અંથી

હવે મારે કશાથી ડરવાનું ન હતું.

બધા જ તેમના જીવન િવશે અાવું નાટક ન કરી શકે. તેમ છતાં કેટલાક પોતાની કહાણી જાણે કે પાતળો પડદો રાખીને પોતાના અનુભવોની વાતો નવલકથા દ્વારા લખે છે. લાગણીઓને અા રીતે બહાર કાઢવાથી લોકોને પુષ્કળ રાહત મળે છે. તમારા િમત્રો અને સહકાર્યકરો અાગળ તમારે તમારી બીક બાબતમાં ખુલ્લા થવાની અા રીત અપનાવવી જોઈએ. અાથી વખત જતાં અેવા ડર ઘટતા જશે ને તે ફારસ જેવા લાગશે. અાપણા ડરની બાબતમાં પ્રશ્ન અે છે કે અાપણે તેમને છુપાવીઅે છીઅે અને તે મનોવલણ અાપણા ડરને હોય તેના કરતાં વધારે મોટા બનાવે છે.

બીજો અભિગમ નીચેના સવાલ દ્વારા અાપણા ડરને તર્કસંગત કરવાનો છે: તે 'મને થઈ શકે તેવી સૌથી ખરાબ બાબત છે?' દા.ત. જો તમે લગ્નની સંમતિ અાપતાં અથવા ટાલ પડવાથી ડરતા હો, તો તે તમને થઈ શકે તેવી સૌથી ખરાબ બાબત છે? ચોક્કસ જ નહીં. તમે નાદાર થઈ શકો અથવા દુઃખદાયક મૃત્યુ પામી શકો. અાવી સરખામણી તમારા ડરને િબનમહત્વના બનાવી દેશે.

માટે ડરો નહીં, તમારે ડર િસવાય કશાથી ડરવાનું નથી!

દબાવેલી ઈચ્છાઓને તમારા પર મર્યાદા મૂકવા દેશો નહીં

જ્યારે તમે લોકોની સામે હશો ત્યારે તમે સમજશો કે કેવી રીતે તમારી જાતને અને તમારી લાગણીઓને હાથ ધરવી, સભામાં શ્રદ્ધાવાન અને હળવા થવાનું તમે શીખશો, અંક એક ખૂબ જ શક્તિશાળી વ્યાયામ છે

દબાવેલી ઈચ્છાઓ, એ શબ્દો વિવિધ કલ્પનાઓથી ભરેલા છે. કેટલાક માટે તે કશુંક ઘણું હળવું જેવું કે જાહેરમાં બોલવાનું એવો અર્થ હોય. બીજાઓ માટે જાહેરમાં છટાદાર બોલવાનું એવો વધારે સાહસિક અર્થ હોય. ધોરણ ગમે તે હોય પણ મને એવું કોઈ મળ્યું નથી જેમને દબાવેલી ઈચ્છાઓ નહીં હોય.

ઘણા િવશાળ અર્થમાં અંકો અંકો અંકો વાસ્તવિક ધોરણોને મર્યાદિત કરે છે. તે સારું કે ખરાબ હોઈ શકે તેનો અંકો અંકો લાગણી પર છે. એક રીતે દબાવેલી ઈચ્છાઓ અંકો જાહેર નીતિમત્તાનું પ્રતિબિંબ પાડે છે અને તે તેમનું પરિણામ પણ છે જે તેમનું નકારાત્મક પાસું નથી. અંકો અંકોમાંના ઘણા જૂઠું બોલતા નથી કે છેતરતા નથી, કારણ કે એવું કરતાં અંકો અંકો સ્વસ્થ રહી શકતા નથી, અંકો અંકો અર્થમાં અંકો અંકો ઈચ્છા દબાવેલી છે, પરંતુ બીજી ઘણી દબાવેલી ઈચ્છાઓ અંકો અંકો વર્તનને નકારાત્મક બનાવે છે અને અંકો અંકો તેની સાથે જોડેલી શરમ કે બીકની લાગણી િનવારવા ઈચ્છીએ છીએ.

બીક અને શરમ ઘણી મર્યાદા બાંધનાર દબાવેલી ઈચ્છાઓ છે. અંકો અંકો કરવા માંગીએ, પરંતુ કરી શકતા ન હોઈએ તે કાર્યો સાથે તે અંકો અંકો રીતે જોડાયેલી હોય છે. જેવી કે જાહેરમાં ખાતરીપૂર્વક દલીલ કરવાની અશક્તિ અથવા રંગમંચ પર અદાકારીની બીક, ભૂલો કરવાની અથવા ખોટા જવાબ અંકો અંકો શરમ. અંકો અંકો ખામીવાળા વ્યક્તિત્વના પાસાં છે, જે લાખો લોકો િનવારવા માંગે છે. પરંતુ તેમ કરી શકતા નથી.

અંકો અંકો કેવી રીતે એવી દબાવેલી ઈચ્છાઓને િનવારી શકીએ? તમે એકલા હો તો અથવા જૂથમાં હો તો તેમ કરવું સરળ છે એવું બધું પણ કહેવું સહેલું છે, કરવું અઘરું છે.

શરૂ કરનારાઓએ, જો તેઓ એકલા હોય તો એક અંકો અંકો સામે ઊભા રહેવું. એ જ તમારું જૂથ છે. તમે કરી શકો તેવા યાળા મોઢાથી કરી શકો. તમારી જાત પર હસી શકો. હળવા થાવ અને જોતજોતામાં તમે તમારી જાત સાથે કેવી રીતે અનુકૂળ થઈ જાવ છો તે તમે જોશો.

પછી તમે સાંભળેલી અને તમને હલાવી ગયેલી કોઈ વાર્તામાં ભાવુક થાવ. તમારી પાસે હોય તે બધી જ અંકો અંકો તમારા િવશ્વાસપાત્ર પંડિત અંકો અંકો વર્ણવતા હો તે રીતે તેના પર પહેલા પુરુષમાં અદાકારી કરો. જાણે કે વિવિધ વાર્તાઓની અદાકારીનો મહાવરો થતા તમને તમારી જાત તેમજ વ્યક્તિત્વ સાથે ગોઠવા માંડશે.

લોકોની હાજરીમાં હો ત્યારે તમારી જાત અને તમારી લાગણીઓને કેવી રીતે હાથ ધરવા તે તમે સમજી જશો. સભામાં કેવી રીતે આત્મશ્રદ્ધાવાન અને સ્વસ્થ બનવું તે શીખી જશો. આ એક ઘણો શક્તિશાળી વ્યાયામ છે. યાદ રાખો બીજા વિશ્વયુદ્ધમાં ઈંગ્લેન્ડના પ્રખ્યાત વક્તા અને િબ્રટનના વડાપ્રધાન વિન્સન ચર્ચિલ જેમણે બહાદુરીપૂર્વક આખા રાષ્ટ્રને મહાન મુશ્કેલીઓ ટાળવા ઉત્તેજિત કર્યું હતું. તેઓએ પણ આયના સામે જોઈને તેમના વક્તવ્યોનો સતત મહાવરો કર્યો હતો અને ઈંગ્લેન્ડને એડોલ્ફ હિટલરની સામે જીતાડવાની દોરવાણી આપી હતી, તેનો હું અહીં ઉલ્લેખ કરું છું.

જૂથ વચ્ચે ખુલ્લા થવાનું વધારે સરળ છે. દરેકને, પોતે એકવાર મશ્કરીને પાત્ર ઠર્યા હતા તે અથવા હાસ્યાસ્પદ બન્યા હતા તે સૌથી મૂર્ખામીભરી ભૂલો કરી હતી તે પહેલી વાર પ્રેમમાં પડ્યા હતા તે અથવા એવો બનાવ કે જે માટે તમે પસ્તાવ છો તે વગેરેની વાત દરેકને કરવા દો. થોડી જ વારમાં જૂથ, લાગણીથી એકરૂપ થઈ જશે. દરેકમાં તાકાત આવી જશે અને બોલવાની અથવા પોતે છે તેવા બનવાની બીક જતી રહેશે.

દબાયેલી ઈચ્છાઓની બાબતમાં યાદ રાખવા જેવો મુદ્દો એ છે કે મહાવરો કરવાથી તે અદૃશ્ય થઈ જશે!

જ્યારે તમે લોકોની સામે હશો ત્યારે તમે સમજશો કે કેવી રીતે તમારી જાતને અને તમારી લાગણીઓને હાથ ધરવી, સભામાં શ્રદ્ધાવાન અને હળવા થવાનું તમે શીખશો, આ એક ખૂબ જ શક્તિશાળી વ્યાયામ છે.

પરિવર્તનથી ડરશો નહીં

હું સારે સ્થાને બેઠેલા ઘણા સંચાલકોને જાણું છું, જેઓ તેમના કંપનીના અંતરિયાલક કામ છોડીને શિક્ષકો, ખેડૂતો, સલાહકારો બન્યા છે અથવા તો ધંધાના સ્થાપકો કે પુસ્તકો લખનારા બન્યા છે, કે બિનસરકારી સંસ્થાઓમાં જોડાયા છે અથવા તો તેમણે ફિલ્મ અને નાટક બનાવનારી કંપનીઓ શરૂ કરી છે

અંા પણ બધા જ અંારામ અને સલામતીનાં પ્રાણી છીએ. જો જરા પણ તક મળે તો અંાપણને બધાને અંાપણી અંાખી િજદગી અંાપણા કોશ્ટામાં વિતાવવાનું ગમે છે, પરંતુ અંાપણે બદલાવું તો પડે જ, કારણ કે તે જ જીવનનો ક્રમ છે.

પહેલો ફેરફાર અંાવે છે જ્યારે અંાપણે િનશાળ છોડી કોલેજમાં જઈએ છીએ. અંાપણને જેમની સાથે એક દાયકા કરતાં વધારે સમય વિતાવ્યો હોય તેવા િમત્રોનું વર્તુળ છોડવું પડે છે. અંાપણે નવી અંોળખાણો કરવી પડે છે અને નવા વાતાવરણને અનુકૂળ થવું પડે છે. બીજો ફેરફાર અંાપણે જ્યારે વ્યવસાયિક રોજગારી શોધીએ છીએ ત્યારે અંાવે છે. અહીં પણ ફરીથી એ જ ચીલાચાલુ બાબતોનું પુનરાવર્તન થાય છે.

છેવટે, અંાપણે અંાપણા કામધંધામાં િસ્થરતા પ્રાપ્ત કરીએ છીએ અને પછી તેમાં અંોછા પ્રયત્ને વધારે પામીએ છીએ. જોડે અંા અંાપણને ચાલુ રાખવા જેવી અંાદર્શ િસ્થિતિ લાગે છે, છતાં તેમાં સ્થગિતતા અને ધીમા મૃત્યુનું જોખમ છે. અંા અંાપત્તિનું નામ છે મધ્ય-જીવનની કટોકટી.

સામાન્ય રીતે અંા લક્ષણ સંકુલ સ્ત્રીઓ કરતાં પુરુષોને વધારે અસર કરે છે, કારણ કે સ્ત્રીઓને કુટુંબ અને બાળકો સાથે મજબૂત બંધન હોવાથી તેઓ પરિવર્તન સાથે વધારે જોડાયેલી હોય છે. પુરુષો એ જ ચીલાચાલુ કાર્યો કરીને શીખવાનું બંધ કરી દે છે અને તેમને જલદી ખ્યાલ અંાવે છે કે તેમના યુવાન સહકાર્યકરો તેમના કરતાં વધારે તેજસ્વી અને ઝડપી છે તેમજ તેઓ તે સ્વીકારી શકતા નથી.

તેમની પત્નીઓ હવે અભિપ્રાય વગરની હોતી નથી. દાયકાઓ દરમિયાન તેઓ િવકસીને હવે સ્વતંત્ર અને િહંમતવાળી સ્ત્રીઓ બની છે. પતિઓથી એ સહન થતું નથી. તેઓ જુઓ છે કે તેમના બાળકો તેમનાં અંકુશમાં નથી. તેઓ તેમના વ્યવસાયોમાં ક્યારના ગોઠવાઈ ગયા છે અને તેમને તેમના િપતાઓની સલાહ હવે જરૂરી નથી. તેમના િપતાઓ એ સમજી શકતા નથી.

અંા બધાનો એકમાત્ર ઉપાય છે સંજોગોને અનુકૂળ થવું અને સતત પોતાની જાતનું ફેર-શોધન કરવું. અંા લક્ષણ સંકુલને અંોળખીને કંપનીઓ સુંદર નામવાળા સંચાલન-અભ્યાસના કાર્યક્રમો યોજે છે. થાકેલા સંચાલકો અંારોગ્યપ્રદ વાતાવરણમાં એવા કાર્યક્રમોમાં ભાગ લે છે અને ફરીથી તાજામાજા થઈ પાછા અંાવે છે ને તેમના હાથ નીચેનાઓ પર છાપ પાડવા માટે નવી બોલીમાં બોલે છે.

જેમને માટે કોઈ હામી થતા નથી તેમને જીવન-પ્રશિક્ષણના કાર્યક્રમો દ્વારા પોતાની જાતનું

ફેર-શોધન અને ફેર-મૂલ્યાંકન કરી નવા પડકારો શોધી તેમની શક્તિને ફરીથી તેમાં કામે લગાડવી પડે છે. વધારે િનર્ભય લોકો સમજે છે કે તેમનામાં રસહીનતા પેસતી જાય છે. અાથી તેઓ તેમના કામ જ છોડી દઈને કોઈ અલગ જ પ્રકારના પ્રવૃત્તિમાં જોતરાઈ જાય છે.

હું સારે સ્થાને બેઠેલા ઘણા સંચાલકોને જાણું છું જેઓ તેમની કંપનીના અારામદાયક કામ છોડીને િશક્ષકો, ખેડૂતોના સલાહકારો બન્યા છે અથવા તો ધંધાના સ્થાપકો કે પુસ્તકો લખનારા બન્યા છે કે િબનસરકારી સંસ્થાઓમાં જોડાયા છે અથવા તો તેમણે િફલ્મ અને નાટક બનાવનારી કંપનીઓ શરૂ કરી છે. હું એવા ડૉક્ટરો અને વકીલોને જાણું છું જેઓ હવે વધારે નાણાં કમાવા કરતાં ધર્મદાના કાર્યો કરવામાં વધારે સંતોષ પામે છે.

ગંભીર મુદ્દો એ છે કે નવો પડકાર શોધવો. ફોટોગ્રાફી શરૂ કરો ને તમે પ્રકાશ, છાયા અને રંગોની દિનચામાં ખોવાઈ જશો અથવા તો નવી ભાષાઓ જેવી કે ફ્રેંચ કે જર્મન શીખો અથવા નૃત્યના વર્ગો કે અદાકારીની કાર્યશાળામાં જોડાવ. અાવી બધી પ્રવૃત્તિઓમાં તમારા વ્યક્તિત્વની સંભાવનાઓને ફરીથી ઢાળવાની શક્તિ છે.

તમારી પહોંચી વળવાની યંત્રણા િનષ્ફળ જાય અને દિનચા તમને બાજુ પર હડસેલીને અાગળ નીકળી જાય ત્યારે બખાળા કાઢવા નહીં એ મંત્ર છે. અટકી જાવ અને ચાલુ કામ છોડી દો. તમારી પત્ની સાથે લાંબી છૂટ્ટી પર જાવ અને તમારી જાતનું શોધન કરો અને નવો પડકાર શોધો...

બાળકોને જરૂરી છે દાદા-દાદી

અંપાણા દેશની મૌખિક વાર્તા કહેવાની મહાન પરંપરા ચાલુ રાખવા માટે મારા િમત્રો પાસે સમય નથી. તેમના બાળકો પાસે સૌથી અધુનિક ઈલેક્ટ્રોનિક સાધનો છે, પરંતુ તેમની કોઈ વાંક વગર તેમની પાસે મૂલ્યોના કોઈ ધોરણો નથી કે નથી તેમની સામે અનુકરણ કરવાલાયક કોઈ નાયકો.

બે ધાં જ સંમત થશે કે અંપાણી િજંદગીમાં જે મળી છે કે કદી મળવાની છે તે સૌથી િકંમતી બક્ષિસ છે અંપાણાં બાળકો. ખરેખર જન્યા પહેલાં જ બાળકો અંપાણા જીવન બદલી નાંખે છે. અંા દિનચામાં બાળકો અંાવે તે પહેલાં જ ઘણા ઘરોમાં મા-બાપો તેમને માટે તલસે છે, અંયોજન કરે છે અને તેમની બાબતમાં સપનાં જુએ છે.

અને તેઓ જન્મે તે ક્ષણથી જ અંપાણી િજંદગીનો કબજો લઈ લે છે. િવડંબના અંે છે કે અંપાણે તેમને માટેનો અંપાણો બધો તલસાટ અને પ્રેમ હોવા છતાં પાછળની િજંદગીમાં તેમના જીવનમાં અંપાણે સૌથી ગંભીર પ્રશ્નો ઊભા કરનારા બની જવાની શક્યતા પણ છે.

તો ખોટું શું થાય છે?

ખાસ કરીને જ્યારે ઘરેઘરમાં સંજોગો જુદા હોય ત્યારે સામાન્ય અંધાર ઉપર જવાબ અંપવા જેટલો તે પ્રશ્ન સરળ નથી. અહીં સર્વસામાન્ય િવધાન કરીને કહી શકાય નહીં કે પુરેપુરો વાંક બાળકોનો અથવા મા-બાપોનો છે, પરંતુ જે સાર્વત્રિક સત્ય છે જેને હું દૃઢપણે માનું છું તે અંે છે કે બાળકો તરીકે અંપાણે ન મેળવ્યું તે અંપાણા બાળકોને અંપવાની અંપાણી ઈચ્છાને કારણે, બાળકો તરીકે અંપાણે જે મેળવ્યું હતું તે પણ અંપાણે તેમને અંપતા નથી.

અંા િનવેદનનું સત્ય અંેક વખત અંદર ઉતરી જાય અંેટલે તમને દેશભરનાં ઘરોમાં અને વિવિધ સામાજિક અંર્થિક સ્તરોમાં તેના ઘણા ઉદાહરણો જોવા મળશે. હું જ્યારે બાળક હતો ત્યારે મારા દાદી મને ને મારા ભાઈને બે મહાકાવ્યોની વાતો કરતાં અને તેમાં અંપવતા પાત્રો-નાયકોના મૂલ્યો અને નીતિમત્તા અમારામાં િસંચતા.

મારો િકસ્સો અપવાદરૂપ ન હતો. મારા બધા જ િમત્રોના ઘરોમાં પણ અંેવી જ પરિસ્થિતિ હતી.

મારા દાદા પણ અમને બાળકોને ઘણી સારગર્ભ કહેવતો કહેતા હતા, જેમાંની કોઈપણ હું ભૂલ્યો નથી. અંામાંની સૌથી વધુ યાદગારોમાંની અંેક જેને, મારા જીવનના મુશ્કેલ સમયમાં મેં ઘણીવાર યાદ કરી તે છે:

‘પલળી ગયેલો માનવી વરસાદથી કદી પણ ડરી જતો નથી.’

અંા દિવસોમાં હું અંેવા ઉછેરના ઘણા દૃશ્યો હવે હું મારા િમત્રોના ઘરોમાં જોતો નથી. હું જેમાં ઉછર્યો તેનાં કરતાં ઘણા પ્રમાણમાં વધારે સમૃદ્ધ ઘરોમાં તેમનાં બાળકો હોવા છતાં ઘણી બધી વાર દાદા-દાદીની િહતકારક અસર જોવા મળતી નથી, કારણ કે હવે અંધુનિક કુટુંબો ઘણા નાના અને દાદા-દાદી વગરના હોય છે અને અંપાણા દેશની મૌખિક

વાર્તા કહેવાની મહાન પરંપરા ચાલુ રાખવાનો મારા િમત્રો પાસે સમય પણ નથી. તેમના બાળકો પાસે સૌથી અધુનિક ઇલેક્ટ્રોનિક સાધનો છે, પરંતુ તેમાં તેમનો કોઈ વાંક કાઢી શકાય તેમ નથી, કારણ કે અા સંસ્કાર અાપવા માટે તેમની પાસે કોઈ ખાસ મૂલ્યો નથી અને સાથે સાથે તેમની પાસે બાળકોમાં સંસ્કાર િસંચન કરી શકે તેવા નાના-નાની કે દાદા-દાદી નથી.

મારા મદદનીશના ઘરમાં પણ ચિત્ર બહુ જૂઠું નથી. ત્યાં ટેલિવિઝને વાર્તા કહેવાની પરંપરાને નાબૂદ કરી છે અને અાર્થિક મુશ્કેલીઓ કારણે મા-બાપને ઘરમાંથી વધારે કલાકો બહાર કામ કરવાની ફરજ પડી છે, અાથી તેમને તેમની સૌથી િકંમતી િમલકતો (બાળકો) સાથે રહેવા માટેનો અોછો સમય મળે છે.

ખાસ કરીને જ્યારે અે પુરવાર થયું છે કે બાળકના પહેલાં છ વર્ષો તેના જીવનમાં તેના મનની લાગણીઓ બાબતમાં સૌથી મહત્ત્વના હોય છે ત્યારે, જેને માટે હું વધારે સંવેદનશીલ છું તે માત્ર એક જ દાખલાની હું અહીં વાત કરું છું. જો તમે અે પરિસ્થિતિનું પૃથક્કરણ કરો તો શોધી શકશો કે અેવાં બીજાં અગણિત દાખલા છે. અાથી તમારા બાળપણ િવશે િવચાર કરો અને જ્યાં સુધી તે હજુ શક્ય છે ત્યાં સુધી તમારા બાળકોને તેમાંના ઉમદા સંસ્કાર અાપો. નહીં તો તમને કંઈ ન કર્યાનો પસ્તાવો કાયમ માટે રહેશે.

અાશા અમર છે, તેને જકડી રાખો

શું અશક્ય છે એ કહેવું મુશ્કેલ છે, કારણ કે ગઈકાલનું સ્વપ્ન અાજની અાશા છે અને અાવતીકાલની વાસ્તવિકતા છે.

અાશા (Hope) એ માત્ર ચાર અક્ષરનો શબ્દ જ નથી પ્રેમની સાથે તે કદાચ અાપણી જાણમાં હોય તેવી સૌથી શક્તિશાળી લાગણી છે. જો પ્રેમ દિનચાને ચલાવે છે તો અાશા અાપણને સદા ટકાવે છે. સૌથી ખરાબ સમયમાં પણ અાશા જ અાપણને જીવતા રાખે છે. અાશા અાપણને વધારે સારા ભવિષ્યનો વિશ્વાસ અાપે છે અને એ અાશા જ છે જે અાપણને બધી જ મુશ્કેલીઓનો સામનો કરવાની િંદમત અાપે છે. જો અાપણે અાશા ગુમાવી દઈએ તો બધું જ ગુમાવીએ છીએ.

ઘણા કારણોસર અા પુસ્તકમાં હું અાશા વિશે લખી રહ્યો છું.

િમત્રો અને કુટુંબીઓ દ્વારા અાપણા સૌમાં અાશા જાગ્રત કરવાનો, ઉત્સવો, પ્રસંગો, તહેવાર િસવાય બીજો કોઈ સમય ન હોઈ શકે. એ એવો સમય છે જ્યારે મન ઊંચા થઈ ગયા હોય તેવા િમત્રો સમાધાન કરી લે છે અને એ સમય છે જ્યારે જે દૂર થઈ ગયા હોય તેવા દીકરો કે દીકરી જેની ઘણી રાહ જોવાતી હોય તે ફરીથી હાજર થઈ શકે છે.

ત્યારે સાચી રીતે વાતાવરણમાં અાશાનો સંચાર થયો હોય છે.

એવી ઘણી જગ્યાઓ છે જ્યાં પુષ્કળ અાશા હોય છે. એવી જગ્યાઓ જ્યાં એવી ઉત્કટ લાગણીની તીવ્ર જરૂરત છે. જીવનને જોખમમાં મૂકે તેવી માંદગીઓમાં સપડાયા હોય તેવા દર્દીઓની અાંખોમાં તેને (અાશા) મેં જોઈ છે. તેમના પ્રેમ ભાજનોમાંથી કેન્સર કાઢી નાંખવા માટે સર્જનો અાગળ કરગરતા દર્દીઓના સગા વહાલાંઓની અાંખોમાં મેં તેને જોઈ છે. ભૂખમરાનો ભોગ બનેલાઓની અાંખોમાં મેં તે જોઈ છે અને શ્રદ્ધાવાળા લોકો જેઓ અાગ્રહપૂર્વક દેવદેવીઓ પાસે તેમની ઈચ્છા પરિપૂર્ણ કરવા માટે પ્રાર્થના કરે છે તેમની અાંખોમાં મેં તે જોઈ છે.

કેટલીક વાર અાપણે સ્વપ્ન જોવું અને અાશા રાખવી એ બંને બાબતોને િમશ્ર કરી દઈએ છીએ. બંનેમાં અપેક્ષા હોય છે, પરંતુ સ્વપ્ન જોવાને અાપણે િદવાસ્વપ્ન સુધી લંબાવી શકીએ છીએ. બાળકો તરીકે અાપણે બધા, સુપરમેન બનવા માટે તેના વિવિધ સ્વરૂપોના સ્વપ્ન જોઈએ છીએ. જોકે અાશા મોટે ભાગે વાસ્તવિકતા અને શક્યતામાં મૂળિયાં ધરાવે છે.

સિદ્ધ કરી શકાય તેની મર્યાદામાં અાવી શક્તી બાબતો કરવાની અાપણે અાશા રાખીએ છીએ. છતાં પ્રામાણિકપણે કહીએ તો કોઈ સ્પષ્ટ વિભાગીકરણ ન થઈ શકે, કારણ કે કેટલીક વાર સ્વપ્નાઓ પણ સાચા પડે છે! મારા પોતાના િકસ્સા બાબતમાં કહું તો હું જેટલો સફળ અદાકાર થયો તેટલો સફળ અદાકાર થવાનું સ્વપ્ન પણ હું કદી જોઈ શક્યો ન હોત!

મેં અાશા પણ જોઈ છે અને િનરાશા પણ. એ બાબત ખૂબ કડૂણ છે કે પ્રતિભાવાળા લોકો ધીમે ધીમે જીવન, િજેદગી જીવવાનું અને છેવટે અાશા પણ છોડી દે છે,

જેનો હું સાક્ષી છું.

અેવા લોકોને અાપણે જાણીએ છીએ અને તેમની અાસપાસ હોવું ખૂબ દુઃખદાયક હોય છે, કારણ કે છેવટે જીવવાની તાકાત મેળવવાનું જે તે માનવીની અંદરથી જ અાવવું જોઈએ, કોઈ બીજા પાસેથી નહીં. અાવા ઘણા લોકોનું અાશ્રયસ્થાન રચનાત્મક કલા જ છે અને તેઓ એ વાક્યખંડનું મૂર્તિમંત સ્વરૂપ જ છે કે,

“અાશા અાપણને કદી ત્યજતી નથી; અાપણે અાશાને ત્યજી દઈએ છીએ.”

અાથી અાપણે જ્યારે ક્યારેક અેવા િવચારોના વમળમાં ફસાઈ ગયા હોઈએ જેવા કે,

“હું સારો દેખાતો નથી તેથી હું તેણીને જીતી શકીશ નહીં; હું તે કામ મેળવી શકીશ નહીં, કારણ કે હું સારી રજૂઆત કરી શકતો નથી; અથવા હું મારો અભ્યાસ પૂરો કરી શકીશ નહીં, કારણ કે મારી પાસે નાણાં નથી, ત્યારે અાશાનો મનમાં સંચાર કરો.”

અને અા યાદગાર સુવાક્યનો િવચાર કરો:

‘શું અશક્ય છે તે કહેવું મુશ્કેલ છે, કારણ કે ગઈકાલનું સ્વપ્ન અાજની અાશા અને અાવતી કાલની વાસ્તવિકતા છે.’

એક સારી વાર્તા અાપણું જીવન બદલી શકે છે

જો એક િવશાળ શ્રોતાગણને કહેવાલાયક કોઈ રસિક વાર્તા તમે જાણતા હો તો કોઈ માધ્યમના માણસને કહેજો અથવા મને કહેજો. સારી વાર્તામાં અાપણા જીવન પલટી નાંખવાની શક્યતા રહેલી હોય છે.

અ નાજની કોઠી પાછળ તમારો પ્રકાશ કદી છુપાવશો નહીં, એ બાઈબલની એક પ્રખ્યાત કહેવત છે. અહીં પ્રકાશનો અર્થ છે તમારી બુદ્ધિપ્રતિભા. ખરેખર બાઈબલના સમયથી તમને એવા લોકો જડી અાવશે જેઓ તેમની િસદ્ધિઓ માટે છાપરે ચડીને બરાડા પાડીને લોકોને જાણાવવામાં માનતા નથી. તેઓ માને છે કે તેમનું કામ જ તેમને માટે બોલશે. તે જ ખરેખર તો સાચા મહાન માણસોની અધિકૃત છાપ હોય છે, કારણ કે તેઓ કદી પણ તેમની પ્રતિભા અથવા પેદાશોની જાહેરાત માટે ભાડૂતી માણસો રાખતા નથી.

પોતાના નાટકોની જાહેરાત કરતા વિલિયમ શેક્સપિયરને તમે કલ્પી શકો છો? અથવા વુલ્ફંગ અમેડિયસ મોઝાર્ટને તેમની સંગીત રચનાઓની? અથવા િવન્સેન્ટ વાન ગોગને તેમની કલાની? અથવા િલયોનાર્દો દ િવન્ચીને તેમની બુદ્ધિપ્રતિભાની? તેથી જ હજુ અાજે પણ મૌખિક જાહેરાતની પરંપરાને વિવિધ વ્યવસાયોમાં અનુસરવામાં અાવે છે જે મુજબ ડૉક્ટરો, વકીલો, િહસાબનીશો અને બીજાઓને જાતે જાહેરાત કરવા માટે પ્રતિબંધિત કરતાં કડક િનયમો છે.

મને પણ, જેઓ પોતાની વધારે પડતી જાહેરાત માટે મૌખિક જાહેરાતની ઝુંબેશ ચલાવે છે તેમને માટે અવિશ્વાસ છે. છેવટે કોઈપણ જાહેરાત માટેની જગ્યા ખરીદી શકે છે, પરંતુ કોઈપણ પ્રતિષ્ઠા કે પેદાશની ગુણવત્તાની ખરીદી કરી શકતું નથી. હજુ અાજે પણ એવા ઘણાં લાયક લોકો છે જેઓ પોતાની સફળતાની જાહેરાત કરવાનું ટાળે છે.

એકાદ વર્ષ પહેલાં હું બેલગામ (કર્ણાટકમાં) કર્ણાટક િલંગાયત િશક્ષણ મંડળીના અામંત્રણ પર મારા નાટક `કુછ ભી હો શક્તા હૈ'ને ભજવવા માટે ગયો હતો. શા માટે મેં એક પ્રાદેશિક શહેરનો મુશ્કેલ પ્રવાસ ખેડ્યો? કારણ કે જે ૨૧૧ િશક્ષણ સંસ્થાઓ ચલાવે છે, જેમાં મેડિકલ, ડિન્ટસ્ટ્રી, અિન્જનિયરિંગ, કાયદો, નર્સિંગ, અાચુર્વેદની કોલેજો અને શાળાઓ તેમજ છોકરીઓનું છાત્રાલય વગેરેનો સમાવેશ થાય છે તે બહુ ઓછી જાણીતી મંડળીની મારે નજીકથી જાણકારી મેળવવી હતી.

મેં જે જોયું તેણે મને અમાપ અસર કરી. એ િસવાય તેની હિંસપટલમાં ક્યાંય પણ ન જોયેલો એવો સૌથી વધુ બાળ મૈત્રીભાવવાળો બાળકોનો િવભાગ હતો અને હું એ જાણીને અાશ્ચર્યચકિત થઈ ગયો કે તેમાં સારવાર સંપૂર્ણપણે મફત હતી. એથી વધારે નવાઈનું તો એ હતું કે એ મંડળીના ટ્રસ્ટીઓ સેન્ટ્રલ બોર્ડ ઓફ સેકન્ડરી એજ્યુકેશન (CBSE)ની અંગ્રેજી માધ્યમની શાળાઓ તાલુકાઓમાં ચલાવતા હતા અને એ રીતે તેમણે અંગ્રેજી એક ઉચ્ચભૂ લોકોની ભાષા છે એ છાપને ચૂરેચૂરા કરી નાંખીને ગામડાંના બાળકોને માટે વૈશ્વિક તકના દરવાજા ખોલી નાંખ્યા.

મને મારા પ્રશ્નોનો જવાબ મળી ગયો કે શા માટે તે મંડળી કર્ણાટકના બીજા ભાગોમાં બહુ જાણીતી ન હતી? ભારતમાં તે અેથી ઘણી અોછી જાણીતી હતી. અા મંડળીનો હેતુ ગામડાના લાખો લોકોને ઊંચે લાવવાનો અને તેમને િવકાસના નેજા હેઠળ લાવવાનો છે, તેથી તેને ભારતમાં ન રહેતાં ભારતીયો (અેનઅારઅાઈઅો) પાસેથી રોકાણો અાકર્ષવાનો અથવા મોટા શહેરોમાં અત્યાધુનિક હોસ્પિટલો બાંધવામાં રસ નથી. તેની િસદ્ધિઅોની જાહેરાતના િવચારને તો બાજુઅે મૂકો તે પોતાની વાત બીજી કોઈપણ રીતે રજૂ કરવા માંગતી નથી.

વર્ષો દરમિયાન હું અત્યંત પ્રતિભાવાન લોકોને મળ્યો છું જેઅો કર્ણાટક િલંગાયત િશક્ષણ મંડળીની જેમ જાહેરાતના નામે ભડકે છે. માધ્યમ ઘણું બદનામ થયેલું હોવા છતાં હું માનું છું કે તે સમાજ સાથેના માહિતી સંચારમાં મહત્વની ભૂમિકા ભજવે છે. જો રચનાત્મક વાર્તાઅો બહાર પાડવામાં નહીં અાવે તો છેતરામણી જાહેરાતોની યોજનાઅો જ બાકી રહે છે અને તેથી જ અાપણે અનુકરણ કરવા લાયકો (વ્યક્તિ અને સંસ્થાઅો)થી વંચિત સમાજ બની ગયા છીઅે.

સત્તાના દુરુપયોગને રોકવા માટે અાપણને માહિતી મેળવવાનો અધિકાર અાપણી પાસે છે. તે જ પ્રમાણે અાપણને વાર્તા કહેવાનો હક છે. અાથી તમારી પાસે જો િવશાળ શ્રોતાગણને કહેવાલાયક રસિક વાર્તા હોય તો તે અેવા જરૂરિયાતવાળા લોકોને કહેજો કે જેમના જીવન અા વાર્તા પલટો લાવી નવી િજંદગી જીવવાનો સંચાર કરે અથવા સારી વાર્તામાં અાપણા જીવનને પલટી નાંખવાની શક્તિ છે.

એક હાસ્ય તંગદિલીને જીતી લે છે

અંપાણે જોબ કરતા હોઈએ ત્યાં ઉપરીઓની ઘણી બધી વાહિયાત મૂર્ખામીભરી વાતોને અંપાણે સાંભળી અને સહન પણ કરી લઈએ છીએ પરંતુ અંપાણે જેમને ખરેખર ચાહીએ છીએ તેમની મૂર્ખામીભરી ઘણી થોડી વાતો પણ સાંભળવા અંપાણે તૈયાર હોતા નથી. તેનો વિચાર કરો તો તમે જાણશો કે કંઈ નહીં તો ઘરમાં તંગદિલીને તમે કેવી રીતે વિનવારી શકો

ધણાં દાયકાઓ પહેલાં ટાઈમ મેગેઝિને એ વાત વહેતી મૂકી જ્યારે તેણે પહેલા પાનાની વાતનું શીર્ષક અંપ્યું હતું, ‘તંગદિલી-મૂંગો ઘાતક.’ તે વર્ષો પહેલાં બન્યું અને તંગદિલી અંજે અદ્યતન શૈલીનું લક્ષણ સંકુલ બન્યું ને એ શબ્દ સામાન્ય ચલાણમાં આવ્યો.

પહાડોમાં અંરામ કરવા જઈને અથવા ગામડાના સમાજોમાં ખેતીવાડીનું કામ કરવા જઈને તાણ-મૂંગા ઘાતકને હરાવવાના લોકોના અંવા ઘણા દાખલાઓ અંજે પણ મળી આવે છે, પરંતુ સંન્યાસ લેવો એ લક્ષણ સંકુલનો જવાબ નથી, કારણ કે શહેરોમાં રહેનારાઓ અંપાણે બધા શહેરી ટોળાંઓની ભીડમાં જીવન જીવીએ છીએ. અંથી તાણ શા માટે ટકી રહે છે અને જીતવી મુશ્કેલ ગણાય છે?

સહેલો જવાબ એ છે કે અંપાણે અમુક સંજોગોમાં તાણ થાય છે અને એમ થાય છે ત્યારે અંપાણે અંપણી અંજુબાજુ પણ તાણ ઉત્પન્ન કરીએ છીએ, તેથી તે વધતી જાય છે. તે અંપાણામાંના ઘણાને માટે અંજે ઘણા દુઃખના ડુંગરો ઊભા કરે છે અને ડાયાબિટીસથી માંડીને લકવાના હુમલા સુધીની માંદગીના ઝુંડનું કારણ બને છે. ઘણા કારણોસર અંપાણે તાણ થાય છે. અંપાણો પાડોશી જ્યારે અંપાણા કરતાં વધારે મોટી મોટરગાડી લાવે છે અથવા અંપાણા દીકરા કરતાં તેનો દીકરો વધારે સારા ગ્રેડ લાવે છે. જ્યારે કોઈ જીવનમાં અંપાણાથી અંગણ નીકળી જાય છે. અંવા બીજા અસંખ્ય દાખલાઓ હોઈ શકે. અં બધા િક્સાઓ પાછળનું પરિબળ છે: ‘ઈર્ષ્યા.’

એવા બનાવોની બાબતમાં અંપાણે નથી કશું કરી શકતા કે નથી તેમને અંકુશમાં લઈ શકતા, પરંતુ અંપાણે અંપણી પ્રતિક્રિયાઓ અંકુશમાં લઈ શકીએ અને તેની જ મેં હંમેશાં સલાહ અંપી છે. મુસાફરી કરતાં હોઈએ અને કોઈ અંપણી અંગણ નીકળી જાય છે ત્યારની પરિસ્થિતિમાંના અંપાણા પ્રતિભાવની સરખામણી કરવાનું મને ગમશે. અંપાણી પાસે પસંદગી છે, ક્યાં તો અંપાણે હસી કાઢીએ અથવા તો અંપાણે ગુસ્સાથી રાતાપીળા થઈ રસ્તા પર અંપાણો ગુસ્સો બતાવીએ અને ઝડપ વધારવા અંપાણા વાહનના એક્સિલેટર દબાવીએ. અંપણી પ્રતિક્રિયા તે ક્ષણનું પરિણામ નક્કી કરશે.

અંપાણા રોજબરોજના જીવનમાં એવું જ છે. જે મા-બાપો પોતાના બાળકો સાથે કડકાઈથી વાતો અને એકની એક જૂની વાતો વારંવાર કરે છે ત્યારે બાળકો એ જ જૂના વક્તવ્યો અસંખ્ય વખત સાંભળીને કંટાળી ગયા હોય છે. અંથી તેઓ સાંભળવાનું બંધ કરી દે છે. પરિણામે તરત જ મા-બાપો અને બાળકો એકબીજા સાથેના સંપર્કો ગુમાવે છે, જે વધારે તણાવની પરિસ્થિતિ તરફ લઈ જાય છે. અંપાણા મહત્વના સાથીદારો અથવા પતિ

અથવા પત્ની સાથે અાવું જ બને છે. તેમની ભૂલો માટે અાપણે ત્યાં સુધી બોલબોલ કરીએ છીએ કે છેવટે તે બાબતમાં અાપણે કટકટ કરી પજવનારા બની જઈએ છીએ. પરિણામે વાતાવરણ તંગ બની જાય છે.

અાવી બધી પરિસ્થિતિઓમાં અાપણે જે સંદેશ અાપવા માંગીએ છીએ તે ખોટો હોતો નથી, પરંતુ અાપણી તે કહેવાની રીત અને તેમની પ્રતિક્રિયા ભૂલભરેલાં હોય છે. અાવા સંજોગોમાં અાપણે તેમનો સંપર્ક કરવાને બદલે તાણ અનુભવીએ છીએ અને પછી અાપણે અાપણી તાણ અાપણા પ્રેમપાત્રોમાં તબદીલ કરી સંપર્ક સાધવાની ક્ષણ અાપણે કાયમ માટે ગુમાવી દઈએ છીએ.

અંતમાં મારે કહેવું જોઈએ કે અાપણા જીવનનાં એક પાસાંની વક્રોક્તિ દ્વારા હું િદગ્મૂઢ થાઉં છું: જો અાપણે જોબ કરતા હોઈએ ત્યાં ઘણી વખત અાવા પ્રસંગો બને છે ત્યારે અાવું કરનાર ઉપરીઓની સામે પણ ન જોઈએ તેમની ઘણી બધી વાહિયાત મૂર્ખામીભરી વાતોને અાપણે ચૂપચાપ સાંભળી લઈએ છીએ, પરંતુ અાપણે જેમને ખરેખર ચાહીએ છીએ તેમની મૂર્ખામીભરી થોડી વાતો પણ સાંભળવા અાપણે તૈયાર હોતા નથી. તેનો િવચાર કરો તો તમે જાણી જશો કે કંઈ નહીં તો ઘરમાં તંગદિલીને તમે કેવી રીતે િનવારી શકો.

ક્ષુલ્લક બાબતો સુખની અાડે અાવે છે

અાપણે સમજવું જોઈએ કે જ્યાં સુધી બહોળા પ્રમાણમાં સર્જાતા ક્ષુલ્લક પ્રશ્નોને પરિપક્વ રીતે હલ કરવાનો િનાર્ણ્ય અાપણે લઈએ નહીં ત્યાં સુધી ક્ષુલ્લક બાબતો અાપણા મનમાં સાલ્યા કરશે અને અાપણને વધારે દુઃખી કરશે.

અાપણે બધા અે માન્ય રાખીએ છીએ કે અા દુનિયામાં એવું કોઈ નથી જે હંમેશાં સુખી હોય; અાપણને બધાને દુઃખી થવાનાં કારણો હોય છે. કેટલાકને વધારે તો કેટલાકને ઓછા. પરંતુ કમનસીબે ઓછા કારણો હોય તેઓ પણ કેટલીકવાર માને છે કે તેઓ અાપણા બધામાંના સૌથી કમનસીબ માનવીઓ છે.

વધારે દુઃખી કરનારું તો એ છે કે ઘણીવાર અાપણે અાપણા દુઃખનાં કારણો જાણતા કે સમજતા હોતા નથી. જો અાપણે, સલાહકારોની સાથે વાત કરીએ તો તેઓ અાપણને સૌથી નગણ્ય કારણોસર જુદાં પડતા યુગલોની વાતો કરશે.

હું સમજું છું કે, સંબંધોમાં કેટલીક પીડા કરે તેવી બાબતો સૌથી સામાન્ય હોય છે: પુરુષ ઘરમાંથી બહાર જતાં પહેલાં તેનો ભીનો ટુવાલ હંમેશાં સૂવાના ઓરડાની પથારીમાં નાંખીને જાય છે, જાણે કે તે કોઈ હોટલનો ઓરડો હોય. અા બાબતમાં સ્ત્રી પુરુષ પર ખૂબ ચિડાય છે. બીજીવાર, નહાતી વખતે સાબુ છૂંદી નાંખીને બાથરૂમમાં નાંખેલો જોઈને અસ્વસ્થ થઈ જાય છે અથવા એ જ સાબુ જે સ્ત્રીને વાપરવો પડે તેમ છે તેના પર તેના વાળ છોડીને પુરુષ જાય છે તે સ્ત્રીને ગંદુ લાગે છે.

રખેને અાને બાથરૂમની લડાઈ ગણી લેવાય, તેથી હું ઉમેરું છું કે પુરુષો ટોયલેટ ગંદા છોડી જાય છે ને ઊંચા અવાજે બોલે છે અને સ્ત્રીઓના િમજાજ પ્રત્યે સંવેદનશીલ નથી હોતા તે માટે પણ સ્ત્રી અસ્વસ્થ થઈ જાય છે.

પુરુષને બડબડ કરવા માટેના ઓછા કારણો હોય છે. બાથરૂમ અાખો દિવસ સંપૂર્ણપણે ચોખ્ખો રાખવા જેવી તેમજ દરેક વસ્તુ તેની જગ્યા પર મૂકાયેલી હોવી જોઈએ, અેટલે ઘર સારા ઘરોની જાહેરાતમાંનું એક પાનું હોય એવું લાગે એ બાબતોના સ્ત્રીના ખોટા અાગ્રહ પર પુરુષ ઘણીવાર વાંધો લે છે.

અા બહું ક્ષુલ્લક બાબતો છે અને તેની બાબતમાં કોઈ ચર્ચા જરૂરી નથી અને તે છૂટા પડવા માટે ભાગ્યે જ મહત્વની બાબતો ગણાય. વાતનું સત્ય તો એ છે કે અા બધા જ િક્સસાઓની પાછળ ખોટા કારણો હોય છે જે તેમના સંબંધોની પાછળ રહેલા દુઃખો જેને હું િવશાળતર િચત્ર કહું છું, પરંતુ જેનો િનકાલ થતો નથી. અાથી ઊભી થતી નાની તકરારોમાંથી દુઃખના પરિબળોનો સ્ફીટ થાય છે.

ખોટાભાગના બનાવોમાં િવશાળ સ્વરૂપનું દુઃખ સામાન્ય રીતે અતિસૂક્ષ્મ મૂળભૂત બાબતો જેવી કે તેના સાસરિયાઓ સ્ત્રીને સારી રીતે અપનાવતા ન હોય, પતિ, સ્ત્રી અથવા

બાળકો સાથે ખરાબ વર્તતો હોય, વ્યવસાયમાં પુરુષ ખાસ સફળ થયો ન હોય અથવા તેની કમાણીને દારૂમાં કે બીજી રીતે વેડફતો હોય છે વગેરે વગેરે.

પુરુષની દૃષ્ટિએ તેના સંબંધોમાં સ્ત્રી તેના માબાપના અભિપ્રાયોને વધારે મહત્ત્વ અપાતી હોય અથવા તે ઘરની અવગણના કરતી હોય એ બાબત હોય. અંતે અંતે બાબતો છે જે સામાજિક-અર્થિક સ્તર પ્રમાણે તેમનો રણકો હોય છે અને તેમના પર ધ્યાન અપાતી ટૂંક સમયમાં ઘટતું થઈ શકે નહીં. પરંતુ જ્યાં સુધી અંતે સમસ્યાનું અસ્તિત્વ સ્વીકારી તેનું કારણ શોધી જો સમસ્યા હલ કરવામાં ન આવે તો અંતે સમસ્યાને અંતે અંતે કાન કર્યા જેમ પછી પસ્તાવાનો વારો આવે શકે.

ખરી બાબત એ છે કે એવા ઘણા પ્રશ્નો અપાણા મનમાં સાલ્યા કરે છે જે સૂઝ ચડાવે અને છેવટે તે કેન્સરમાં પરિણમે છે, કારણ કે અપાણે એવું માનીએ છીએ કે અપાણે કંઈ સ્પષ્ટ કહીશું તો અપાણા સંબંધોની બિનચાદ હાલી ઊઠશે, પરંતુ અપાણે સમજવું જ જોઈએ કે જ્યાં સુધી બહોળા પ્રમાણમાં સર્જાતા પ્રશ્નોને પરિપક્વ રીતે હલ કરવાનો નિર્ણય અપાણે લઈએ નહીં ત્યાં સુધી ક્ષુલ્લક બાબતો અપાણા મનમાં સાલ્યા કરશે અને અપાણે વધારે દુઃખી કરશે.

તમારી સાચી તાકાત શોધી કાઢો

જે અનધિકૃત ઉલ્લંઘન તમે કર્યું જ ન હતું તેને માટે તમારા પર ખોટી રીતે અારોપ મૂકવામાં આવે એવા તનાવયુક્ત સમયમાં તમે શું કરો છો? મેં નક્કી કર્યું કે તેની પ્રતિક્રિયા નહીં કરવી જેથી તે બાબત ધૂમરાઈને અંકુશ બહાર જતી ન રહે

એપ્રિલ, ૨૦૧૧ના સાત દિવસો મારા માટે અસાધારણ હતા, જ્યારે હું ચળવળવાદના ક્ષેત્રમાં એકથી બીજા છેડા પર ઝોલા ખાતો હતો. જે અહિંસક જેહાદમાં મારા ભાગ લેવાથી શરૂ થયું તે હું હિંસાનો લક્ષ્ય બન્યો તેમાં પૂરું થયું. દાયકાઓ દરમિયાન મેં જોયેલો કદાચ સૌથી વધુ તોફાની સમય તે હતો.

તમને યોગ્ય રીતે પૂછવાનું મન થશે કે મારા સંજોગોના ખરાબ બદલાવ અંગે મારે શા માટે અહીં લખવું જોઈએ. હું અહીં તેમનો ઉલ્લેખ એટલા માટે કરું છું કે જે િસદ્ધાંતો માટે હું લખું છું તેમને હું વળગી રહી શકું છું કે નહીં તે બાબતમાં તે મારી અગ્રિપરીક્ષા હતી.

ભ્રષ્ટાચાર સામેની જેહાદ જગાવનાર ચળવળકાર આણ્ણ હજારેના અંદોલનમાં મદદ કરનારાઓમાંના એક તરીકે જ્યારે હું જોડાયો ત્યારે ખૂબ જ શાંતિથી ૫ એપ્રિલ, ૨૦૧૧ ના રોજ નવી દિલ્હીના જંતરમંતર મુકામે તે બધું શરૂ થયું. તે રેલી સ્થળે વિવિધ ટેલિવિઝન ચેનલોએ મારો ઈન્ટરવ્યૂ લીધો. મુંબઈના કેટલા રાજકીય રીતે તોફાની તત્વોએ બંધારણ અંગેની મારી ટિપ્પણીની ખોટી રજૂઆત કરીને કહ્યું કે બંધારણ ફેંકી દેવું જોઈએ અથવા એની મતલબના શબ્દો મેં કહ્યા હતાં.

મારી કહેવાતી ટિપ્પણી અંગે મહારાષ્ટ્રની ધારાસભાના સભ્યો ગુસ્સે થઈ ગયા અને સ્પીકરે મારી સામે િવશેષાધિકાર ભંગની દરખાસ્ત પસાર કરી તપાસનો હુકમ કર્યો.

ચેનલે મારા તે વક્તવ્યના અવતરણો ઘણીવાર ફરી ફરીને રજૂ કર્યા. તેમાંથી એ સ્પષ્ટ થતું હતું કે મારી િનંદા કરનારાઓ જે આક્ષેપો પુરવાર કરવા માંગતા હતા તેવું કોઈપણ રીતે મેં કહ્યું હતું તેની સાથે મળતું આવતું ન હતું, પરંતુ તેનાથી જે રાજકારણીઓના ચેનલે ઈન્ટરવ્યૂ લીધા હતા તેમને શાંત કરી શકાયા નહીં.

તે બપોરે મારી એફટિંગ શાળા દેખાવોનું સ્થાન બની અને સાંજના, મારા એપાર્ટમેન્ટના મકાન પર પથ્થરમારો કરાયો. બીજા દિવસે શહેરના કેટલાક ભાગોમાં મારા પૂતળા બાળવામાં આવ્યા. આ બધું બન્યું એ શબ્દો માટે, જે મેં કદી કહ્યા જ ન હતા, એવી કોઈ બાબત કે જે કોઈકે ખોટા હેતુસર જાણીબૂઝીને ઊભી કરી હતી.

જ્યારે જે અનધિકૃત તમે ઉલ્લંઘન કર્યું જ ન હતું તેના માટે તમારા પર ખોટી રીતે આક્ષેપ કરવામાં આવે તેવા તંગ સમયમાં કોઈ કરી પણ શું શકે? મેં પ્રતિક્રિયા ન આપવાનું નક્કી કર્યું. નહીં તો તે વાત અંકુશ બહાર વધુ વકરી જાત, પરંતુ મહત્વનું તો એ છે કે મેં પ્રતિક્રિયા જ ન કરી, કારણ કે મને પ્રતિક્રિયા કરવાની ફરજ પાડતી લાગણી જ ન થઈ. એક ને એક મિાહતી લઈ ઘણા કલાકો સુધી મીડિયા સતત મારી પાછળ લાગી રહેલું હતું. છતાં મેં મારી શાંતિની લાગણી છોડી નહીં.

પાછળથી િવચારતાં મને લાગે છે કે તોફાની બનાવોમાં મેં જે રીતે પ્રતિભાવ અાપ્યો તે બાબતમાં હું ખુશ છું. દૂર રહીને તમાશો જોતાં િનષ્ણાત સલાહ અાપવી અે ઘણું સહેલું છે, પરંતુ સાચી કસોટી તો ત્યારે થાય છે જ્યારે તમે પોતે મુશ્કેલીઓનો સામનો કરતા હો. અેક દાયકા પહેલાં જુદી જુદી પરિસ્થિતિવાળી બાળકોની દિનયામાં મને દીક્ષા અાપનાર ઉમદા સાધ્વી િસસ્ટર મારીઅા ડોલોર્સને મળવા હું બીજી સવારે ગયો.

મારે માટે તેઓ હંમેશાં મૂર્તિમંત અધ્યાત્મ છે. થોડીવાર શાંતિથી વાતો કર્યા પછી તેમણે મને હલાવી નાંખે તેવો સંદેશો અાપ્યો જે અા પુસ્તકના વાચકો માટે મેં તૈયાર કર્યો છે (તે છે) અનુપમ યાદ રાખ તારી લડાઈ ભ્રષ્ટાચાર સામે છે, ભ્રષ્ટાચારી સામે નથી. અેકને બીજા સાથે ગૂંચવીશ નહીં, તારા ઘર પર પથ્થર મારનારાઓને માફ કરી દે; તેઓ સમજતા નથી કે તેમણે શું કર્યું છે. તારી શાંતિમાં જ તારી તાકાત રહેલી છે.

મેં તેને અસ્તુ કહ્યું!

પરિવર્તન સ્વીકારો પરંતુ શાણપણ અને સદ્ભાવ સાથે

અંકલતા અંજે માંગતા જ મળે છે, અંકલતા અંકલતા છે જે તમને ફસાવે છે અને સમાજથી અળગા કરે છે. તે તમને તમારા અંજુબાજુના સંજોગો પ્રત્યે ઠંડા અને િનસ્પૃહ બનાવે છે તેમજ તમને વહેંચીને ખાવાના અને (અંકબીજાની) કાળજી રાખવાના તમારા જમાનાના જૂના સારાં મૂલ્યોનું ધોવાણ કરી નાંખે છે

જ્યાં રે હું અંકલતા િવશાળ કુટુંબમાં નાનકડાં ઘરમાં ઉછર્યો હતો ત્યારે બીજા માટે ભોગ અંપવો તે અમારા અસ્તિત્વનો અંધારસ્તંભ હતો. મારા કુટુંબના સંજોગો િસવાય પણ, દરેકને માટે તે સાચી કસોટીનો સમય હતો અને સ્વયં-ત્યાગ અને સ્વયં-ભોગ અંપવો અંકલતા બધે જ કૌટુંબિક જીવનની અધિકૃત છાપ હતી. મા-બાપ રોજિંદા જીવનમાં તેમનાં સ્વપ્નાં અને ઈચ્છાઓનો પોતાના બાળકો માટે ભોગ અંપતાં અને મોટા ભાઈ-બહેનો પોતાના નાના ભાંડુઓ માટે પોતાની મહત્વાકાંક્ષાઓનો ભોગ અંપતા.

બીજી ઘણી નાની નાની બાબતો હતી જે અંકલતા પ્રકારના જીવન સાથે સંકળાયેલી હતી. દરેક ખરીદેલી વસ્તુ પછી તે િબસ્કીટનું પેકેટ હોય કે ચોકલેટની બાર હોય બધા વચ્ચે વહેંચી લેવાની હતી. અંકલતા જ ટેલિવિઝન સેટ અથવા રેડિયોની અંજુબાજુ અંપું કુટુંબ અંકલતા થતું અને અંકલતા જ કાર્યક્રમને જોતું કે અંકલતા જ કલાકારને સાંભળતું, જે કંઈ કરવામાં અંકલતા તેમાં બધે જ ભોગાપણું હતું. બીજા માટે છોડવાની નેમ હતી.

અંકલતા સાદું જીવન જીવવા માટે તમારે ગાંધીવાદી હોવાનીજરૂર નહોતી, અંકલતા બધું કુદરતી રીતે બધા જ સમજતા ને કરતા.

પરંતુ તે સમય સાચેસાચ જુદો જ હતો. અંકલતા મૂલ્યો સંપૂર્ણપણે બદલાઈ ગયા છે. અંકલતા બધે જ યુવાનો તેમની જરૂરિયાતો અને ઈચ્છાઓને મુક્ત રીતે વ્યક્ત કરવાનું વધારે સ્વસ્થતાથી કરી શકે છે. તેઓ કંઈ પણ છુપાવવામાં માનતા નથી, તેમની માંગોને તો નહીં જ. તેને હું કહું છું, હું મારું અને મારું કુટુંબ અંકલતા અંકલતા અને અંકલતાપેડના ઉદાહરણો અંકલતાનો યુગ છે. જ્યાં દરેક વ્યક્તિ પોતાની બ્રાન્ડનું સંગીત સાંભળે છે અને વાસ્તવિક લાગતી દિનચર્યામાં તે ખોવાઈ ગયેલી છે, વ્યક્તિ અંકલતા જ છે પછી ભલે તે ટોળામાં હોય તો પણ.

અંકલતા સમયમાં મારે અંકલતા રહેવા પ્રયત્ન કરવો પડતો હતો, જ્યારે તેનાથી ઉલટું અંકલતા માંગતા જ અંકલતા મળી જાય છે. અંકલતા અંકલતા તમને ફસાવે છે અને સમાજથી અળગા કરે છે. તે તમને તમારી અંજુબાજુના સંજોગો પ્રત્યે ઠંડા અને િનસ્પૃહ બનાવે છે તેમજ તમને વહેંચીને ખાવાના અને (અંકબીજાની) કાળજી રાખવાના જમાનાના જૂના સારાં મૂલ્યોનું ધોવાણ કરવા તરફ પણ દોર્યા છે.

અંકલતા ચેતનામાંથી ધીમે ધીમે બીજાં મૂલ્યો પણ લુપ્ત થઈ રહ્યા છે: િવનમ્રતા અને

સભ્યતાનું મનોવલણ. અાજના ઘોંઘાટિયા િબઝનેસ માઈન્ડના જમાનામાં લોકોની ગ્રહણશીલતા પ્રમાણમાં ઘણી ઘટી ગઈ છે. તેમના કામના ગુણદોષનું પ્રતિબિંબ પાડતા પરિણામો અાવે ત્યાં સુધી રાહ જોઈને તે કામમાં ખંતપૂર્વક મંડી રહેવાનું મનોવલણ બહુ અોછા લોકોમાં હવે જોવા મળે છે.

તેને બદલે ઘણા લોકો પોતે કરેલા થોડા નગણ્ય પ્રયત્નોની અતિશયોક્તિ કરવા માટે ઊંચા અવાજે ઢંઢેરો પીટવાનો અાશરો લે છે. િસનેમા ઉધોગમાં પા સદીથી વધારે વર્ષો સુધી અદાકાર તરીકે કામ કરતાં મારી અાજુબાજુ સતત જે ફેરફારો થયા છે તે હું જોઉં છું. સમયને અનુરૂપ પલટાતી જીવનશૈલી બાબતમાં અા ફરિયાદ નથી, પરંતુ અેવા બદલાતા મનોવલણોઅે કેવી રીતે અાપણા માનસપટ પર અને અાપણા જીવન પ્રત્યેના અભિગમમાં અસર પાડી છે તે બાબતની અા વાત છે.

ખરેખર પરિવર્તન અે જીવનની અેક રીત છે; પરંતુ પરિવર્તનને ખાતર પરિવર્તન સ્વીકારવું જોઈઅે નહીં. પરિવર્તનનું દરેક પાસું પ્રગતિશીલ જ હોય અે જરૂરી નથી. કેટલાક પાસાંઅા પીછેહઠ કરનારા પણ હોય છે. અાથી પરિવર્તન કરતી વખતે અે જરૂરી છે કે અાપણે જે તે બાબતનું હાર્દ ગ્રહણ કરવું જોઈઅે અને નક્કી કરવું જોઈઅે કે પરિવર્તન વધારે સારા માટે છે કે નહીં. પ્રગતિની વેદી પર અાપણે શાશ્વત સત્યો, મૂલ્યો અને ગુણોનો ભોગ અાપી શકીઅે નહીં. કહેવત છે તે પ્રમાણે:

‘અાપણે ઝડપ વધારવી જોઈઅે... પણ ધીમે ધીમે.’

ભયમાં અાપણી લાગણીઓને કુંઠિત કરી દેવાની શક્તિ છે

દુઃખદ પાસું અે છે કે ઘણા િકસ્સાઓમાં અાપણી અવલોકન શક્તિઓનું સામાન્ય સંજોગોમાં લાંબા સમય માટે સમાધાન કરવું પડે છે. અાનું કારણ અે છે કે અાપણે જે જોવા ઈચ્છતા હોઈએ તે જ જોવાનું પસંદ કરીએ છીએ અને જે સાંભળવા માંગતા હોઈએ તે જ સાંભળવાનું પસંદ કરીએ છીએ.

અે વિચિત્ર લાગશે, પરંતુ કેટલીકવાર અાંખો જે જુએ છે તે નોંધી શકતી નથી અને કાન જે સાંભળે છે તે અવાજો કાનને સંભળાતા નથી. અાપણી ઈન્દ્રિયો સંબંધી સમજણોમાં ઘણા અાશ્ચર્યો અને િવસંગતતાઓ હોય છે. જેમ જેમ અાપણે ઘરડા થતા જઈએ તેમ તેમ અાપણે અા સમજવું જોઈએ. દા.ત. એક જ બનાવના વિવિધ પાસાંઓ સાથે સંમત થતા હોય તેવા અાંખો દેખ્યા વિવિધ અહેવાલોની અાપણે અાશા રાખીએ છીએ, પરંતુ કોઈ પણ ગુનાશોધકને પૂછો તો ખબર પડશે કે જ્યારે અાઘાતમાં હોય ત્યારે અેવા અાંખો જોનાર સાક્ષીઓના અહેવાલોમાં જે તફાવતનું પ્રમાણ જોવા મળે છે તેનાથી તમને અાશ્ચર્ય થશે.

હુમલાનો ભોગ બનનાર પણ સામાન્ય રીતે અેવું કલ્પે છે, કે વ્યક્તિએ તેના પર હુમલા કર્યો હોય તે ખરેખર હોય તેના કરતાં વધારે મોટો અને વધારે જોખમકારક હતો. અાનું કારણ અે છે કે ભોગ બનનારના મગજે, બીકને કારણે જ્યારે બનાવ બનતો હોય ત્યારે અેવું ચિત્ર કલ્પી લીધું હોય છે કે તેની અાંખમાંથી અંદર અાવતી છબીઓને સ્વીકારતી નથી કે દબાવી દે છે. અેવા સમયે તેની અાંખો દ્વારા જોવાયેલી વાસ્તવિકતાને તેનું મન પાછળ ધકેલી દે છે. અેવી જ રીતે ઘરતીકંપ વખતે હંમેશાં લોકો માને છે કે અસ્વસ્થ કરતો અે અનુભવ તે થયો તેના કરતાં ખરેખર વધારે સમય માટે થયો હતો.

અાપણે સમજી શકીએ કે અાઘાતની પરિસ્થિતિમાં માનવીની અવલોકનની શક્તિ શંકાસ્પદ બની જાય છે, પરંતુ ઘણા િકસ્સાઓમાં દુઃખદ બાબત અે છે કે અાપણી અવલોકન શક્તિઓનું સામાન્ય સંજોગોમાં પણ લાંબા સમય માટે સમાધાન કરવું પડે છે. અાનું કારણ અે છે કે અાપણે જે જોવા ઈચ્છતા હોઈએ તે જ જોવાનું પસંદ કરીએ છીએ અને જે સાંભળવા માંગતા હોઈએ તે જ સાંભળવાનું પસંદ કરીએ છીએ.

હકીકત અે છે કે કોઈ સંજોગો િવશેનો પ્રશ્ન પણ અાપણી મનોસ્થિતિ તે સંકેતનું અાપણે કેવી રીતે અર્થઘટન કરવા ઈચ્છીએ છીએ તેના અાધારે જુદા જુદા સમયે અાપણી પાસે જુદા જુદા જવાબો મેળવી અાપણે, દા.ત. કોઈપણ કારણસર તમને જો તમારા દીકરા સાથે પુષ્કળ મનદુઃખ થયું હોય તો જ્યારે તમે ચાલવા જઈને પાછા ફર્યા હો ત્યારે તે તમને િદલથી પૂછે કે તમે કેમ છો ત્યારે તમે તેની સાથે તુચ્છકારથી બોલશો કે અેની પંચાત કરવાની તારે જરૂર નથી! તમારા અનુકૂળ સમયે લાગણીભર્યા સ્વરમાં પૂછાયેલા અે જ પ્રશ્નનો જવાબ તમે ઘણી બધી ઉમ્મા અને પ્રેમથી અાપશો.

તમારા પ્રતિભાવમાં ફેરફાર શા માટે? જવાબ તમારી જાતની અંદર છે. પહેલા દાખલામાં તમારી અસ્વસ્થ હોવાની માનસિક િસ્થિતિએ તમને નફાકારક જવાબ અાપવા ઉશ્કેર્યા અને અા અાપણા બધા જ જવાબોની બાબતમાં ઘણું સાચું છે. જે તે સમયે અાપણા મનની િસ્થિતિ પર તેમનો અાધાર રહેલો છે.

એવા વર્તનની મૂર્ખામી પારખવા માટે અને અાપણે સુધારો કરીને એવું મનોવલણ બદલવા િનાર્ણય કરીએ તે માટે કોઈ મહાન અાંતરદૃષ્ટિની જરૂરત નથી. અાપણો દરેક જવાબ સમયની જે તે ક્ષણે અાપણા મનની િસ્થિતિથી સ્વતંત્ર હોવો જોઈએ અને તેના પોતાના ગુણદોષ પર અાધારિત હોવો જોઈએ.

અાપણા જવાબોને કારણે અાપણે જે લોકો સાથે વહેવાર કરીએ છીએ તેમને અાનાથી દેખીતી રીતે લાભ તો છે જ, પરંતુ અાપણા જવાબોથી અાપણી જાતને પણ ઘણા બધા લાભો થાય છે. શરૂઆત કરનારાઓ માટે અાપણા િવશે ગેરસમજ નહીં થાય. તેઓ અાપણી સાથે ચાલાકી પણ નહીં કરે, કારણ કે જો તમારી અાસપાસના લોકો તમે ધૂની વ્યક્તિ છો (એમ જાણે) તો તમારી સાથે તેઓ પોતાના લાભ માટે રમત પણ રમી શકે!

ભયને કાઢો

જેવી છે તેવી તમારી જાતને સ્વીકારવાનું શીખવાથી શરૂઆત કરો, તમારી બધી જ ચીઠ, મર્યાદાઓ, ભૂલો સાથે સુખી થવાનું શીખી જાવ અને તરત જ તમને સારું લાગશે

અંા પણો બધા માન્ય રાખીએ છીએ કે અાપણો અાપણી રીતો, અાપણા મનોવલણો, અાપણી પ્રતિક્રિયાઓ અને અાપણા અસ્તિત્વની પરિસ્થિતિ જ બદલવાનું જરૂરી છે તેમજ અાપણો એ પણ કબૂલીએ છીએ કે પ્રશ્નો અને તેમના ઉત્તર એ બંને અાપણી અંદર જ રહેલા છે. તમે એ બાબત પર પણ સંમત થશો કે જ્યાં સુદી અાપણો અાપણી જાતની અંદર અને અાપણી જાત સાથે શાંત ન હોઈએ ત્યાં સુધી બહારની દુનિયા સાથે અાપણો શાંત હોઈ શકીએ નહીં.

જોકે ઘણીવાર મેં શોધ્યું છે કે અંદરની મજલ જે દુનિયામાં અાપણો જીવીએ છીએ તેની બહારની બાબતો ધ્યાનમાં લેતી નથી. પીછેહઠ કરીને પહાડોમાં જવું અને ધ્યાન કરવું અને નિષ્ક જીવન જીવવું તેમજ નકારાત્મક િવચારોનો િનકાલ કરવાનું પ્રમાણમાં સહેલું છે. અાપણા શહેરોની ભીડભાડમાં રહેવું િચક્કાર ભરેલી બસો અને ટ્રેનોમાં કામે જવું સહન ન કરી શકાય તેવા ઉપરીઓને સહન કરવા, હંમેશાં માંગતા રહેતા બાળકો સાથે કામ પાડવું અને છતાં અાપણી અંદર શાંતિ શોધવી એ ઘણું વધારે મુશ્કેલ છે. એવી પરિસ્થિતિમાં ગુસ્સે કરનારી બાબતો સામાન્ય રીતે બહારની બાબતોમાંથી આવે છે.

આવી પશ્ચાદ્ધ્રમ સામે મેં નોંધ્યું છે કે આકર્ષક આશ્રયસ્થાનોમાં જઈ જેઓ સ્વસહાયના તત્ત્વજ્ઞાનની અસંખ્ય વાર પ્રેક્ટિસ કરે છે અને પોતાને પોઝિટીવ થઈ ગયેલા સમજે છે. તેવા ઘણા લોકો જ્યાં જીવનના સાચા પ્રશ્નો રહેલા છે તેવા વાતાવરણમાં પાછા આવે છે ત્યારે સારી લાગતી તેમની ઊર્જા ઘણીવાર ગુમાવી દે છે. ઊર્જા ગુમાવી આવો અનુભવ કરતાં ઘણા લોકો પાતની જાતને સુધારવા માટેની પ્રેક્ટિસ કરતા હોય તેવા ગ્રુપ બનાવી પ્રેક્ટિસ કરે છે, પરંતુ તેઓ ફરીથી મૂળ લાગણી સ્વભાવ પાછો મેળવી શકતા નથી.

હું માનું છું કે આમ હોવાનું કારણ એ છે કે સ્વભાવ સાથે સમજૂતી કરી સ્વને શોધવા માટેના પ્રયત્નોમાં અાપણો અાપણા બાહ્ય વળગણો છોડ્યા હોતાં નથી અને તે બાહ્ય આડંબર પૂરેપૂરા ત્યજીને જ અને તેમનાથી પર થઈને જ તેમ કરી શકીએ.

અગાઉ પણ મેં કહ્યું છે તે મુજબ અાપણા પ્રશ્નો મોટાભાગના ભયથી અાપણો ભરેલા છીએ; તે કારણે જ ઊભા થાય છે: અાપણી જાતને મૂર્ખ બનાવીને, અાપણને હાસ્યાસ્પદ બનાવીને, અજ્ઞાની તરીકે જણાઈ જઈને, સારું બોલવા અશાંત હોઈને સારું નૃત્ય કરવા અશક્ત હોઈને, અાપણો ભૂતકાળ ખુલ્લો પડી જાય તો વગેરે કારણોસર ભયથી ભરેલા હોઈએ છીએ.

આથી જ અાપણો અાપણી જાત સાથે સતત નારાજ હોઈએ છીએ અને જે વાસ્તવિકતા પર આધારિત ન હોય તેવી અાપણી પ્રતિમા અાપણો આગળ કરીએ છીએ. ખરેખર સામાજિક-આર્થિક સ્તર ઉપર અાપણો જેટલા ઊંચે જઈએ તેટલી જ

અાપણી પ્રતિમા વધારે બડાઈ હાંકનાર ગંભીર અને હાસ્યાસ્પદ બને છે.

તે પ્રતિમા પર ધ્યાન અાપવાનું અને જેવી છે તેવી તમારી જાતને સ્વીકારવાની શરૂઆત કરવાનું અનિવાર્યપણે અાવશ્યક છે. તમારી બધી જ ચીડ, મર્યાદાઓ, ભૂલો સાથે સુખી થવાનું શીખી જાવ અને તરત જ તમને સારું લાગશે. મોટેથી હસી કાઢો, ગુસ્સે થાવ, નૃત્ય કરવાનું શીખો અને અાનંદથી ચાલો... અને તમારું અણઘડપણું છોડો, શાંત થાવ અને મૂર્ખ બનતા શીખો. અને તમને સારું લાગશે.

યાદ રાખો કે અંતઃકરણની મુસાફરી માત્ર બહારથી જ શરૂ કરી શકાય છે. અે જ સાચું સમાધાન છે. અા મુસાફરી જે નવી ઊર્જા અને સમાધાન મેળવવાનો સાચો માર્ગ છે.

અાનંદ ઉત્તતિકારક છે

જીવનને સમજવા માટે તમારે દુઃખી થવું જ પડે અે િવચારને નાબૂદ કરો. જીવન, સારું લગાડી શકાય, અેવું કંઈક છે. અાથી અાશા અને િહંમત સાથે જીવો. અેવા લાખો લોકો છે જેમને દુઃખી થવા માટેના સાચા કારણો હોય છે. ખુશ થાવ કે તમે તેમાંનાં અેક નથી.

૨૦૧૧ માં હું ગજરા કોટારીના ‘બ્રોકન મેલડીઝ’ પુસ્તકને બજારમાં મૂકવાની વિધમાં ભાગ લેવા િવમાન માર્ગે િદલ્હી ગયો હતો. અે અેક ભાંગી પડેલા કુટુંબમાં અાગળ વધવા માટે અાશા અને શ્રદ્ધા િસવાય કશું જ ન હતું તેવા કસોટી કરતા સમયમાંથી પસાર થતી અને ઉછરતી અેક છોકરીની વાત છે.

અે બનાવ સાથે સંકળાવા માટે મેં સંમતિ અાપી કારણ કે મને લાગ્યું કે તેના પાત્રો ખૂબ સારી રીતે રેખાંકિત થયેલા છે અને નવલકથામાં જ િસનેમા જેવી ગુણવત્તા છે. અે અેવું પુસ્તક છે જેમાં થોડી ખુશી છે અને ઘણા ગમગીન પ્રસંગો પણ છે. તમે શું જોવા ઈચ્છો છો તેના અાધારે, પ્યાલો અડધો ખાલી છે અથવા અડધો ભરેલો તેનો અે અેક ઉત્કૃષ્ટ િકસ્સો છે. શ્રોતાઅોમાંના કેટલાકને લાગ્યું કે કડ્ડાંતિકા વધારે સાચી છે, માત્ર સાહિત્યમાં જ નહીં, જીવનમાં પણ. બીજાઅો અા માન્યતાના ભાગીદાર ન હતા. હું અા બનાવ અને ચર્ચા અહીં રજૂ કરું છું, કારણ કે અા િવષય પર મારા દૃઢ અભિપ્રાયો છે. અેવી ચર્ચામાં માત્ર પ્રેક્ષક બની રહેવા માટે, કડ્ડાંતિકા અે સત્ય છે અને જીવનમાં બીજું બધું િમથ્યા છે અેવી માન્યતામાં ઘણી બધી િજંદગીઅોને પલટાઈ જતી મેં જોઈ છે.

તેમના જીવનમાં નહોતી જોવા મળતી અેવી વાસ્તવિકતાનો અનુભવ કરવા માટે, મારા જાણીતા અથવા જેમને િવશે મેં સાંભળ્યું હતું તેવા ઘણા યુવાન અને પ્રતિભાવાન લોકો જાતને સજા કરવાનો પ્રયત્ન કરતાં હતાં અને ભૂલાઈ ગયા છે અે કમનસીબ છે. કેટલાકે તેમની અારામદાયક પશ્ચાદ્ધૂના સંજોગોમાંથી િવખૂટા પડીને અે કર્યું છે, જ્યારે બીજાઅોને દારૂડિયા બની જઈને અને વળી બીજાઅોઅે જોણે તેમને બદલાઈ ગયેલી વાસ્તવિકતાની લાગણી અર્પી છે તેવા પદાર્થો ખાધા છે.

ખરેખર અા કરુણ અને િવડંબણાઅોથી ભરેલું છે, કારણ કે દુઃખનું ઊંડાણ માપવામાં કોઈ મોટો ગુણ કે સત્ય જડતું નથી. દુઃખ કે હતાશાની વિવિધ માત્રાથી અાપણે નાના બની જતા લાગીઅે છીઅે. અાપણને તે અાપણી જાતની અંદર ભૌતિક રીતે સંકોચાઈ જતાં બનાવે છે.

તમારામાંના દરેક જણ હું જે મુદ્દો રજૂ કરું છું તે સમજશે. જ્યારે તમે નાટ્યગૃહ કે િસનેમા હોલમાં, જે દરેક સમયે કરુણ ક્ષણ જોઈને અેક અાંસુ સાર્યું હોય તે તમે યાદ કરો. તમે કેવી રીતે તે અાંસુ ચૂપચાપ લૂછી નાંખ્યું હતું? તમે તમારી લાગણીઅો મોટા અવાજે દ્વિનયાને જણાવી ન હતી, કારણ કે દુઃખ અે ખૂબ જ ખાનગી બાબત છે. જાહેરમાં દુઃખી થવું તે અેક અસામાન્ય બાબત છે.

અેથી ઊલટું તમે પોતાને કે બીજા કોઈને કદી પણ ચૂપચાપ હસતા કે તેને (હાસ્યને)

દબાવી દેતા યાદ છે? કદી પણ નહીં. તેનું કારણ એ છે કે હાસ્ય એ મોટા અવાજે થતું, ચેપી અને િવસ્તૃત થતું હોય છે. તમારે તેને સંતાડવાની કદી જરૂર પડતી નથી અને દુઃખથી ઊલટું હાસ્ય ઉત્તરિકારક છે અને તમને તેના અંતે સારું લાગવાની લાગણી અાપી જાય છે.

હું અહીં જગતભરમાં ઝડપથી ફૂટી નીકળેલી અસંખ્ય હાસ્ય કલબોની વાત કરતો નથી, પરંતુ દરેક સ્વ-પ્રશિક્ષણના કાર્યક્રમમાં ‘હાસ્ય’ની ભલામણ કરવામાં અાવે છે અને હવે તો અાધુનિક ઉપચારશાસ્ત્ર પણ કહે છે કે હાસ્ય એ સૌથી શ્રેષ્ઠ દવા છે. અેવું કહેવાય છે કે બાળકો દિવસમાં ત્રણસોથી વધારે વાર હસે છે, પરંતુ જ્યારે અાપણે પુખ્ત થઈએ છીએ ત્યારે અાપણે ગંભીર થવાની જરૂર લાગે છે. અાથી અાપણે દિવસમાં લગભગ વીસ વખત જ હસીએ છીએ. અાશ્ચર્ય નથી કે અાપણે સોગિયા અને ચઢેલા મોઢાવાળા લાગીએ અને દેખાઈએ છીએ.

જીવનને સમજવા માટે તમારે દુઃખી થવું જ પડે એ િવચારનો નાશ કરો. જીવન સારું લગાડી શકાય એવું કંઈક છે. અાથી અાશા અને હિંમત સાથે જીવો. અેવા લાખો લોકો છે જેમને દુઃખી થવા માટેના સાચા કારણો હોય છે. ખુશ થાવ કે તમે તેમાંના એક નથી.

તમારી જાતને શોધો, અોળખો અને અનુસરો

તમારી જાતને શોધો અને તમારા હૃદયને અનુસરો. નાસીપાસ થશો નહીં. પરંતુ જીવન દ્વારા પ્રેરિત થજો અને તે પ્રેરણાની િયનગારી માટે તમારી અંદર જુઓ. તે કોઈની પાસેથી ઉછીની લેશો નહીં

અા પાણી અાજુબાજુના જીવનથી અાપાણે ક્યાં તો પ્રિરત થઈએ ક્યાં તો નાસીપાસ થઈ શકીએ. હું િશમલામાં ઉછરીને મોટો થયો, તે દિવસોમાં મોટાભાગના ક્યાં તો મધ્યમવર્ગી અથવા િનમ્ન મધ્યવર્ગી લોકો અસ્તિત્વ ધરાવતા હતા. મને ખાતરી છે કે ઉછરવાનો એવો જ અનુભવ તમારામાંના મોટાભાગના માટે પણ સત્ય છે. સંપત્તિની માત્ર સમજણ હતી. કદી ખુલ્લી રીતે જોઈ ન હતી. અાથી ગાંધીજીની િવચારસરણી મુજબના જીવનને અનુસરવાનું બહું મુશ્કેલ ન હતું. ખરેખર તો તેનો કોઈ ખાસ િવકલ્પ જ ન હતો.

અાજે, જીવન જૂદું જ છે. એક નવા અાડંબરી મનોવલણે વર્ચસ્વ જમાવ્યું છે. તમારા નાણાં અંગે રોક મારવાનું, ઘણી બ્રાન્ડોનો પીછો કરવાનું અને સુખવાદી જીવનશૈલી હવે ફેશનેબલ છે. મધ્યમવર્ગી માનવીઓ માટે પણ બજારમાં મળતા અસંખ્ય સાધનો તેમના પર પરિગ્રહી બનવાનું દબાણ સર્જે છે. અાથી પુષ્કળ િમલકતનું પ્રદર્શન અાપણા પર સતત મારો ચલાવે છે, જે અાપણામાંના મોટાભાગનામાં માંગ, અદેખાઈ અને અપૂર્ણતાની લાગણી જગાવે છે અને તે અાપણી અાજુબાજુ બધે જ જે સફળતા દેખાય છે તેનું અનુકરણ કરવા અાપણને પ્રેરે છે.

એ રીતે અાપણે જે જોયા કરીએ છીએ તેના દ્વારા નાસીપાસ થઈએ છીએ. તે રીતે અાપણે એક મનોવલણ અપનાવવા અને બીજી વ્યક્તિની સફળ જીવનશૈલીનું અનુકરણ કરવા પ્રેરાઈએ છીએ તેમજ બીજા કોઈ જેવા બની જઈએ છીએ અને તેમાં જ અાપણા જીવનના મોટાભાગના દુઃખોના બીજ પડેલા છે.

અાપણે સાચી સફળતાના ટોચે પહોંચીએ તે પહેલાં એ િનવાર્યપણે અાવશ્યક છે કે અાપણે અાપણી જાતને અને મર્યાદાઓને સમજીએ. અાપણી જાતને ન સમજવાથી જ અાપણામાં પુષ્કળ પ્રમાણમાં અંધાધૂંધી અને દુઃખ ઉત્પન્ન કરીએ છીએ. જો હું માનતો હોઉં કે મારે ઉચ્ચવર્ગમાં પ્રચલિત કપડાંમાં ફેશન િડઝાઈનર બનવું જોઈએ, પરંતુ જો મારામાં રંગો અંગેની જાણકારી જ ન હોય તો હું માત્ર દુઃખના બીજનો ઉછેર કરી રહ્યો છું. મોહક ચોપાનિયાઓમાં પ્રસિદ્ધ મેળવતા િસનેમાના િદગ્દર્શક બનવાની અાકાંક્ષા રાખતો હોઉં પરંતુ જો મારામાં વાર્તા સમજવાની અાવડત જ ન હોય તો મારે સમજી લેવું જોઈએ કે એ કામ છોડી દેવાનો મારો સમય અાવી ગયો છે. રસોઈ કળા જેવા અોછા મોહક કામોના િનષ્ણાત બનવાની ઈચ્છા હોય, પરંતુ રસોડાની ગરમી સહન કરી શકાતી ન હોય તો તમારે માટે ત્યાં ઝાઝું ભવિષ્ય નથી.

મુદ્દો એ છે કે અાપણું પોતાનું સ્વનિરીક્ષણ કરીને અાપણે મર્યાદાઓ જેટલી વહેલી જાણીએ તેટલું અાપણા માટે સારું છે. અાપણે અાપણી જાતને અોળખતા જ

નથી અથવા અંપાણી જાતનું ચોકસાઈપૂર્વક મૂલ્યાંકન કરવામાં િનષ્ફળ જઈએ છીએ તેને કારણે જ અંપાણામાંની ઘણી િજંદગીઓમાં દુઃખ પાંગરે છે.

હું એવા અસંખ્ય લોકોના સંપર્કમાં આવ્યો છું; જેઓ હજુ તેમની ચાલીસીમાં પણ પોતાની જાતની શોધમાં લાગેલા છે એનું ખરેખર દુઃખ છે, કારણ કે ચાલીસી એ એક એવો અંદાજ સમય છે જ્યારે તેઓ તેમની કારકિર્દીની ટોચ પર પહોંચવા યોગ્ય માર્ગ પર હોવા જોઈએ.

અહીં હું એવું કહેતો નથી કે તમારી પાસે હોય એટલી બધી જ શક્તિ વાપરવી ન જોઈએ. હું માત્ર એ જ કહું છું કે તમારે બીજી વ્યક્તિના સ્વપ્ન કે સફળતાની નકલ કરવા પ્રયત્ન કરવો જોઈએ નહીં. જે પ્રમાણે એવા ઘણા ડૉક્ટરો છે કે જેઓ ધંધાકીય સાહસિકો બન્યા છે, તે જ રીતે એવા સેંકડો ઈજનેરો છે જેઓ મશીનો બનાવવાનું કામ છોડીને િફ્ટ્મો બનાવતા થઈ ગયા છે. મુદ્દો એ છે સમયસર તમારી જાતને શોધો-અંજાઓ અને તમારા હૃદયને અનુસરો. નાસીપાસ ન થાવ, પરંતુ જીવન દ્વારા પ્રેરિત થાવ તે પ્રેરણાની ચિનગારી માટે તમારો અંદર જ જુઓ. તે કોઈની પાસેથી ઉછીની લેશો નહીં.

તમારા સંબંધોનું મૂલ્ય સમજો

અંપણી પાસે જે છે તે અંપણે િનભાવતા નથી, છતાં જો તમે અંજુબાજુ કોઈપણ સાથે વાત કરશો તો તમને સમજાશે કે બગડેલા સંબંધો જ િયંતાના સૌથી સામાન્ય ઉદ્ગમસ્થાન હોય છે

દા.દા ખોટા ખ્યાલો સાથે અંપણે જીવીએ છીએ. એમાંનો એક છે - અંપણે બધા જ ઘણા બુદ્ધિશાળી છીએ. બીજો છે, અંપણે એકબીજા વગર સ્વતંત્રપણે જીવી શકીએ છીએ. ખાસ કરીને ગ્રાહકલક્ષી નાના નાના સાધનો અને શોધો જેવી કે અંઈફોન અને ઈન્ટરનેટના અંા િદવસોમાં બીજો િવચાર ખૂબ જ વધારે લોકપ્રિય બનતો જાય છે અને તેણે અંપણા િમત્રો, કુટુંબ અને ખરેખર સમાજની ભૌતિક હાજરી બાબતમાં અંપણને અસરકારક રીતે એકબીજાથી દૂર કરી દીધા છે.

અંપણી સમાજ સાથેની વધતી જુદાઈ બાબત અગાઉ પણ મેં અછડતો ઉલ્લેખ કર્યો હતો, પરંતુ અહીં એવા સંબંધો તોડવાની બાબત અને ઉચ્ચ કક્ષાના વાર્તાનિક અભ્યાસ િનષ્ણાતોના સંશોધનોના તારણો િવશે હું લખવા માંગુ છું કે,

“સંબંધો અંપણા જીવનમાં સૌથી મહત્વની બાબત છે.”

અને તેમાં નાણાંનો પણ સમાવેશ થાય છે. કેટલાકે સુખી સંબંધોની િકંમતને નાણાંના જથ્થામાં પણ દર્શાવી છે. તેવા એક અભ્યાસ મુજબ પતિ-પત્નીના સંબંધોની િકંમત ૧,૦૦,૦૦૦ (એક લાખ) યુએસ ડોલર જે ભારતના રૂપયામાં અંશરે પચાસ લાખ થાય તેમ જણાવ્યું છે!

અંપણે એ બાબતમાં શું કરીએ છીએ? અંપણે પતિ કે પત્ની, અંપણા સંતાનો, અંપણા દીકરા અને દીકરીઓ સાથેની સંબંધોની િસ્થિતિ બાબત જાણકારી ધરાવીએ છીએ? અંપણા સંબંધોનું અંપણે મૂલ્ય અંાંકીએ છીએ? હું નથી માનતો. એકંદરે અંપણે માનવી છીએ એટલે એ સ્વભાવિક છે કે અંપણે, સંબંધો જ્યાં સુધી બગડી જતા નથી ત્યાં સુધી, જાહેર રીતે સંબંધો કેળવવાની િચંતા કરતા નથી અને પછી અંપણે ઘણીવાર અંપણા સંબંધોની મર્યાદા અોળંગી જવાની અને નાતો બગાડવાનો દોષ બીજા પર નાંખીએ છીએ. જે અંપણી પાસે છે, તેને અંપણે િનભાવતા નથી; છતાં જો તમે અંજુબાજુ કોઈ પણ સાથે વાત કરશો તો તમને સમજાશે કે બગડેલાં સંબંધો જ િચંતાના સૌથી સામાન્ય ઉદ્ગમસ્થાન છે.

થોડા અઠવાડિયા પહેલાં હું મેનેજમેન્ટ અને જીવન કૌશલ્યના ભારતના અગ્રણ્ય સલાહકારોમાંના એક કે જે કદાચ બે જુદા જુદા િવષયો અંગેના રાષ્ટ્રીય સંસ્થાનોમાં વક્તવ્ય અંપતા એકમાત્ર પ્રોફેસર છે, તેમને મળ્યો હતો. તેમણે મને કહ્યું કે મેનેજમેન્ટના કોઈ પાસા પર વરિષ્ઠ બેન્કરો માટે હું એક વખત કાર્યશાળા ચલાવતો હતો. માત્ર પંદર જ િમનિટમાં બેન્કરો જે એક જ િવષય પર મારી સાથે ચર્ચા કરવા અંતુર હતા તે હતો ‘સંબંધો’. નેતાગીરી નહીં. તેમના કર્મચારીઓના અભિપ્રેરણની બાબત પણ નહીં, પરંતુ કેવી રીતે સંબંધો કેળવવા અને સુધારવા બાબત.

જે મુદ્દો નોંધવા જેવો છે તે અં છે કે, અંપણે જેનાથી ખૂબ અજાણ છીએ અથવા કદાચ જેની િફ્ફર િયંતા નથી, તે સંબંધો માટે જ અંપણે જીવીએ છીએ. અંપણા કુટુંબોને વધારે સારું જીવન અંપવા માટે જ અંપણે કામ કરીએ, કમાઈએ અને સંઘર્ષ કરીએ છીએ. અંમ છતાં જો અંપણા કુટુંબો સાથે અંપણે લાગણીથી નજીક ન હોઈએ તો અં બધાની િકંમત પણ શું છે?

જેઅં બહારથી બહુ કઠોર લાગતા હોય, પરંતુ જ્યારે તેમને ભાન થાય છે કે તેમના બાળકો તેમને યાહતા નથી, ત્યારે તેઅં ભાંગી પડે છે તેવા વડીલ િપતાઅંને મેં જોયા છે. કુટુંબની વડીલ માતાઅં જેઅં, કદાચ, પોતાની પસંદગીની વ્યક્તિઅં સાથે પરણેલી, તેમની દીકરીઅંને િધક્કારે છે. જોકે, તે વડીલ તેમના સૌથી અંદરના ઊંડા િવચારોમાં પોતાની દીકરીની ઉછેરના વર્ષો દરમિયાન તેમની ઉપર ધ્યાન ન અપાયું તે વખતના તેમના જે સંબંધો હતા તે યાદ કરીને રડે છે.

જે સંબંધો હજુ જીવંત હોય તેમની બાબતમાં અંભાર વ્યક્ત કરતા રેકી િનષ્ણાતો પોતાના બધા જ સંબંધોનું રોજ કાળજીપૂર્વક મૂલ્યાંકન કરે છે. તેમનો દાખલો લેવાનું મને ગમશે. રેકીના િસદ્ધાંતો છે: માત્ર અંજના માટે જીવો, ગુસ્સે ન થશો, િયંતા કરશો નહીં, અંભારી બનજો, સખત કામ કરજો અને બીજાઅં પ્રત્યે દયાળુ બનજો.

અંજ અંતરિક પરિવર્તનનું મૂળભૂત હાર્દ છે.

જુદા જુદા લોકો માટે પ્રેરણા અાપવા ઉત્તેજકો હોવાં જોઈએ

પાયાના સ્તરે જ એ સાબિત થઈ ગયું છે કે િનયમોનું સૌથી ઈચ્છનીય વધુ પ્રમાણ સ્ત્રીઓ અને પુરુષો બંને માટે અલગ હોય છે. અાથી જુદા જુદા લોકોને પ્રેરણા અાપવા માટે જુદા જુદા ઉત્તેજકો હોવાં જોઈએ

જી વનનું એક સત્ય એ છે કે અાપણને લાગે છે કે અાપણે બધા એકસરખા છીએ, છતાં અાપણે એકબીજાથી કેટલા બધા જુદા છીએ. જ્યારે બાકીની માનવજાત સાથે સમાનતાની લાગણી એ એક સુંદર ઉખાભરી લાગણી હોય છે અને એવી લાગણી થાય કે અાપણે બધા એક છીએ. ત્યારે એ કેટલીક વાર સમજવું જરૂરી છે કે અાપણે બધા ઘણી બાબતોમાં જુદા છીએ. લાઈફ મેનેજમેન્ટ િવશે ક્લાસ ચલાવતા બધાને એક જ દૃષ્ટિથી જુએ છે અને એક ત્રાજવે તોલે છે, જે બરાબર નથી, કારણ કે બધા એકસરખા લાગતા લોકોની જીવનશૈલી ખરેખર અલગ જ હોય છે. અા એક સનાતન સત્ય છે જે સમજવું જરૂરી છે.

અાથી જ તમે એવા લોકોને મળતા રહો છો જેઓ જુદા જુદા સમયે જુદા જુદો અભિગમ અપનાવવાનો પ્રયત્ન કરે છે. કેટલાક એક તો કેટલાક બીજી રીતે લાભ મેળવે છે, પરંતુ એ પ્રક્રિયામાં ઘણાને લાગે છે કે તેઓ એવા કાર્યક્રમો દ્વારા પોતાની જાતને મદદરૂપ થશે એ બાબતમાંથી તેઓ શ્રદ્ધા ગુમાવી બેસે છે, કારણ કે તેઓ બદલાઈ જવા સક્ષમ નથી એવું તેમને લાગે છે.

અાપણે જે સ્વીકારવું જોઈએ તે એ છે કે અા ગ્રહ પર દરેક જણ અજોડ છે. અાપણે બધા જ જુદી જુદી રીતે બનાવાયેલા છીએ અને એ પુરવાર થયેલું જનીનશાસ્ત્રીય સત્ય છે. એ જ રીતે અાપણે દરેક જણને અાપણા અલગ પ્રશ્નો હોય છે. અાથી એક જ ઉપાય અાપણા સૌનો ઉપચાર કરી શકે નહીં. મેડિકલ સાયન્સ પણ હવે એ સ્વીકારતું થયું છે કે જુદી જુદી દવાઓ જુદા જુદા લોકો પર જુદી જુદી અસર કરે છે. પાયાના સ્તરે જ એ સ્થાપિત થયેલું છે કે ઈચ્છનીય િનયમોનું સૌથી વધુ પ્રમાણ પુરુષો અને સ્ત્રીઓ બંને માટે અલગ અલગ હોય છે. અાથી જુદા જુદા લોકોને પ્રેરણા અાપવા માટે જુદા જુદા નુસખાઓ એટલે ઉત્તેજકો જરૂરી બને છે.

ઘણા લોકોને ડાયેટિંગ લાઈફ કોચિંગ સાથે કાર્યક્રમોની સરખામણી કરીને મૂળભૂત સત્ય તરત જ સમજી જાય છે. ડાયેટિંગ પ્રોગ્રામો ઘણા છે એ જ સ્પષ્ટ કરે છે કે દરેક માટે ડાયેટિંગ પ્રોગ્રામ અલગ અલગ છે જે થોડા થોડા સમયે બદલાયા કરે છે. એ મુજબ દરેકની જીવનશૈલી અલગ અલગ હોય તો તે બીજાની જીવનશૈલી અપનાવે તે જરૂરી નથી.

જવાબ મોટે ભાગે તમારી પાસે જ હોય છે અને રૂપક દ્વારા કહીએ તો તમારે તમારી જાતને અાચનામાં જોઈને શરૂઆત કરવી જોઈએ. તમારી લાક્ષણિકતાઓના સંદર્ભમાં તમે કેવા પ્રકારની વ્યક્તિ છો અને તમારા મૂળભૂત સમસ્યા ક્યાં અને કેવી છે તેનું પૃથક્કરણ

કરો. પછી જુદા જુદા મેનેજમેન્ટ ગુરુઓ જે પદ્ધતિઓ બતાવે છે તેમની સરખામણી કરો. જો તમારો સ્વભાવ ગુસ્સાવાળો હોય અને તમારી સમસ્યા ગુસ્સાના સંચાલનની હોય તો તમારે કદાચ એવો અભ્યાસક્રમ જોઈએ કે તમારો દબાયેલો ગુસ્સો કેવી રીતે બહાર કાઢવો અને પછીથી તમને કઈ બાબત ગુસ્સે કરે છે તે જાણવા ઊંડા પણ ઉતરવું જોઈએ. પછી ધ્યાનનો કાર્યક્રમ તમને ગુસ્સો અંતરમાં માટેના પરિબલોનો અભ્યાસ કરી ગુસ્સો ન આવે તે માટે સહાયભૂત થઈ શકે. તમારી અંદરનો અજંપો શાંત પાડવામાં ધ્યાનનો કાર્યક્રમ તમને ચોક્કસ મદદ કરશે.

પરંતુ એ જ અભ્યાસક્રમ ઘણીવાર નાસીપાસ થઈ જાય તેવા પ્રકારના વ્યક્તિત્વવાળી વ્યક્તિ માટે બહુ ઉપયોગી થઈ પડશે નહીં. તે વ્યક્તિને કંઈક બીજું જોઈએ જે તેનામાં શ્રદ્ધા પૂરે અથવા તે પોતે પ્રસંગ પ્રમાણે કાર્ય કરવામાં સફળ થશે કે નહીં તેની શંકાને સતત પજવતો ભય નાબૂદ કરે તેવું કંઈક જોઈએ. તેના પોતાના કોયલામાંથી બહાર આવવામાં તેને પોતાના ગ્રૂપમાં કે વર્ગમાં કરેલ પ્રોજેક્ટસ-અભ્યાસ જેટલો મદદરૂપ થશે તેટલો બીજો પ્રયત્ન મદદરૂપ થશે નહીં.

તમારે માટે બન્યા નહીં હોય તેવા કાર્યક્રમોમાં કુદી પડતાં પહેલાં તમારી જાત તરફ જુઓ અને નક્કી કરો કે તમે કોણ છો અને તમારા હૃદયને શું બંધબેસતું થઈ શકશે.

બધાં વળગણો ત્યજી દો

સફળતા બીકણ માણસો માટે નથી. તમને અાશ્વસ્ત કરતા સંજોગોમાંથી બહાર નીકળો. જાણીતું હોય તેને વળગી રહેવાનું બંધ કરો અને આધારી બાબતો માટે તમારી જાતને મજબૂત બનાવો, કારણ કે જાગ્રત અને જીવંત હોવાનો તે જ એક માર્ગ છે.

અા પાણને બધાને જ લોકો, વસ્તુઓ, જગ્યાઓ અને સંસ્થાઓને વળગી રહેવાનું ગમે છે. ખરેખર તે ગમી જાય તેવું લક્ષણ છે અને ઘણા ગમી જાય તેવા શબ્દો જેવાં કે ‘લાગણીશીલ’ તેને વર્ણવવા વપરાય છે. વાક્યાંશ મુજબ, લાગણીશીલ ન હોવું અને લગભગ લાગણી વગરના હોવું તેના કરતાં તો તે સારો શબ્દ છે. જોકે અે પણ સાચું છે, કે અાપણે વસ્તુઓને તેમની મુદત વીત્યા પછી પણ લાંબા વખત સુખી વળગી રહીએ છીએ અને અાપણા પ્રશ્નોમાંના ઘણા તેમાંથી ઉપસ્થિત થાય છે.

ચાલો અાપણે સૌથી જૂનો માતા અને તેના બાળકનો સંબંધ જ તપાસીએ. અે અત્યંત મહત્વનું છે, કારણ કે તેના જીવનના શરૂઆતના તબક્કામાં કોઈ પણ બાળક માતા િવના જીવવાની અાશા રાખી જ ન શકે. જીવવા માટે માત્ર પોષણની જ જરૂરિયાત નથી, પરંતુ બાળકને સતત ડૂંક, કાળજી અને ભૌતિક તેમજ લાગણીની દૃષ્ટિએ (ભેટવાનું) છાતીએ લગાડવાનું જરૂરી રહે છે. યુરોપના શ્રેષ્ઠ અનાથાશ્રમોની કાળજી હેઠળના માતા વગરના બાળકોના અભ્યાસોએ દર્શાવ્યું છે કે, શ્રેષ્ઠ પોષણ છતાં અાવા બાળકોનો મૃત્યુ અાંક, તેમની માતા સાથે રહેતાં બાળકો કરતાં ઘણો વધારે ઊંચો હતો. અહીં મહત્વનું ખૂટતું તત્ત્વ (ઈનપૂટ) ‘શારીરિક ડૂંક અને ભેટવાનું’ હતું એવું તારણ કાઢવામાં આવ્યું છે.

પરંતુ અા સંબંધને છોડી દેવાની પણ છેલ્લી અવધિ હોય છે. જ્યારે બાળક પુખ્ત થાય ત્યારે તેઓએ અેની સાથેના સંબંધોનાં વળગણો ધીમે ધીમે ઢીલાં કરવા જોઈએ. નહીં તો માવડિયો દીકરો અને બાપની કહ્વાગરી દીકરી અાપણને અનુભવવા મળશે. મા-બાપે હળવેથી તેમના બાળકોની િજંદગી પરનો અંકુશ છોડી દેવો જોઈએ અને તેઓને પોતાના િનાર્ણયો લેવાનું ઉત્તેજન અાપવું જોઈએ. મા-બાપો પરના વધારે પડતા અાધારને પરિણામે પુખ્ત યુવાન માટે રૂંધાયેલું વ્યક્તિત્વ અને લાગણી િવષયક અનુકૂલનના પ્રશ્નો ઉપસ્થિત થશે. તે તેમના પતિઓ, પત્નીઓ અને પછી તેમના કુટુંબો માટે પ્રશ્નો સર્જશે. અાંથી અેવા પ્રશ્નોનો શરૂઆતમાં જ અંત લાવવાની યાવી-માબાપ માટે અે છે કે તેમણે તેમના બાળકો તારુણ્યની શરૂઆતમાં હોય ત્યારથી જ તેમને વળગી રહેવાનું બંધ કરવું જોઈએ.

અેવી બીજી વસ્તુઓ પણ છે જેમને અાપણે જરૂરત વગર વળગી રહીએ છીએ, જેમ કે અાપણું કાર્ય, સંબંધો જેમાં અાપણે ખરેખર દુઃખી હોઈએ. જે કામ તેમને ઉત્તેજના ન અાપતું હોય તેને ઘણીવાર લોકો વળગી રહેતા મેં નોંધ્યા છે. તેઓ તેમાં સુખી ન હોય અથવા તો તેમના ઉપરીઓની મધ્ય જીવનની કટોકટી હોય અથવા કારણ ગમે તે હોય, જો કામ પર જવું પડે તેમ છે અે િવચાર જ દરરોજ સવારમાં તેમનામાં હતાશાનો િવચાર લાવતો હોય ત્યારે નવું કામ શોધી કાઢી તેમાં જોડાઈ જવાનો સમય પાકી ગયો હોય

છે. દુઃખમાં જીવ્યા કરવાનો કોઈ અર્થ નથી. જે કામ અપાણા મન સાથે અનુકૂળતા સાધતું જ ન હોય તે પછી નોકરી હોય કે કૌટુંબિક હોય તેને ત્યજીને અગળ વધવું એ પ્રગતિ છે, િનષ્ફળતા નથી.

અપાણામાંના ઘણા, લોકો કે વસ્તુઓને શા માટે વળગી રહીએ છીએ? કારણ કે અપાણને જાણીતી બાબતોને વળગી રહેવાનું ગમે છે અને ખાસ ઈચ્છા વગર પણ પરિવર્તનથી અપાણે ભડકીએ છીએ. દરેક પસાર થતા વર્ષ સાથે જેમ જેમ અપાણે ઘરડા થતા જઈએ છીએ તેમ તેમ તે અનિચ્છા વધારે મજબૂત થતી જાય છે. અપાણને જો પસંદગી અપવામાં આવે તો અપાણે જાણીતી જગ્યાઓએ જવાનું અને જાણીતા લોકોને મળવા માંગીએ છીએ, પરંતુ સફળતા બીકણ માણસો માટે નથી. તમારા અશ્વસ્ત કરતા સંજોગોમાંથી બહાર નીકળો. જાણીતું હોય તેને વળગી રહેવાનું બંધ કરો અને આધારી બાબતો માટે તમારી જાતને મજબૂત બનાવો, કારણ કે જાગૃત હોવાનો... અને જીવંત હોવાનો તે જ એકમાત્ર માર્ગ છે.

નિષ્ફળતામાં સફળતા રહેલી છે

અંપાણે મેળવેલા વિવપરીત પરિણામોમાંથી શીખવાની ઈચ્છા જ સફળ લોકો અને નિષ્ફળ ગયેલા લોકો વચ્ચેનો ઘણો મહત્વનો તફાવત છે

અ ગાઉ નિષ્ફળતાને પહોંચી વળવાના વિવષય પર ટૂંકાણમાં મેં ઉલ્લેખ કર્યો હતો. દરેક વર્ષે મે-જૂનમાં શાળાઓનાં બોર્ડના પરિણામ અને વ્યવસાયિક અભ્યાસોની પ્રવેશ પરીક્ષાઓનાં પરિણામો જાહેર થાય છે, ત્યારે પુષ્કળ નિરાશાઓ અને તેમાં સફળ ન થયા હોય તેવા કેટલાકના અંપધાતોને પણ અંપાણે જાણીએ છીએ. હું માનું છું કે અંબાબતમાં હવે વ્યાપક ચર્ચા થવી જ જોઈએ. મૂળ મુદ્દો જે હું ઠસાવવા માંગુ છું તે એ છે કે અંપાણે નિષ્ફળતા બાબતમાં અંપાણા ખ્યાલો બદલવા જ જોઈએ. નિષ્ફળતાને કાયમી ન ગણવી જોઈએ. એ ક્ષણિક છે તેને નિષ્ફળતા કહેશો જ નહીં, તમે ઈચ્છો તો તેનાથી વિવપરીત થયું અથવા ધારવા કરતાં ઊલટું પરિણામ અંવ્યું એમ કહેજો. વિવપરીત થયું હોય તેને માટે નકારાત્મક રીતે ન વિચારશો. તે તમને જે બોધપાઠ અંપી શકે તેના સંદર્ભમાં તેની બાબતમાં રચનાત્મક રીતે પણ વિચારજો.

અને જો તમે નિષ્ફળતાને ઊલટું થયું એ દૃષ્ટિએ સફળતાપૂર્વક જુઓ તો તમે તેને માર્ગના અંતની સ્થિતિ તરીકે કદી વિચારશો નહીં. તેને બદલે તેને તમે રસ્તા પરનો વળાંક જે તમને વધારે પહોળા માર્ગો પર લઈ જઈ શકે એ રીતે જોશો.

તરુણો તરીકે તમારાં વિવપરીત પરિણામો, વર્ષના અંપ સમયે, મોટાભાગે અભ્યાસને લગતા જ હોય. તમારી અને વધારે મહત્વની દૃષ્ટિએ તમારા માબાપની સામે હું એક પ્રશ્ન મૂકવા માંગુ છું. કોઈ પણ મહત્વના ક્ષેત્રમાંના સૌથી પહેલા અંવાનારાઓ વિવશ વિચારો, પછી તે રમતગમતમાં હોય કે પેઈન્ટિંગમાં, ઘંઘાકીય કાર્યમાં અથવા રાજકારણ કે અદાકારીમાં હોય તે વ્યક્તિ અભ્યાસમાં પહેલો નંબર લાવનાર હતી? સૌથી વધુ ચોક્કસપણે કહી શકાય કે ના. અંથી જો (શ્રેષ્ઠ લોકોની) સફળતા તેમની શૈક્ષણિક કારકિર્દી સાથે કોઈ જ લેવાદેવા જ ન હોય તો તમારા જીવનમાં 'વિવપરીત' પરિણામ દ્વારા તમારી કારકિર્દીમાં પ્રગતિ માટે માર્ગ બંધ થઈ જાય એવું કદી હોઈ શકે નહીં.

એક વિવશસનીય દાખલો મને અંપવા દો. દા.ત. જે વિવશસનીય લાગતો નથી, પરંતુ અંપા ઈન્ટરનેટના જમાનામાં પળવારમાં તે ચકાસી શકાય તેમ છે. વગર દલીલે (કહી શકાય કે) ગઈ સદીના સૌથી મહાન વૈજ્ઞાનિક જેમના ગૂઢ સિદ્ધાંતો હજુ પણ ચકાસવામાં અંપાવે છે તે અંપલ્બર્ટ અંપાઈનસ્ટાઈન હતા અને તમે જાણો છો કે તેઓ ઝૂરિચની પ્રખ્યાત સ્વીસ ફેડરલ ઈન્સ્ટિટ્યૂટ ઓફ ટેકનોલોજીની દાખલ થવા માટેની પ્રવેશ પરીક્ષામાં ૧૬ વર્ષની ઉંમરે પહેલા પ્રયત્ને નાંપાસ થયેલા હતા. અંપમ, છતાં તેમને (વખત જતાં) નોબેલ ઈનામ મળ્યું હતું.

એ જ પ્રમાણે તમે સ્કોટલેન્ડના પ્રખ્યાત રાજા રોબર્ટ દ બ્રુસની દંતકથારૂપ વાર્તા નોંધી શકો છો. છ લડાઈઓમાં બ્રિટીશ લોકોની પોતાના દેશમાંથી હાંકી કાઢવામાં તેઓ નિષ્ફળ ગયા હતા ને તેમને એક કરોળિયાએ પ્રેરણા અંપી હતી તેઓ તેમના સાતમા

પ્રયત્નમાં સફળ થયા હતા.

અંપાણા અંજના હરીફાઈના વાતાવરણમાં વિપરીતતાઓને અભ્યાસ સાથે સાંકળી શકાય, પરંતુ અંપાણે બધા અં વાતથી વાકેફ છીએ કે દરેક ક્ષેત્રમાં પછડાટો તો અંવશે જ. જેમ કે અંપાણા અર્થિક પરિસ્થિતિમાં, અંપાણા કામધંધાઓમાં, અંપાણા સંબંધોમાં અને બીજા ઘણામાં. અંથી અં અનિવાર્ય છે કે અંપાણે અંપાણી વિપરીતતાઓનું પૃથક્કરણ કરવાનું શીખીએ, પરંતુ તેમનાથી કદી ડરીએ નહીં.

જે કંઈ અંપાણે અંપાણે લઈએ તેમાં ૫૦ ટકા જ જીતની તક હોય છે અને તેટલી જ તક અંપાણતાની હોય છે. છતાં અંપાણે બધાએ અંપાણી તો લેવાં જ પડે છે. અંથી અંપાણે સ્વીકારવું જ જોઈએ કે સફળતાના માર્ગમાં ભૂલો અને વિપરીતતાઓ પથરાયેલી હોય જ છે.

અંપાણે મેળવેલા વિપરીત પરિણામોમાંથી શીખવાની ઈચ્છા જ સફળ લોકો અને અંપાણ ગયેલા લોકો વચ્ચેનો ઘણો મહત્વનો તફાવત છે.

અંથી અંપાણતાઓ અથવા વિપરીતતાઓથી ભયભીત થશો નહીં. ઘણીવાર અંપાણ્ટાઈન અને રાજા રોબર્ટના િકસાઓની જેમ જ અંપાણતાઓમાં જ સફળતાના બીજ પડેલા હોય છે. એક કહેવત મુજબ ફરીથી કદી પણ ન પડવામાં મહાનતા નથી સમાયેલી, પણ જેટલી વાર અંપાણે પડીએ ત્યારે પાછા ઊભા થઈને સફળતા પ્રાપ્ત કરીએ તેમાં છે.

મૈત્રીને સમય અને અવકાશ અાપો

મૈત્રીને હળવી રાખો, તેનું મૂલ્ય કરો અને તમારા િમત્રો પાસેથી વધારે પડતી અપેક્ષા ન રાખો. તમારી અપેક્ષાઓનો ભાર તેને કેટલીકવાર તોડી નાંખી શકે. વર્ષો જતાં તમારી મૈત્રીને તેનું પોતાનું સન્માન અને સ્થાન મેળવી લેવા દો.

અે ક જૂની કહેવત છે: કોણ તમારા િમત્રો છે તે કહો, ને હું કહી અાપીશ કે તમે કેવા છો? વગર કારણે અે કહેવાયું નથી, કારણ કે મૈત્રી અે અેક અેવો સૌથી મજબૂત અને સૌથી નાજુક સંબંધ છે.

મૈત્રીના અા સંબંધની અાજુબાજુ વાણાયેલી ન માની શકાય તેવી વફાદારીની ઘણી વાર્તાઓ છે, તો િનરાશામાં પલટાઈ ગયેલા મૈત્રીના અંતની વાર્તાઓ પણ કદાચ બેવડી સંખ્યામાં છે. જો લોકોએ મૈત્રી ખાતર રાજ્યો છોડી દીધા હોય તેવા જ્વલંત ઉદાહરણો છે તો સાથે સાથે યાંદીના ત્રીસ ટુકડાઓના બદલામાં િમત્રોને દગો પણ દીધો છે અને તેથી જ મૈત્રી અેક સૌથી વધુ મંત્રમુગ્ધ કરનારા સંબંધોમાંનો અેક સંબંધ રહેલો છે.

અલબત્ત જુદા જુદા પ્રકારના િમત્રો અને મૈત્રી હોય છે. હું અે જોડાણોની વાત કરતો નથી જે કામની જગ્યાએ અથવા સામાજિક વર્તુળોમાં અથવા અાડોશપાડોશમાં ઘડાય છે. અા સંબંધો ભૌગોલિક પ્રકારના સગવડિયા સંબંધો હોય છે અને જ્યારે જે તે કામઘંધો કે સ્થાન છોડી અાપણે બીજે જઈએ ત્યારે બદલાઈ જાય છે. હું અહીં િનર્દેશ કરું છું તે છે િવશ્વાસ અને િનર્દોષતાની ઉમરમાં, જુવનની શરૂઆતના વર્ષોમાં અને વ્યક્તિને કપટ, લોભ અને વાણિજ્યના અનુભવ થાય તે પહેલાં જ ઘડાયેલા સંબંધો હોય છે.

અેવું નથી કે મૈત્રી અેક સરલ સંબંધ છે; ખરેખર િજંદગી અાપણને બક્ષે છે અેવા બહુ જ અોછા મૈત્રી સંબંધો હોય છે. જે યડતી પડતીના બધા જ સમય દરમિયાન દાયકાઓ સુધી નમે છે.

શા માટે મૈત્રી કાયમ ટકતી નથી? કારણો વિવિધ હોઈ શકે, પરંતુ મોટે ભાગે સંબંધમાં અસમાનતાની લાગણી ઘૂસે છે અને અેક પક્ષ તેને વધારે મહત્ત્વ અાપે છે અને બીજો અોછું તેની અાસપાસ જ મોટે ભાગે હોય છે. જ્યારે અેક (િમત્ર)ની સમૃદ્ધિ ખૂબ જ વધી જાય અને બંને વચ્ચેની અસમાનતા તરફ દોરી જાય તેના કરતાં જ્યારે બંને અેક સમાન સામાજિક-અાર્થિક સ્તર પર સતત રહે છે ત્યાં સુધી બંનેને િમત્રો બની રહેવાનું ઘણું સહેલું લાગે છે.

જલદીથી મળેલી સફળતાના ફાંકામાં જેઓ રાયતા હોય ત્યારે તેમને તેમના સાધારણ િદવસોના સંબંધો જાળવી રાખવાનું સામાન્ય રીતે ગમતું નથી. કમનસીબે તેમને થયેલ નુકસાનનું તેમને ભાન નથી. અાથી ઊલટું, િશમલાના મારા શાળાના િદવસોના િમત્ર િવજય સહેગલ સાથે મારી િનકટની અને ટકાઉ મૈત્રી, અમે શહેરો, રસના િવષયો અને વ્યવસાયથી ઘણા અલગ હોવા છતાં જળવાઈ તે માટે હું નસીબદાર છું અને હું િવચારું છું કે ફાયદો મારો છે, કારણ કે વિજય કેટલીકવાર મારો સૌથી કડક ટીકાકાર રહ્યો છે ને તેણે મને હંમેશાં વાસ્તવિકતા સાથે જોડી રાખ્યો છે. સાચી મૈત્રીનો અે અેક લાભ છે.

બીજું પણ એક કારણ છે જેને કારણે વખત જતાં મૈત્રી તૂટી જાય અને નકામી થઈ જાય છે તેમજ તે એ છે કે એક પક્ષની અપેક્ષાઓ જેવી જ અપેક્ષાઓ બીજો પક્ષ રાખી શખતો કે પૂરી પાડી શકતો નથી. વખત જતાં આ અપેક્ષાઓની અસમાનતા એક ખાઈ સર્જે છે જેને પૂરી શકાતી નથી. હું એવા ઘણાં લોકોને જાણું છું જેઓ તેમના િમત્રોને તેમનો જમાણો હાથ પણ આપવા તૈયાર હોય, પરંતુ જ્યારે તેમના િમત્રો તેમની વફાદારી બાબતમાં વધારે સાવધાન બની જાય ત્યારે મૈત્રીમાં તિરાડો દેખાવાની શરૂઆત થાય છે. લોકો વધારે શાણા હોવાના કારણોસર હું તેમનું મૂલ્યાંકન કરતો નથી; કદાચ સંજોગો બદલાયા હોય, લગ્ન અને બાળકો જેવી પ્રાથમિકતાઓ વચ્ચે આવી ગઈ હોય, પરંતુ તેવા પરિવર્તનના કારણોનું બરાબર વિશ્લેષણ કરવું જોઈએ.

બધા યુવાન િમત્રોને મારી સલાહ છે કે તેને (મૈત્રીને) હળવી રાખો. તેનું મૂલ્ય સમજો અને તમારા િમત્રો પાસેથી વધારે પડતી અપેક્ષા ન રાખો. તમારી અપેક્ષાઓની ભાર તેને (મૈત્રીને) કેટલીકવાર ભાંગી નાંખી શકે. પસાર થતા વર્ષો દરમિયાન તમારી મૈત્રીને પોતાનું સ્થાન અને તેની કક્ષા મેળવી લેવા દો.

પરિવર્તન અપનાવો

કેટલાંક લોકો પરિવર્તનને જ્ઞાનવર્ધક અનુભવોની દૃષ્ટિએ જુઓ છે અને નવા સાહસને પાર પાડવા માટેના પડકારની જેમ ઝીલી લઈ તેમાંથી શીખે છે જ્યારે બીજા તેનાથી ડરે છે; જાણે કે એક નવી તકનીક તરીકે તેને જોતરવાની હોય. વળી પરિવર્તન જરૂરી હોવા છતાં બીજાઓને એવું લાગતું નથી કે તેમણે પરિવર્તન કરવાની જરૂર હોય છે.

પરિવર્તન એ લોકપ્રિય મંત્ર હોઈ શકે, પરંતુ અપાણા બધાનાં પરિવર્તન પ્રત્યેના પ્રતિભાવો અલગ અલગ હોય છે. સ્ત્રીઓ અને પુરુષો વચ્ચે પણ. કેટલાક પરિવર્તનને શીખવાના અનુભવની દૃષ્ટિએ જુઓ છે અને તેને એક પડકાર તરીકે લે છે; લગભગ કોઈ નવો શોખ કેળવવો. બીજા તેનાથી ડરે છે; જાણે કે એક નવી તકનીક તરીકે તેને જોતરવાની હોય. છતાં વળી બીજાઓને એવું લાગતું નથી કે તેમણે પરિવર્તન કરવાની જરૂર છે. તમે જો તેને બીજા પરિપ્રેક્ષ્યનાં જુઓ તો અપાણી ખામીઓ કઈ કઈ છે તે અપાણે જાણીએ છીએ. ઘણા નથી જાણતા અને દુઃખદ ભાગ એ છે કે માર્ગદર્શન છતાં સ્વીકારવા તૈયાર જ નથી કે તેમનામાં, તેમના મનોવલણની અમુક ક્ષતિઓ છે, જે સુધારવી જરૂરી છે.

અફસોસ કરવા જેવી હકીકત એ છે કે અપાણે તેના જે કોઈ પાસાં બાબતમાં (પરિવર્તનની) વાત કરતા હોઈએ તે વિશે જ્યાં સુધી તે વ્યક્તિ જ પોતાની ખામીઓ કઈ છે તે સ્વીકારવા અને તેમાં પરિવર્તન કરવા તૈયાર ન હોય ત્યાં સુધી તે વ્યક્તિમાં પરિવર્તન કે સુધારો અપાણે કરી શકીએ નહીં. એ બાબતના પ્રાયોગિક પુરાવા છે કે ખાસ કરીને, ભારતીય પર્યાવરણમાં, સ્ત્રીઓ પરિવર્તન કરવા માટે વધારે ઉત્સુક હોય છે અને હું માનું છું કે તેનું આંશિક કારણ એ છે કે છોકરીઓને નાની ઉંમરથી શીખવામાં આવે છે કે તેમણે કુટુંબના બીજાઓની લાગણીઓનો વિચાર કરવો અને પોતાનો વિચાર છેલ્લે કરવો જોઈએ. જૂનવાણી કુટુંબોમાં તેમના સાસરાના લોકોનું કેવી રીતે ધ્યાન રાખવું અને પોતાના પતિના ઘરમાં કેવી રીતે સ્વીકાર્ય બનવું તેની તાલીમ પણ અપવામાં આવે છે. વળી, છોકરીને લગ્ન પછી સંપૂર્ણપણે નવા પ્રકારના સંબંધીઓ સાથે જીવવું પડે છે. ત્યાં કેવી રીતે પહોંચી વળવું અને પોતાના સંજોગોને કેવી રીતે અનુકૂળ થવું તે તેને શીખવું પડે છે. પુરુષો પાસેથી એવી રીતે અનુકૂળ થવાની અપેક્ષા રખાતી નથી અને તેથી અનુમાન થઈ શકે છે કે તેઓ પરિવર્તનના વધારે વિરોધીઓ હોય છે.

મેં એવા કેટલાય લોકોને જોયા છે કે જેમણે તેમની સમગ્ર પુખ્તવય દરમિયાન કોઈની પણ માફી માંગી નહીં હોય, કારણ કે તેઓ દૃઢપણે માને છે કે તેમની િજંદગીમાં તેમણે કદી પણ કોઈ ભૂલ કરી નથી! અને તેમની વિવૃત વાસ્તવિકતા દરમિયાન તેઓએ તેમના સગાંવહાલાંઓને અકથ્ય પાયમાલી અને દુઃખ પહોંચાડ્યા હોય છે. જો તેઓએ (જીવનમાં) કઈ ખાસ હાંસલ કર્યું નહીં હોય અને તેના કારણો હોય તો પણ પોતાની ભૂલો તપાસવાને બદલે તેઓ ચૂપચાપ તેનો અપજશ (પ્રથમ તો) તેમના મા બાપ પર અને પાછળથી પતિ કે પત્ની અને છેવટે તેમના બાળકો પર ઢોળી દે છે. હા, એવા લોકો લગભગ હંમેશા પુરુષો જ હોય છે.

અાનો અર્થ અેવો નથી કે પુરુષો ઉતરતી કક્ષાના છે; અેટલું જ છે કે તેઓ સ્ત્રીઓ કરતાં પરિવર્તનના વધારે િવરોધી હોય છે. સત્ય અે છે કે સ્ત્રીઓના મગજમાં જ્ઞાનતંતુઓ તેના બંને અર્ધગોળાકારો વચ્ચેના ન્યૂરોન સાથે પુરુષોના (અા બાબતનાં) જ્ઞાનતંતુઓ કરતાં ૩૦ ટકા વધારે કુશળતાથી જોડાય છે. જે તેમને વધારે સારી રીતે ઘણાં કામ કરનાર, સહેલાઈથી જીવનનું િવશાળ િચત્ર જોનાર અને લાંબાગાળાનો િવચાર કરનાર બનાવે છે. અા બધું જ તેમને અાદર્શ માતા અને પોષણ કરનાર બનાવે છે. પુરુષોના મગજના બંને અર્ધગોળાકાર વચ્ચે મિહતીની અાપ-લે અોછી થતી હોવાથી તેમના જીવન પ્રત્યેનો અભિગમ વધારે સંકુચિત હોય છે અને તાત્કાલિક બાબતો પર તેઓ વધારે અને લાંબાગાળાની બાબતો પર અોછું ધ્યાન અાપે છે.

બંને જાતિના મગજના ફાયદાની બાબતમાં ચર્ચા કરવાને બદલે અાપણે જે છીએ તે શા માટે છીએ તેના પર જ અેકાગ્ર થવાનું શ્રેષ્ઠ છે. સ્ત્રીઓ અને પુરુષોએ અેકબીજાની અાવશ્યકતાઓને સમજવી જોઈએ અને તેમણે જાણવું જોઈએ કે શા માટે પરિવર્તનને કેટલાક વધારે અનુકૂળ થઈ શકે છે અને કેટલાક બીજા નથી થતા.

કલ કરે સો અાજ...

અાપણામાંના ઘણા પર અાળસની લાગણી હાવી થઈ જાય છે. ઢીલમાં અનેક દિવસો નીકળી જાય છે. દિવસો મહિનાઓમાં પલટાઈ જાય છે અને થોડા વખતમાં અાપણા મહત્ત્વના િવચારનો અાપણે વાર્ષિક િદન પસાર કરી દઈએ છીએ.

ત મારા િમત્રોને પૂછો કે અત્યાર સુધીમાં શોધાયેલું, મહેનત બચાવવાનું, સૌથી મહાન સાધન કયું છે? અને તમને વિવિધ જવાબો મળશે. પુરુષો માનતા હોય કે તે છે મોટરગાડી, કોમ્પ્યુટર અથવા રોબો.

સ્ત્રીઓ િવચારતી હોય છે કે તે છે વોશિંગ મશીન અથવા નળની સગવડ જે તેમના ઘરમાં પાણી લાવે છે. ના, અામાંની કોઈપણ વસ્તુ તે નથી. તે છે એક શબ્દ ‘અાવતીકાલ’, કામકાજને ઠેલવાનું એક અાશ્ચર્યજનક બહાનું તે છે, વચન પ્રમાણે નહીં વર્તવાનું પણ તે એક બહાનું છે. જેઓ તેમની શક્ય પ્રતિભાનો લાભ લઈ શક્યા નથી તેવા ઘણા લોકોની િજંદગીને દોજખ કરી નાંખનારી િનષ્ફળતાઓનું કારણ પણ દુઃખદ રીતે તે જ છે.

મારા વ્યવસાયમાં હું એવા ઘણા પ્રતિભા સંપન્ન લોકોના સંપર્કમાં અાવ્યો છું જેઓ પાસે અાશ્ચર્યજનક િવચારો હતા, પરંતુ તેમણે તેમને અમલમાં ન મૂક્યા. થોડા વખતમાં જ કોઈક બીજું જ તે માટે માન ખાટી ગયું. દા.ત. થોડો વખત પહેલાં, હું લોસ અેન્જલ્સના એક પ્રતિભાવાન જરૂર પડે હાજર થનાર હાસ્યકલાકારને મળ્યો. તેણે કોમેડી ટેલિવિઝન સીરીઝ માટે એક અાશ્ચર્યજનક ખ્યાલ રજૂ કર્યો હતો, પરંતુ તે છ માસ સુધી બેસી રહ્યો ને એ બાબતમાં કંઈ કર્યું નહીં. કોઈક બીજાએ એ િવચાર િવશે લખી નાંખ્યું અને ચેનલ પાસે રજૂ કર્યું. અત્યારે તે યુએસમાં સૌથી અાગળ પડતો ટેલિવિઝન શો છે. પેલો કલાકાર હવે પોતાની અાળસને કોશ છે.

જો તમે પરિસ્થિતિનું િવશ્લેષણ કરો તો અાપણી ‘અાવતી કાલના’ પ્રશ્નો, અાપણા િવચાર અને તેના અમલ વચ્ચેનો ગાળો જ હોય છે. અાપણામાંના ઘણાની બાબતમાં અાળસની લાગણી અાપણા પર હાવી થઈ જાય છે. ઢીલમાં અનેક દિવસો નીકળી જાય છે અને પછી દિવસો મહિનાઓમાં પલટાઈ જાય છે અને થોડા વખતમાં અાપણા મહત્ત્વના િવચારનો અાપણે વાર્ષિક િદન પસાર કરી દઈએ છીએ.

અાપણામાંના ઘણા અા સમય ‘ગાળા’માં ફસાયા છીએ, પરંતુ અાપણે તેમાંથી બોધપાઠ શીખીએ છીએ. કમનસીબે કેટલાક હજુ પણ શીખતા નથી. અા પ્રશ્ન ખાસ કરીને તરુણો બાબતમાં સાચો છે જેમને ધીમે ધીમે કામ કરવાની ટેવ હોય છે. તેઓ માને છે કે તેમના મા-બાપ સમયસર કામને જોઈએ એવી અપેક્ષા રાખીને તેમનો અાનંદને છીનવી લે છે. તેમની અા અાદત ત્યારે જ છૂટે છે જ્યારે તેઓ નોકરીમાં જોડાય, કારણ કે નોકરી દરમિયાન અાંકિસમાં સમયસર કામ પૂરું થવાનો અાગ્રહ રખાય છે અને અમુક સમયમર્યાદાની બહારની ઢીલને માફ કરવામાં અાવતી નથી.

પરંતુ મોટે ભાગે રચનાત્મક ક્ષેત્રો અા પ્રશ્નોથી ખાસ ઘેરાયેલા હોય છે, કારણ કે તમે અેકલા હો ત્યારે કામ સમયસર પૂરું કરવાની કોઈ અવધિ કે કોઈ અંતિમ તારીખો હોતી નથી. તમે ઘણા લેખકોને પોતાની હસ્તપ્રત પર ખૂબ લાંબો વખત કામ કરતાં અથવા ઘણા સંગીતકારોને મહાન સૂર બનાવવા માટે લાંબો વખત િવચાર કર્યા કરતાં જોઈ શકો છો.

અને પ્રશ્ન અે છે કે તેઓ તેમની શક્તિઓનો તેમની મર્યાદા સુધી ઉપયોગ કરતા નથી. મારા પોતાના િકરસામાં મારા સતત પ્રવાસને કારણે હું વારંવાર શરદીથી, વાયરલ તાવથી અને ખરાબ ગળાથી માંદો પડું છું, પરંતુ હું મારી જાત પાસે મારી શક્તિની અંતિમ મર્યાદા સુધી કામ લઉં છું અને છતાં સેટ પર દર વખતે સમયસર પહોંચી જાઉં છું. મારા મેનેજરના ઘણા અાશ્ચર્ય વચ્ચે હું કદી બહાના કાઢતો નથી તથા માથે લીધેલા કામ હું પૂરા કરું જ છું. મારા વ્યવસાયમાં હું અેકલો નથી, બીજાઓ પણ છે જેઓ પણ વ્યવસાયી છે અને તેઓ સફળ છે તેનું કારણ પણ અે જ છે.

અાથી તમારા માથે લીધેલી જવાબદારી ગંભીરતાથી લો અને ઠેલણવૃત્તિ ના રાખો. તમારી જાત સાથે દરરોજ રાત્રે સમીક્ષા મિટિંગ કરો અને િવશ્લેષણ કરો કે તે દિવસે િવતાવેલો સમય કઈ રીતે વધારે ફળદાયી રીતે િવતાવી શકાયો હોત. છેવટે તમારે પાસે તમે કડક કામ લેનાર બનો, કારણ કે અા રીતે અનુસરણ કરવાથી તમને સૌથી વધુ લાભ મળશે.

જીવનમાં વહેલા મળેલા બોધપાઠો કાયમી છાપ મૂકી જાય છે

અધુનિક સંશોધન કહે છે સંવેદનાઓ અને લાગણીઓની અપાણે જન્મ્યા હોય તે પહેલાં પણ રચના કરી શકાય છે. અપાણી બધી જ લાગણીઓ સબકોન્સયસ માઈન્ડમાં સંગ્રહાય છે. જેને ઘણીવાર અર્ધજાગ્રત મન પણ કહેવામાં આવે છે

મા નવ મગજના અધુનિક સંશોધનની સાથે ભારતના મહાકાવ્ય મહાભારતને શું લાગેવળગે છે? અપાણા મગજમાં વહેલી મૂકાયેલી બાબતોને ભૂલવી કેવી રીતે મુશ્કેલ છે એ અંગે તેને લાગે વળગે છે.

અધુનિક સંશોધન દર્શાવે છે કે સંવેદના અને લાગણીઓ અપાણે જન્મ્યા પણ ન હોઈએ ત્યારે પણ િવકસાવી શકાય છે! અપાણી બધી જ લાગણીઓ મગજના એક િવભાગમાં સંગ્રહાય છે. જેને ઘણીવાર ઊર્મિપ્રધાન (લાગણી જ્યાં ઉત્પન્ન થાય છે તે) મગજ પણ કહેવામાં આવે છે. ખાસ રસની બાબત એ છે કે તેનો એક િવભાગ અપાણી મોટાભાગની લાગણીઓનું સ્થાન છે અને તે એમીગ્ડેલા કહેવાય છે. એમીગ્ડેલા બાબતમાં એક આશ્ચર્યજનક બાબત એ છે કે તે જન્મ પહેલાં લાંબા વખતથી કાર્યાન્વિત થાય છે. એ શોધાયું છે કે તે પ્રક્રિયા કરે છે અને વધારે અગત્યનું તો એ છે કે તે લાગણીઓ અને સંવેદનાઓ સંગ્રહવાનું કાર્ય જન્મ પહેલાંના તબક્કામાં પણ કરે છે.

મગજમાં મૂકાયેલી બાબતો જન્મ પહેલાંના સમયમાં પણ સક્રિય થાય છે તે જ્ઞાન મોટાભાગના ભારતીયો માટે આશ્ચર્યજનક નથી, કારણ કે અર્જુન, તેનો દીકરો અભિમન્યુ અને યકવ્યૂહની વાર્તા અપાણેને ખબર છે. મહાભારતમાં માતાના ગર્ભમાં અભિમન્યુને લડાઈની પ્રાણઘાતક વ્યૂહરચના-યકવ્યૂહને કેમ તોડવી તે જ્ઞાન જ્યારે અર્જુન તેની ગર્ભવતી પત્નીને અપાણે છે ત્યારે તે શીખી રહ્યો હતો, પરંતુ અર્જુનને ભગવાન કૃષ્ણએ બોલાવી લીધો ત્યારે તેમાંથી (યકવ્યૂહમાંથી) બહાર નીકળવાના રહસ્યને શીખવાનું તે પૂર્ણ કરી શક્યો નહીં. તેના અજ્ઞાનની િકમત તેણે તેની િજંદગીથી ચૂકવવી પડી.

આજે પણ યુરોપમાં ઘણી ગર્ભવતી માતાઓ તેમના પેટ ઉપર ઓડિયો હેડફોન મૂકે છે અને તેમના નહીં જન્મેલા બાળકોને ભાષાના પાઠો ગર્ભાશયમાં ભણાવે છે. એ આશા સાથે કે નાનકાઓ જન્મે ત્યારે ઘણી ભાષાઓ જાણતા હોય! પરંતુ વધારે ગંભીર રીતે જોઈએ તો, જીવનની એટલી વહેલી શરૂઆતમાં શીખેલા પાઠો ભૂલવા મુશ્કેલ છે. તો મુદ્દો એ છે કે તે પણ એટલું જ સાચું છે કે નકારાત્મક લાગણીઓ જેવી કે ગુસ્સો, દુઃખ, એકલતા અને બીજી ઘણી લાગણીઓ માતાના ગર્ભમાં રહેલા બાળકમાં જે એ જ વખતે િવકસી હોય તે ભૂલવાનું પણ એટલું જ મુશ્કેલ છે. અપાણી પાછલી િજંદગીમાં તે નડતરરૂપ થાય છે અને અપાણેને અપાણા શક્ય િવકાસનો લાભ લેતા અટકાવે છે.

એવા નડતરો દૂર કરવામાં મદદરૂપ થવા માટે મેં જેની ઘણીવાર ભલામણ કરી છે તે વ્યાયામ તમને પણ જણાવવા માંગુ છું. આરામદાયક રીતે બેસો. તમારી આંખો બંધ કરો

અને ઊંડા તેમજ અેકસરખા શ્વાસ લો. તમારા હાલના સ્થાન, જે અોરડામાં છો તેનો અને તમારા શરીરનો િવચાર કરો. તમે શ્વાસ લો ને ઉચ્છવાસ મૂકો અને તમારા ફેફસામાં જ ઊંડા જાવ. પછી સમયમાં દસ વર્ષ પાછળ જાવ અત્યારે તમે ત્યારે ક્યાં છો? તમારાં વાતાવરણથી તમે પરિચિત થાવ. થોડી ક્ષણ થોભો. તમે કદાચ તમારા કોલેજના સાથીઅો સાથે રમતા હો. સમયમાં બીજા દસ વર્ષ પાછળ જાવ તમે હાલ ક્યાં છો... શાળામાં? તમે તમારાં રમતગમતના મેદાનને જોઈ શકો છો? તેમની સાથે જે િનર્દોષ ટીખ્ખળ તમે કરતાં તેને યાદ કરો. શાંત થાવ અને ફરીથી તમારી જાતને પરિચિત કરો. હવે દસ વર્ષ બીજા પાછળ જાવ કે જ્યારે તમે કદાચ પાંચેક વર્ષના હતા. ફરીથી તમારી જાતને પરિચિત કરો.

હવે છેલ્લીવાર સમયમાં પાછળ જાવ જ્યારે તમે તમારી માતાના ગર્ભમાં હતા. હળવો પ્રકાશ છે... હૂંફાળા પાણીમાં તમે સલામત રીતે તરો છો. તમે પ્રસન્ન છો. અે સંવેદનાનો થોડો વખત અાનંદ લીધા પછી હવે કલ્પો કે ધીમે ધીમે તમે જન્મી રહ્યા છો... ફરીથી... તાજા જ, ભય, ગુસ્સા કે તાણ વગરના.

ધીમે ધીમે હળવાશથી અા બધું કરો જે તમને પ્રગતિ કરતા અટકાવે છે તેવી તમારી ઘણી નકારાત્મક અડચણોને તમે ધીમે ધીમે ભૂંસી શકશો.

ખોટ અને મોતને પહોંચી વળવું

અચાનક મૃત્યુ અંગે મને ઘણા પ્રતિભાવ મળ્યા છે. કેટલાક ઘણા જડ થઈ ગયેલા હોવાથી પ્રતિક્રિયા કરી શકતા નથી. બીજા શાંત ગરિમાથી પ્રતિક્રિયા આપે છે. વળી, બીજા આશ્વાસન ન આપી શકાય તેટલા ભાંગી પડે છે. જે રીતે સાચા કે ખોટા ખેદ માટે કોઈ િનયમો નથી તે જ રીતે પ્રતિક્રિયાઓ અંગે પણ કોઈ ચોક્કસ િનયમો નથી.

૧. ૩મી જુલાઈ, ૨૦૧૧ ના દિવસે મુંબઈમાં ફરીથી બોમ્બ િવસ્ફોટ થવાથી અચાનક મૃત્યુ આપણી જાહેર ચેતના પર છવાયું હતું. આવા વખતે પહોંચી વળવા મહામુશ્કેલ અને અચાનક થયેલા િવયોગમાં આકસ્મિકતાની હવા અને અંતિમપણાની લાગણી બને હોય છે. જો કોઈ ઉંમરલાયક સગા લાંબા વખતથી માંદા હોય અને મૃત્યુ પામે તો નસીબ માનીને આપણે સહેલાઈથી તેને સ્વીકારી લઈએ છીએ. એવા િકરસામાં મૃત્યુ અનિવાર્ય અને અપેક્ષિત હોય છે, પરંતુ જ્યારે બાપ દીકરાને િચતા પર અથવા કબરમાં લઈ જાય ત્યારે ઊલટું હોવાને કારણે અને અહીં જીવન અને તે જીવવાનો ક્રમ ઊલટપુલટ થઈ ગયેલો હોવાથી તે સહન કરવાનું વધારે મુશ્કેલ હોય છે.

જ્યારે મૃત્યુ આવી પડે છે ત્યારે સગાવહાલાંને આશ્વાસન આપવાનું ઘણું મુશ્કેલ હોય છે. શબ્દો અર્થ વગરના બની જાય છે અને તે માત્ર થોડો દિલાસો આપે છે, પરંતુ એક મર્યાદાથી વધારે નહીં. છેવટે તો તે સફર, જેઓને િવયોગ આવી પડ્યો હોય તેમને માટે ગુમાવવાની અને એકલતાની હોય છે. જે પતિ તેને અચાનક િવધવા છોડી ગયા છે તેને ગુમાવવાનું દુઃખ શું છે તે માત્ર પત્નીજ સમજી શકે છે. જીવનમાં ગમે તેટલો અપૂર્ણ હોય, તો પણ પોતાના પહેલા ખોળાના તે સંતાનને ગુમાવવાનું દુઃખ માત્ર માતા જ સમજી શકે.

અચાનક થયેલા મૃત્યુ અંગે મને ઘણા પ્રતિભાવો મળ્યા છે. કેટલાક ઘણા જડ થઈ ગયેલા હોવાથી પ્રતિક્રિયા કરી શકતા નથી. બીજા શાંત ગરિમાથી પ્રતિક્રિયા આપે છે. તો બીજા આશ્વાસન ન આપી શકાય તેટલા ભાંગી પડે છે. જે રીતે સાચા કે ખોટા ખેદ માટે નથી તે જ રીતે પ્રતિક્રિયાઓ અંગે પણ કોઈ ચોક્કસ િનયમો નથી. ઘણા લોકો કોઈ ખલેલ પહોંચાડે તેમ ઈચ્છતા નથી. ઘણા હતાશામાં ડૂબી જાય છે.

મેં જે જોયો છે તેવા અિચંચતા મૃત્યુને પહોંચી વળવાનો કદાચ સૌથી ભવ્ય દાખલો જે પૂના પાસેના મહાજનોના કુટુંબ સાથે લાગે વળગે છે તે છે. જેમણે કેટલાક વર્ષો પહેલા મોટરસાઈકલના કરુણ અકસ્માતમાં તેમનો દીકરો ‘મૈત્રેયી’ જે માંડ બાવીસ વર્ષનો હતો તેને ગુમાવ્યાનો િકરસો હતો. તેને હંમેશાં મોટરસાઈકલ ચલાવનાર બનવું હતું અને તે એક સારો રેખાચિત્ર કલાકાર હતો. તેની રફ નોટબુક ‘મને સવારી કરવાનું ગમે છે’ એવા સંદેશામાંથી ભરપૂર હતી ને સાથે ‘પાંખોવાળી મોટરસાઈકલ’નાં િચત્રો તેમાં હતાં. િવધિની વક્તા એ છે કે તેમણે ‘(મોટરબાઈક) સવારી કરનારા મરતા નથી’ એના પર રંગીન આલેખો પણ દોર્યા હતા. અનુમાન થઈ શકે છે કે તેના મૃત્યુથી મહાજનો તદ્દન ભાંગી પડ્યા હતા, પરંતુ મૈત્રેયીના મા-બાપો, િવદુર અને અપૂર્ણ ધીમે ધીમે એ કરુણ બનાવની વાતો ભેગી કરીને હવે તેનાથી પર થઈ ગયા છે. હાલમાં જ્યારે હું તેમની મુલાકાતે ગયો ત્યારે તેમનામાં મેં એક

શાંત ઠરેલપણું જોયું. વિદુરે પોતાને પોતાના કુટુંબની અંધ ખોટ ભપરાઈ કરવા માટે, તેના દીકરા અને તે કરુણ બનાવ ઉપર મરાઠીમાં ‘મૈત્રીથી જીવાચી’ અને શીર્ષક હેઠળ એક પુસ્તક લખ્યું છે. તેનો અર્થ ‘જીવનભરના િમત્રો’ એવો થાય છે.

મને અંધા અંકસ્મિક મૃત્યુના િકસાઅો સાથે પોતાપણું લાગે છે, કારણ કે ‘સારાંશ’માં બી.બી. પ્રધાન, એક િનવૃત્ત શાળા િશક્ષકની ભૂમિકા મેં કરી હતી, જે માનવી યુએસમાં (રહેતા) તેમના એક માત્ર બાળકના મૃત્યુ (ના દુઃખ)ને પહોંચી વળવામાં તેની પત્નીને મદદરૂપ થાય છે. મારી દૃષ્ટિએ જ્યારે ખોટની લાગણી શાંત પડે છે ત્યારે તેમાંથી બહાર નીકળવાનો એક માત્ર માર્ગ એ છે કે અંધ દુનિયાના ‘મૈત્રીથી’ પૂરા ૨૨ વર્ષ (અહીં) જીવ્યા હતા તે સમજવા અને તેની કદર કરવાનો છે. તેના માતા-પિતા અને િમત્રો માટે તે સમય દરમિયાન તેની સાથે જીવ્યા હોવાની તક અંધશ્રવ્યજનક હતી અને જે (તક) તેમની સાથે હોત જ નહીં તેના કરતાં મળેલી તે તક અત્યંત સારી હતી.

તાજા કલમ

અં. અંક એવું પુસ્તક છે કે જે મારા જીવનનો અંલેખ રજૂ કરે છે. મેં જીવેલી અને અનુભવેલી િજંદગીને ટૂંકાણામાં તે રજૂ કરે છે; પુસ્તકમાંથી તારવેલી િજંદગી બાબતમાં નહીં, તેમાં મારી સફળતા અને િનષ્ફળતા સહિતની િજંદગીની દરેક બાબત અંગેના મારા દૃષ્ટિબિંદુ અને મારી (જીવન) સફર અંગેની વાત છે અને ઘણા લોકો માને છે તેનાથી ઊલટું (મારા મંતવ્ય મુજબ) સફળતા કરતાં િનષ્ફળતાને પહોંચી વળવાનું કામ હકીકતમાં વધારે સહેલું છે.

જ્યારે હું પાછળ વળીને જોઉં છું અને િવચારું છું કે કેવી રીતે, મારા જીવનના સૌથી કપરા સમય દરમિયાન હું માનું છું અને ટકી શક્યો અને મારી શાન ઠેકાણે રહી, ત્યારે હું માત્ર એક જ બાબતને તેનો યશ અંપી શકું તે મારું મનોવલણ. અંશા કદી પણ ન છોડવાનું મનોવલણ. હું હજુ પણ માનું છું કે હવે પછીનો વળાંક હંમેશાં તમારાથી થોડે દૂર જ હોય છે. કોઈને માટે પણ અંશા જ એક સૌથી શક્તિશાળી ટકાવી રાખનાર પરિબળ છે અને જો અંશા જ ગુમાવી દીધી તો બધું જ ગુમાઈ જાય છે.

મારી અંશામાંની શ્રદ્ધા દ્વારા હું ખાસ કરીને મારી જાતમાં િવશ્વાસ રાખતો થયો. ઘણી બધીવાર જ્યારે કોઈ, ખૂબ મુશ્કેલ સમયમાંથી પસાર થવાનું થાય છે ત્યારે પોતાની શંકાઓના િશકાર બનવાનું અને બીજા લોકોની સલાહને કારણે ક્ષણિક ઢચુપચુ થવાનું સહેલું છે. હું એવું કહેતો નથી કે વ્યક્તિ પોતાની શક્તિઓ અથવા કિન્દ્રતતાને ફરીથી ચકાસી જોવી ન જોઈએ, પરંતુ પોતાના ધ્યેયને ભૂલી જવું જોઈએ નહીં, એ અત્યંત અવાશ્યક છે. અંક કરવું કે તેમ તે બે વચ્ચે ઝોલા ખાવા નહીં, પરંતુ ખંત અને સખત મહેનત એવા ગુણો છે કે જે લાંબે ગાળે ફાયદાકારક થઈ પડે છે.

અંક છતાં અંપણે પરિવર્તન કરવાનું શીખવું જ જોઈએ, કારણ કે પરિવર્તન કુદરતે અંપેલ દેન છે. જીવનની સફરમાં અંપણે કેટલીક જૂની અંદતો છોડવી જોઈએ અને નવી અપનાવવી જોઈએ. વાસ્તવમાં હું અભિનેતા બન્યો તે પહેલાં, જે વ્યક્તિ હતો તે જ છું. ઉપર ઉપરથી હું બદલાયેલો ન લાગુ પરંતુ મારી અંદર ઘણું બદલાઈ ગયું છે. મારામાં હજુ પણ અંશાનો અગ્નિ છે, પરંતુ ઉંમર અને અનુભવની સાથે તે નરમ પડી ગયો છે.

જ્યારે હું પરિવર્તન અંગે બોલું છું ત્યારે અંપણી અંખી િજંદગીમાં અંપણે જેના અંધારે જીવ્યા હોઈએ તે બધું ત્યજવાની હું સલાહ અંપતો નથી. મૂલ્યો જેવી કેટલીક બાબતો અંગે અંપણે અડગ રહેવું જ જોઈએ, પરંતુ જે રીતે અંપણે ઋતુઓનો ફેરફાર સ્વીકારીએ છીએ તેવી જ રીતે અંપણામાં પરિવર્તનની અનિવાર્યતાને સ્વીકાર કરવાનું શાણપણ પણ હોવું જ જોઈએ.

અડગ રહેવા અને પરિવર્તન સ્વીકારવાની વચ્ચે િવરોધાભાસ છે એવું તમારામાંના કેટલાક િવચારતા હોય એવું બને. જો તમે પુસ્તક ઝીણવટથી વાંચ્યું હોય તો તમને સમજાશે જ કે જીવન િવરોધાભાસથી ભરપૂર છે. અંપણી તાકાતો પણ અંપણી નબળાઈ બની જાય છે. અંપણે જ્યારે યુવાન હોઈએ ત્યારે અંપણે જીવન અને લોકોને સ્પષ્ટપણે સારા અને ખરાબ એ બે ભાગમાં જ વહેંચવાનું િવચારીએ છીએ. માત્ર પાછળથી અંપણે ભાન થાય છે કે જીવન તો સારા અને ખરાબના િમિશ્રણવાળા ભખરા રંગની વિવિધ છાયા ધરાવે છે અને અંપણે તેમાંથી જે બનાવવા ધારીએ તેવો રંગ બની જાય છે.

જ્યારે નાણાકીય દૃષ્ટિએ હું તદ્દન કંગાળ થઈ ગયો હતો તે મારાં જીવનના સૌથી ખરાબ તબક્કામાં થોડા નાણાં કમાવા માટે મેં એક નાટક કરવાનું નક્કી કર્યું. એ એક અંતઃકથાત્મક નાટક હતું, જે મેં જરૂરિયાત માટે કર્યું હતું. મેં મારા જીવનની િનષ્ફળતાઓ

પ્રત્યે જુદી દૃષ્ટિએ જોયું - રમૂજની દૃષ્ટિએ. તેણે અપેલા અાશાના સંદેશાને કારણે શ્રોતાગણને 'કંઈ પણ થઈ શકે છે' એ નાટક ખૂબ ગમ્યું અને તેમને (લોકોને) જોતાં મને અોચિંતુ ભાન થયું અને અચાનક અંતરદૃષ્ટિ મળી કે હું હવે િનષ્ફળતાઓથી ડરતો નથી.

મારું નાટક 'કંઈ પણ થઈ શકે છે' એ મારી અાત્મકથા-મારા જીવનની સૌથી રચનાત્મક ફળશ્રુતિ બની શક્યું કારણ કે મારે ટકી રહેવાનું જરૂરી હતું. અા પુસ્તક મારા જીવન દરમિયાન હું જે કંઈ શીખ્યો છું તેનો પ્રથમદર્શી િહસાબ છે અને જ્યારે હું કહું કે મારી િનષ્ફળતાઓએ મારા પોતાના (મારી િફલસૂફીના) બે સૌથી સુંદર િવસ્તૃત િવભાગો સર્જવામાં મને મદદ કરી છે ત્યારે હું અતિશયોક્તિ કરતો નથી. મારી અેફ્ટિંગ શાળા 'કલાકાર તૈયાર કરે છે.' અને 'મારું નાટક'. અાજે મેં મારા નાટકના રરપ થી વધારે શો પૂરા કર્યા છે અને તે મારી િફલસૂફીનું િવસ્તરણ બની ગયું છે. અે િફલસૂફીને જેટલા બની શકે તેટલા વધારે લોકોને પહોંચાડવા માટે તે હું દૂર દૂર લઈ જવા માંગુ છું, જેથી મારા જીવન બદલનારા સત્યો િવશે તેઓ પણ જાણે અને મારા અનુભવોમાંથી લાભ મેળવે.

અે કારણસર જ હું જલદીથી 'કંઈ પણ થઈ શકે છે' ને જીવન-પ્રશિક્ષણના કાર્યક્રમ તરીકે શરૂ કરવા માંગુ છું. તેમાં જીવન અને તે જીવવા માટેનો સાર સમાયેલો હશે ને તે તમારે માટે અત્યાર સુધીમાં બની શકેલી શ્રેષ્ઠ વસ્તુ હોય એવું બની શકે, કારણ કે હું હંમેશાં કહું છું કે જીવન માટેનું શ્રેષ્ઠ પુસ્તક જીવન પોતે જ છે!

અભારદર્શન

જે ખાસ કરીને જીવન અને જીવન જીવવાને પહોંચી વળવા માટે છે, તે અં પુસ્તકનું ઘડતર કરવામાં ઘણા વર્ષો ગયા છે, વર્ષો દરમિયાન મને જેમનો ભેટો અચાનક થયો છે તેવા લોકોને મળવા અને તેમની પાસેથી શીખવાના જે અનુભવો થયા છે તે વગર અે શક્ય બન્યું ન હોત.

જે મેં હંમેશાં માન્યું છે અને જે માન્યતા હવે સંશોધન દ્વારા પુરવાર થઈ છે તે મુજબ અંપાણ જીવનમાં અંપાણી લાગણીઓનું ઘડતર અંપાણ બાળપણમાં જ થઈ જાય છે. બાકીના અંપાણ જીવન દરમિયાન અંપાણી અંદર જે હોય છે તેને અંપાણે માત્ર ચમકાવીએ છીએ. અંથી હું મારા મા-બાપનો અંભાર માનવા ઈચ્છું છું. મારા પિતા પુષ્કરનાથ અને મારી માતા દુલારીનો મને લાગણીઓનો અંશ્વર્યજનક પાયો અંપવા માટે, જેના અંધારે હું તેમનું સંવર્ધન કરી શક્યો. ખાસ કરીને મારા પિતા, હંમેશાં રચનાત્મકતા ફેલાવતા હતા, તેઓ એક સામાન્ય માણસ છે, પરંતુ જેમ જેમ હું િજદગીનો વધારે અનુભવ કરતો જાઉં છું તેમ તેમ મને વધારે સમજાય છે કે તેઓ સામાન્ય હોઈને પણ અસામાન્ય છે. અે મારા ઘડતરના વર્ષો દરમિયાન મારા નાના ભાઈ રાજુ જે એક િનષ્ટાવાન માણસ છે અને મારા સૌથી ગાઢ મિત્ર વિજય સહેગલ, જે અંજે પણ સરળતા માટે મારાં ધોરણનું માપ બની રહ્યો છે તેમની ભૂમિકાઓની હું કદર કરું છું.

લખવાનો દરેક પ્રયત્ન લેખકની નજદીકના બધા લોકોનો ચૂપચાપ ભોગ લે છે. અં િક્સમાં મારી પત્ની િકરણ જેની મારામાંની કાયમી શ્રદ્ધા અં પુસ્તકમાંના મારા ઘણા વિચારોનો અંધારભૂત પાયો છે. પછી, મુંબઈની માનસિક પડકારવાળા બાળકો માટેની દિલખુશ વિશિષ્ટ શાળાના િસસ્ટર મારીઅા ડોલોર્સ છે. અવિશ્વાસથી ભરેલી અં દિનચામાં અજાણ્યાઓનો પણ વિશ્વાસ કરવાનું મહત્વ તેમણે મને શીખવ્યું. હું તે બોધપાઠ કદી ભૂલી નહીં શકું.

અં પુસ્તક લખવા જેમણે મને પ્રેરણા અંપી છે તે મને મળેલા દરેક જણને મારી કૃતજ્ઞતાનું દેવું ચૂકવવાનું છે અને ખાસ તો ડેન કોનિકલના પ્રકાશકો અને તેમના મુખ્ય સંપાદક અે.ટી. જયંતિની સમયસરની સહાય અને મદદ વગર અં પુસ્તક લખી શકાયું ન હોત. હું મહેશ ભટ્ટનો પણ અંભારી છું જેમણે પહેલી વખત મને ‘સારાંશ’ (૧૯૮૪)માં તક અંપી, જેના વગર હું અંજે જે છું તે નહોત અને િપ્રતીશ નાંદીનો પણ જેમણે મને િનર્ભય થવાનું શીખવ્યું.

મારા વિચારોને સ્પષ્ટતા અંપવા માટે, અંભારના ખાસ શબ્દ, શૈલેષ કોટારીને અં પુસ્તકમાં સમાવેલા ફોટોગ્રાફ્સ માટે ફોટોગ્રાફરો તારિણી ચોપરા, જેસે રોબર્ટસન, રાઘવ ખેર અને પ્રેમકુમાર સિંઘનો અને પૂઠા ઉપરના ચિત્ર માટે અતુર કર્બેકર પ્રતિ મારો અંભાર. નોની ચાવલાનો કેવી રીતે અંભાર માનું? હજારો ફોટોગ્રાફ્સના તેમના સંગ્રહને તેમણે મને સોંપી દીધો માત્ર એક સરળ સંદેશ સાથે: ‘તમારી ઈચ્છા હોય તેની પસંદગી કરી લો, તે બધા તમારા જ છે.’ અેશના રોયનો પણ હું અંભાર માનું છું અં પુસ્તકને ખૂબ જ સુરુચિપૂર્ણ રીતે સજાવવા માટે અને કે.જે. રવિન્દરનો-પુસ્તકના લખાણની સારી ગૂંથણી કરવા માટે.

છેવટે મારે કબૂલ કરવું જોઈએ કે મારો જૂનો મિત્ર અશોક ચોપરા જ અં પુસ્તકનું પ્રકાશ કરશે અે બાબતમાં મારા મનમાં કોઈ શંકા ન હતી. પરિણામ, તમારી સામે જ છે!